

ƏVƏZ SÜLEYMANOĞLU

HİCRAN DƏRDİ

Şeirlər

Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı

B a k ı – 2 0 0 9

BBK 47
S-97

Redaktoru
İslam Sadıq

S-97 **Əvəz Süleymanoğlu**
Hicran dərdi (şeirlər). Azərnəşr. Bakı. 2009,
220 səh.

Əvəz Süleymanoğlu ixtisasca həkimdir. Həmişə xalqın sağlamlığının keşiyində durub. Onun şeirlərində vətənə, xalqa, torpağa, təbiətə məhəbbət duyğuları xüsusi yer tutur. Həkimlikdə olduğu kimi, şairlikdə də heç bir iddiası yoxdur. Əksinə, həmişə özünü borclu sayır və bu gün öz borcunu sözlə qaytarmağa çalışır.

4700000000 qrifli nəşr
M – 651(07)2009

□ Əvəz Süleymanoğlu, 2009

ÖN SÖZ

Mən Tağıyev Əvəz Süleyman oğlu 2 avqust 1934-cü ildə Masallı rayonunun Xoccabanlı kəndində anadan olmuşam. İlk 7-illik təhsilimi doğulduğum kənddə aldıqdan sonra 1950-ci ildə Lənkəran şəhər fəldşermamalıq texnikumuna daxil olmuşam. 1953-cü ildə texnikumu fərqlənmə diplomu ilə bitirərək elə həmin ildə Nəriman Nərimanov adına Tibb İnstitutuna imtahansız qəbul olunmuşam. 1959-cu ildə institutu fərqlənmə diplomu ilə başa vuraraq ilk həkimlik fəaliyyətimə Rusiyanın Kuybişev (indiki Samara) şəhərində hərbi həkim kimi başlamışam. 1962–63-cü illərdə isə Moskva şəhərində dünya şöhrətli həkim, akademik Yevgeni Mixayloviç Tareyevin yanında 2-illik ordinaturanı başa vurub Bakı şəhərinə qayıtmışam. Bir neçə il şəhərin poliklinikalarında işlədikdən sonra 1967-ci ildən akademik M.Mirqasımov adına Respublika Klinik Xəstəxanasında ümumi terapevt, sonra isə gastroenteroloq-terapevt kimi 35 il işləmişəm.

40 ildən artıqdır ki, həkimlik peşəsi ilə yanaşı həmçinin jurnalist kimi də səhiyyə maarifini xalq arasında geniş yaymaq üçün respublikamızda çıxan müxtəlif qəzet və jurnallarda 600-dən artıq məqalə dərc etdirmişəm.

Bununla yanaşı tibbi mövzularda həmçinin respublika radiosu və televiziyası ilə də çoxsaylı çıxışlarım olub. Eyni zamanda respublika səhiyyə maarifi evinin köməyi ilə 7 kitabçam və bir kitabım işıq üzü görüb.

Mən hələ çox gənc yaşlarımdam ədəbiyyata da çox həvəs göstərmişəm – xüsusilə dram janrına. Ömrüm boyu arzum olub ki, bir şeir yazım. Ancaq əfsuslar olsun ki, buna müəssər ola bilməmişəm. Lakin 1995-ci ildən ulu

Tanrının mənə bəxş etdiyi bir ilham çeşməsi yarandı. Başladım əvvəl bayatılar, sonra isə şeirlər yazmağa.

O vaxtdan respublikanın qəzet və jurnallarında, ayrı-ayrı kitablarda şeirlərim çap olunmağa başladı. Hətta Stokholmda çıxan "Azərbaycan" jurnalında da şeirlərim çap olunub.

Qəzet və jurnallardan, ayrı-ayrı kitablardan başqa eyni zamanda 2004-cü ildə "Həsərət nəğmələri", 2006-cı ildə isə "Hikmətli sətirələr" şeir kitablarım da çap olunub.

Hal-hazırda dərc olunan "Hicran dərdi" kitabımı oxuyan və ondan nə isə özünə bir fikir götürən oxuculara öz səmimi təşəkkürümü bildirirəm.

Hər bir oxucu öz fikirlərini aşağıdakı telefon vasitəsilə müəllifə bildirə bilər.

494-83-44

Müəllif

AZƏRBAYCAN

*Böyük şairimiz Səməd Vurğunun
«Azərbaycan» şeirinə nəzirə*

Dağlarının tacı qardan.
Xəbər verir ilk bahardan.
Könlüm doymur bu diyardan.
Bəzəyindir Millə, Muğan,
Ana yurdum Azərbaycan!

Şır-şır axan bulaqların,
Qəlb oxşayan yaylaqların.
Vardı möhkəm dayaqların.
Ərənlərin tikən-quran,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Uca-uca sarayların.
Səs-sədalı olayların.
Ormanların, dolayların,
Uzun ömrə verir ünvan,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Qoynu behişt cənnətlisən,
Tomris, Babək xislətlisən.
Mətin, dönməz cürətlisən.
Hər bir yandan gəlir sədan,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Pis gözlərə tikan oldun.
Bəzən yada məkan oldun
Savaşlara meydan oldun.
Haqq səsinə duysun cahan,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Ər igidlər sipərindir.
Qeyrətlilər təpərindir.
Qarabağın kədərindir.
Torpaqların olur talan.
Ana yurdum, Azərbaycan.

Günəşlidir fəsillərin.
Müşk qoxuyan tər güllərin.
Bərəkətli çöl-düzlərin,
İnsanları edir heyran,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Şöhrətlidir adın-sanın.
Əzizisən qohum, yadın.
Ağızlarda qalır dadın.
Torpağındır odda yanan,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Dağlarından coşur çaylar,
Cana dərman şəffaf sular.
Masallıda suyun qaynar.
Şəfa verir xalqa hər an,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Al-əlvandır gül-çiçəyin.
Tər-təmizdir kök, özəyin.
Tanrıdandır bər-bəzəyin.
Sən dünyaya bir çıraqsan.
Sönməz, parlaq bir mayaksan.

Şəfalıdır qışın, yazın.
Çalır daim telli sazın.
Bülbüllərin xoş avazın,

Eşidənlər olur heyran,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Mənzərədir dağın, dərən.
Övladların igid, ərən.
Müdriklərin yol göstərən.
Şoranların gül bitirən.
Sənə batmaz hər yol ötən.

Beşiyisən milyonların.
Saya gəlmir dostun, yarın.
Üzə gülür hər diyarın,
Qoy car olub bilsin cahan,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Hər bir yanda yaylaqların,
Coşub-daşan bulaqların.
Düzlərində oylaqların.
İgidlərin vurub-yıxan,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Qara gözlü gözəllərin.
Vahid sözlü qəzəllərin.
Xariqəli əməllərin,
Ucaldıblar səni hər an,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Yağı düşməni ölüb gedər,
Geri dönər qaçqın ellər.
Çöl-çəmənlər üzə gülər.
Dünya olar sənə heyran,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Hayıf düşdüm səndən ayrı,

Canımı yaşar candan ayrı.
Yaşamaram təndən ayrı.
Sənsiz sıxır məni hicran,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Müstəqillik qazanmısan,
Çalış yaşa sən firavan!
Görənlərin olsun heyran
Ərənlərin külüng vuran,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Möcüzədir muğamların,
«Cana dərman» tar-kamanın.
Halal çörək düz ilqarın,
Şöhrətindir hər bir zaman,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Göy Xəzərdə ləpələrin,
Dağlarında suyun sərin.
Tarlalarda bol bəhərin.
Dirçəliрсən zaman-zaman,
Ana yurdum, Azərbaycan.

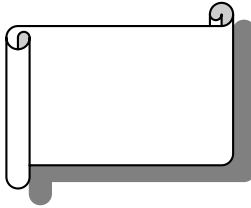
Türkiyədir sənə qardaş.
Hər bir yanın zərli qumaş.
Sakinlərin sənə sirdaş.
Bəzəyisən dostun-yarın,
Artır daim xiridarın.

Daim səni düşünürəm
Sənsizlikdə üşənirəm.
Dərgahına döşənirəm.

Ey ilk beşik, ey son məkan,
Ana yurdum, Azərbaycan.

Könlüm quşu uçmaz sənsiz,
Gül-çiçəyi dərməz sənsiz.
Əvəz kama yetməz sənsiz
Nərlərindi səni qucan,
Ağuşunda Azərbaycan!

2006

**ODLAR YURDU
AZƏRBAYCAN**

Şölə saçan ana diyar,
Aşıb-daşan sərvətin var.
Ulu Tanrı sənədi yar.
Müstəqilsən ol bəxtiyar!
Görən olsun sənə heyran,
Yaşa-yaşa, Azərbaycan!

Fəxr edirik səninlə biz
Bəhərlidir çöllərimiz.
Yaradandı əllərimiz.
Şöhrətlənir ellərimiz.
Havan, suyun cana dərman.
Yaşa-yaşa Azərbaycan!

Mavi Xəzər sənə dayaq.
Vətən olub nurlu çıraq.
Qafqazda sən oldun mayak.
Qiymətini verir cahan,
Odlar yurdu Azərbaycan!

Qədim insan məskənisən,
Sərvətlərin kənkənisən.
Rövnağına olsun əhsən.
Qoy nur alsın səndən cahan!
Odlar yurdu Azərbaycan.

26.10.05

AZƏRBAYCANIM MƏNİM

Günəştək nurunu hər yana saçıan.
Xalqının qəlbini var ilə açan.
Onlara həmişə xilasa qaçan.

Nəq. Tikib quranım mənim,
Ceyhana yollar açan,
Azərbaycanım mənim.

Neftinlə aləmdə sən də parladın.
Şüara çevrildi dünyada adın.
Ağızlarda qaldı ləzzətin, dadın.

Nəq. Tikib quranım mənim,
Ceyhana yollar açan,
Azərbaycanım mənim.

Odlar diyarıtək adın, sanın var.
Düşmana tikansan dostlarına yar.
İstiqlal qazandın hər yanın bahar.

Nəq. Tikib quranım mənim,
Ceyhana yollar açan,
Azərbaycanım mənim.

Bakı, 2005

ÇİÇƏKLƏNSİN AZƏRBAYCAN

Ağdam Şuşa əsir qalıb.
Sakinlərin dərdə salıb.
Satqınların ucbatından,
Kəlbəcər də viran olub.

Natavanla, Üzeyir bəy
Deyir – gənclər göstərin səy.
Düşmənləri məhv etməsək,
Yerində bağlar əkməsək,
Haram olar bizə çörək.

Quduzlaşıb düşmən, yağı,
Ər oğullar, çəkin dağı.
Onlara verməyin aman,
Yansın xalqın qoy çırağı.

Deməsinlər bizə qorxaq.
Daim olun ayıq, oyaq.
Zəfər sorağın gətirib,
İgid olun Babək sayaq.

Ancaq sizə qalıb güman.
Gözləməyir bizi zaman.
Göstəriniz qələbəni,
Çiçəklənsin Azərbaycan!

Bakı, 14.09.05

AZƏRBAYCANIM

Gözəl diyarım.
Əhdim, ilqarım.
Güllü baharım.
Vətənim, canım.
Azərbaycanım.

Nəq. Xar olsun düşmən.
Ey ana Vətən!
Qoy heyran olsun
Bakını görən.

Bakı sirdaşın.
Xəzər qardaşın.
Xalq vətəndaşın.
Vətənim, canım,
Azərbaycanım!

Sən mənə cansan.
Canımda qansan.
Elinə yarsan.
Vətənim, canım,
Azərbaycanım!

Məhv olsun yağı,
Sönsün çırağı.
Yay xoş sorağı.
Vətənim canım,
Azərbaycanım!

Bakı, 13.03.05

MİLLİ ORDU ƏSGƏRİ

*Şanlı Azərbaycan ordusunun
əsgərlərinə ithaf edirəm.*

Od-alovdan keçərək, azad et torpaqları,
Kəsginən köklərini, məhv elə yağları.
Cənnətə çevirginən bağçaları, bağları.
Qoy dağılsın kökündən İrəvanın məhvəri,
Zəfər çal düşmənlərə, Milli ordu əsgəri.

Şuşa, Füzuli, Laçın əsirlikdə inləyir.
Oradan seyr edərək, yolunuzu izləyir.
Yabançılar əlində səbr edərək gözləyir.
Nəbi, Koroğlu kimi olan igid nərləri,
Necə sakit dayanar, yana salaq əlləri?

Qaçqınlar çadırlarda əzab-zillət çəkirlər.
Yurdsuzluq həsrətilə heysizlikdən çökürlər.
Orda sahibsiz qalıb bağlar, çəmənlər, çöllər.
Ahu-nalə eyləyir bizim Qırx qız yaylağı.
Azad edib onları, yay dünyaya sorağı.

Qəlbsiz yaşaya bilməz bu məmləkət heç zaman,
Ağdam, Şuşa ürəkdir qoy bilsin bunu cahan.
Qarabağsız yaşamaz günəşli Azərbaycan.
Mətin ol, qalx ayağa göstər sən bir hünəri,
Zəfər çal düşmənlərə, Milli ordu əsgəri.

At oynadır dığalar, Qarabağ torpağında.
Kef çəkib dincəlirlər şəfalı dağlarında.
Toy-busətı qururlar bulaqlar kənarında
Qələbə ilə qayıt, göstərginən hünəri,
Zəfər çal düşmənlərə, Milli ordu əsgəri.

09.05.08

TORPAQ

Bütün canlıların anası sənsən.
Səndən qida alır bütün yaranmış.
Bizləri yaşadan nemətsən, dənsən,
Xilqətə can verən, sənə min əhsən!

Səndən yaranmışdır Adəm babamız,
Həvva nənəmizlə etdi izdivac.
Oldular bizləri yaradanımız,
Artdı yer üzündə iztirabımız.

Aldanmasaydı gər baba şeytana,
Biz də gəlməz idik indi cahana.
Yaşardıq cənnətdə xürrəm, qayğısız,
Kəflə dolanardıq orda hamımız.

10.11.07

ORDA ÇALARIQ

*Gözəl Dağlıq Qarabağımız ətraf rayonları ilə
birlikdə rus imperiyası qoşunlarının
köməyilə Ermənistan tərəfindən işğal
edilmişdir. BMT-nin 4 məlum qətnaməsinə
məhəl qoymayan dünya birliyi bu ədalətsizliyə
hələ də göz yumur.
Aşağıdakı şeirimi bu ədalətsizliyə
ithaf edirəm.*

Musiqi beşiyi gözəl Qarabağ,
Səndə ətir saçır hər dərə, hər dağ.
Nərə çək hər yana salginan soraq.
Eşitsin səsini qoy küllü cahan,
Buna cavab versin tarix və zaman.

ATƏT də göz yumur bu haqsızlığa,
Bizi vecə almır o Robert dığa.
Heç kəslə gəlməyir bir razılığa.
Tapdaqlar altında qalıb Qarabağ,
Çəkilir qəblərə silinməyən dağ.

Minlərlə qız-gəlin əsir alındı.
Atalar, analar dərdə salındı.
Düşmən cəbhəsində zəfər çalındı.
Mənzillərdə söndü o yanan çıraq,
Qəblərə çəkildi silinməyən dağ.

Süngüyə keçrildi körpə balalar,
Tarimar edildi evlər, qalalar.
Məclislər qurdular sarılar, haylar
Yanmışlıq verərək Azərbaycana,

Alçaqlar bizləri saldılar qana.
Heç də sevinməsin sarılar, haylar,
Gün gələr bir-birin ərlər haraylar.
Hiylələr quraraq çaldırar "toylar"
Verərlər onlara suyun aşını,
Sonra da kəsərlər boyun, başını.

O gün uzaq deyil, görəcəyik biz,
Çün orda gözləyir bizləri kəhriz,
Oranın havası canlara pəhriz.
İsa bulağında məclis qurarıq,
Şuşanın tarını orda çalarıq.

Bakı, 10.05.07

ƏSGƏR MARŞI

Babək, Həzi əsillisen,
Nəbi, Həcər nəsillisen.
Düşməninə vermə aman,
Bircə sənə qalıb güman.

Nəq: Ər oğlu ər, hücuma keç,
Yağları ələftək biç.
Sən zəfərlər yürüşün seç.

Vətənimiz darda qalıb.
Düşmən orda toyun çalıb.
Bizi dərdə-qəmə salıb,
Ümid bircə sənə qalıb.

Nəq:

Dığa-haylar gülür bizə.
Göz tikiblər ölkəmizə.
Sən onları qır, məhv elə,
Sağlarını yığ, tök gölə.

Nəq:

Bakı, 05.09.06.

AZAD EDƏK

Getdi əldən Laçın, Şuşa.
Düşmənlər edir tamaşa.
İgidlər qalxın savaşa.
Azad edək torpaqları,
Eldə seçək dostu, yarı.

Zəngilanın bağ, meşəsi,
Kəlbəcərin dağ rışəsi.
Qubadlının qəmli səsi,
Haraylayır dostu, yarı,
Yayır elə olayları.

Füzuli, Cəbrayıl darda,
Əsir qalıb, əsir orda.
Cingildəyir səs qulaqda.
Hər bir yana biz səs salaq,
Torpaqları geri alağ.

Yoxsa batar ər adımız.
Batıb gedər amalımız.
Əsir qalar calalımız.
Nər oğlullar haydı gedək,
Torpaqları azad edək!

19.11.06.

BİZİM YERLƏR

İşğal olub torpağımız.
Viran qalıb diyarımız.
Yayılbdır sorağımız.
Nəməni çək igid əsgər.
Qır düşməni göstər hünər,
Azad olsun bizim yerlər.
Laçın, Şuşa qalıb darda,
Əsir olub Ağdam orda.
Pərən düşüb aşıq, yar da.
Çək nəməni igid əsgər,
Düşmənlərə hünər göstər,
Azad olsun bizim yerlər.
İsti suyum, Kəlbəcərim,
Çiçəklərin necə dərim?
Hicrindən yanır ürəyim.
Çək nəməni igid əsgər,
Düşmənlərə hünər göstər,
Azad olsun bizim yerlər.

03.06.06.

YAY AZƏRBAYCAN

Səninlə fəxr edir oğulun, qızın.
Düşməyə sipərdi ərən, sərbazin.
Şəfadır xalqına baharın, yazın.
Torpağı sərvətli ay Azərbaycan,
Adını dünyaya yay Azərbaycan!

Ucalsın göylərə adın, şərəfin,
Olmasın həyatda nə ah, nə ənin,
Namuslu insanlar olsun törənin.
Şöhrətli, qüdrətli ay Azərbaycan,
Adını dünyaya yay Azərbaycan!

Bayraqlar içində təkdi bayrağın,
Artır günü-gündən sərvət, qaynağın,
Gəlir hər bir yandan xoş-xoş sorağın.
Ceyranlı, cüyürlü ay Azərbaycan,
Adını dünyaya yay, Azərbaycan!

Bakı, 30.04.05.

DOĞRAYIN, BİÇİN

Şuşa haray salıb hayqırır orda,
Bəzi satqınlarsa kef çəkir burda,
Xankəndi əsirdi qalıbdı darda.
Haydı ər igidlər hücumə keçin,
Düşməni ələftək doğrayın, biçin!

Üzeyir, nəvvablar sizi gözləyir.
Natəvan, zakirlər daim izləyir.
Yağılar gülüşlə bizi bəzəyir...
Düşməni məhv edib qanını için,
Onları ələftək doğrayın, biçin!

Laçınla Kəlbəcər qan-yaş ağlayır,
Onlar əsirlikdə qəlblər dağlayır,
Qaçqınlar başına qara bağlayır.
Qalxın igidlərim, qələbə çalın,
Silahla düşməni pis hala salın.

İlham mənbəyidir xalqıma Şuşa,
Dağların tacıtək o bir tamaşa.
Hələ diləyimiz yetməyib başa.
İgidlər! Zəfərlə ürəklər açın,
Düşməni ələftək doğrayın, biçin!

Qubadlı, Zəngilan, Ağdam, Əsgəran,
Əsirlikdədirlər onlarsa bu an.
Yox olub bizlərə bir hayan duran.
İgidlər, dağları siz dəlin, keçin,
Düşməni parça tək doğrayın, biçin!

Cəbrayıl, Füzuli ahuzar edir,
Yanlarsa ¹ onların qəlbini didir.
O gözəl yerləri keyflə seyr edir.
Ərənlər, düşməni siz hədəf seçin,
Onları ələftək doğrayın, biçin!

Azadlıq asanca gəlməyir ələ,
Atların, igidlər verin əl-ələ.
Yağılar üçünə salın vəlvələ.
Onları məhv edib qanını için,
Düşməni ələftək doğrayın, biçin!

Əvəz bu dərdlərə dözə bilməyir,
Qəlbi açılmayı, üzü gülməyir,
Bu işi ATƏT də hələ çözməyir.
Haydı, ər oğullar hücuma keçin,
Onların su kim qanını için.

2006

¹ Yanlarsa – ermənilər.

ŞUŞA

Şuşanın dağları cana davadır.
İnsanı yaşıdan təmiz havadır.
Şuşa alınmaz bir mətin qaladır.
Ona hücum edən tez məğlub olar,
Tarimar olaraq, tez də dağılar.

Pənah xan qoymuşdur onun əsasın,
Yağıdan o alıb hər cür qisasın,
Qoruyubdur onun daşın, qalasın.
Ora hücum edən başını qoyar,
Ölkəsi tarimar olub, dağılar.

Şuşa işğaldadır, qalıbdır əsir.
Ərlər qolu bağlı, el məmmədnəsir.
Rəhbərlərə bu hal az edir təsir.
Tapdaqlar altında qalan ay Şuşa,
Düşmən bizə gülüb, edir tamaşa.

Satqınlar olsa da var ərənlərin.
Sənin bu halını var görənlərin.
Şəhərlərin tacı elim, sərvərim.
Qaytararlar geri səni ay Şuşa,
Daim olmalısan Bakıyla qoşa.

2006

DİNCƏLLƏM RAHAT

Vətənə həmişə bir dayaq olaq,
Sönməyib parlayan bir mayak olaq,
Həmişə yatmayıb biz oyaq olaq.
Gözləyək daima bir-birimizi,
Qeyrətlə qoruyaq Vətənimizi.

Vətəndir can verib yaşadan bizi.
Nura qərq eliyən gözlərimizi.
Cahanda tanıdan bu ölkəmizi.
Eli qəlbən sevən Vətən oğluyam,
Hazıram yolunda coşub, çağlayam.

Vətəndən kənarda qərib oluram.
Xəzantək saralıb, gah da soluram.
Dərdə qərq oluram, fikrə dalıram.
Doğmalarçın orda ollam narahat,
Vətən ağuşunda dincəlləm rahat.

Bakı, 03.05.

CAR AZƏRBAYCAN

Müstəqil ölkəsən tanınır adın,
Sülhün keşiyində anılır adın.
Günəştək parlayıb sanılır adın.
Xalqına, dostuna yar, Azərbaycan,
Niyyətin, qüdrətin car Azərbaycan!

Xəzərin qoynunda şəhər qurursan,
Hünər meydanında qılinc vurursan.
Kəpəz, Şahdağıtək məğrur durursan.
Hünərin, zəfərin var Azərbaycan,
Niyyətin, qüdrətin car Azərbaycan!

Neftin, pambığıyla yaydın şöhrəti.
Gələn qonaqlara etdin hörməti.
Tanrı verib sənə belə neməti.
Yetirir torpağın bar, Azərbaycan,
Niyyətin, qüdrətin car Azərbaycan!

Cəsur igidlərin yayır qüdrətin,
Azəri xalqının adın, izzətin,
Zirvəyə qaldırır onlar hörmətin.
Yetirir torpağın nər, Azərbaycan,
Niyyətin, qüdrətin car Azərbaycan!

Hər yanda ucalır əlvən bayrağın.
Yayılır dünyaya səsin, sorağın.
Günəş tək yanacaq daim çırağın.
Yetirir torpağın var, Azərbaycan,
Niyyətin, qüdrətin car Azərbaycan!

Çiçəksən uğurun tikandı yada.
Əhsən qazandığın bu böyük ada.
Tanrı zəhmətini verməsin bada.
Düşmənin gözüne xar Azərbaycan,
Niyyətin, qüdrətin car Azərbaycan!

Şıltaq övladındır xəzrin də sənin,
Bakıya qardaşdır Xəzərin sənin,
Olmasın heç zaman kədərini sənin.
Güllərin əbədi tər Azərbaycan,
Şöhrətin, qüdrətin car Azərbaycan!

Əvəz zəfərinlə min ilham alır,
Sənin şərəfinlə artır, ucalır,
Biz yaşa doluruq, «tarix qocalır».
Yetirir torpağın nər Azərbaycan,
Hünərin zəfərin var Azərbaycan!

Kopenhagen, 2003.

AZƏRBAYCAN ƏSGƏRİ

Döyüş meydanında göstər hünəri.
Qaytar torpaqları, gəl qaytar geri.

Nəq: Vermə düşməninə, vermə sən aman,
Zəfər sorağını eşitsin cahan!

Xətai qılıncı, Həzi tanklısan.
Babək qeyrətlisən, iftixarlısan.
Hücum et düşməyə kəsginən başın.
Məhv eylə birlikdə dostun, qardaşın.

Nəq: Vermə düşməninə, vermə sən aman,
Zəfər sorağını eşitsin cahan!

Göstər əməlinlə sən qeyrətini,
Qalib əsgər kimi yay şöhrətini.
Görsünlər qoy sən şərəfətini.

Nəq: Vermə düşməninə, vermə sən aman,
Zəfər sorağını eşitsin cahan!

QALDIR BAYRAĞI

Ayaqlar altında qalıbdır Vətən.
Günbəgün çoxalır ölən və itən,
Bizlərdən orda yox, bir ağac əkən.
Tapaq özümüzə, tapaq, bir çarə,
Düşmənlərin günün eyləyək qarə.
Atlan, igid əskər al torpaqları,
Əzginən məhv eylə sən düşmanları!

Şuşa, Ağdam, Laçın qalıbdı darda.
Pənəh nəyə çəkib hayqırır orda!
Sənə yaraşarmı qalasan burda?
Atlan, qoyma darda bizim diyarı,
Hücum et, ey əskər, al torpaqları!

Ağdamla Qubadlı gözləyir bizi,
Sınağa çəkirlər hər birimizi.
Dığalar yeyirlər çörəyimizi.
Əskər hücum eylə qır dığaları,
Geriyə alqınan sən torpaqları.

Zəfər gözləyirik, biz səndən, zəfər!
Bəsdir, kifayətdir, gözləmək yetər!
Babəksən, Həzizən aslan, igid ər!
Qoyma yağılarda sən torpaqları,
Gəl al Qarabağı, qaldır bayrağı!

05.09.05

ÖLKƏ BAYRAĞIN

İgid gərək torpağına söykənə,
Vuruşaraq zəfər çala düşmənə.
Şan-şöhrət gətirə doğma Vətənə.
Qaldıra göylərə ölkə bayrağın,
Cərdə hər yana səsin, sorağın.

Düşmən üzərində biz zəfər çalaq
Hayların başını boynundan salaq.
Şuşanı, Ağdamı biz geri alağ.
Məhv edək düşmənin döyüş yarağın,
Cərdə hər yana səsin, sorağın.

Vətəndir yaşadan oğulu, qızı
Çalsın şənliklərdə kamanı, sazı.
Xoş gəlsin həmişə baharı, yazı.
Yandırsın hər yanda məşəl-çırağın,
Cərdə etsin aləmə səsin, sorağın.

Bir dayaqdır Bakı-Ceyhan millətə,
Çevirsin ölkəni tamam cənnətə.
Alqış olsun xalqa, elə zəhmətə.
Yayın bu şöhrətin səsin, sorağın,
Qaldırın səməyə ölkə bayrağın.

Vətən oğulları! Sizədir güman!
Verməyin düşmənə, verməyin aman!
Qoy görsün zəfəri bu külli cahan.
Fürsətdir, alınız düşmənin canın,
Qaldırın bayrağın Azərbaycanın!

15.10.05.

O GÖZƏL ÇAĞLAR

Qubadlı darda,
Laçın da orda,
Zəngilan isə,
Qalıb kənarda.

Nəq: Alın torpağı,
Məhv olsun yağı.
Xalq qoy eşitsin,
Bu şən sorağı.

Ağdam inləyir,
Şuşa dinləyir.
Kəlbəcər ordan,
Bizi gözləyir.

Nəq.

Xan kəndi ağlar,
Korlanıb bağlar.
Gedib əlindən,
O gözəl çağlar.

Nəq.

Bakı, 06.10.05

AMAN

Allahım aman!
Məni məhv etməsin həyatda zaman.
Dünyada bir sənə, sənədi güman.
Getməsin əlimdən qoy Qarabağım,
Göylərə qalxmasın ahım-sorağım.
Möhtac etmə məni sən yağılara,
O alçaq, o rəzil o, dığalara.

Nəq: Allahım, aman!
Sənədir güman.
Gəl düşmənimə,
Sən vermə aman!
Əhvalım mənim,
Pis olar haman!

Tutulub Ağdamım, tutulub Şuşam.
Tanrım ancaq sənə möhtac olmuşam.
Kömək ol, qaytarım qoy Qarabağı,
O şəfa ocağı – bağcanı, bağı.
Yoxsa ki, qan ağlar mənim gözlərim,
Getməz ürəyimdən kinim, kədərim.
Məni məhv eyləyər qəlbimdə dərdim.

Nəq:

11.10.05

ÇAL ZƏFƏRİNİ

Babək Nəbisi olan,
Düşməyə verməz aman.
Yağları qıraraq,
Qoymaz onlarda güman.
Nəq: Çal zəfərini.
Gör hünərini.
Düşmənlərindən,
Al gövhərini.

Cavanşir qeyrətlisən.
Şanlı, şərəfətlisən.
Bütün aləm içində,
Hamıdan hörmətlisən.

Nəq:

Geri al torpağını,
Yandır sən çırağını.
Bütün aləm eşitsin,
Qoy bu şən sorağını.

Nəq:

Bakı, 05.10.05

ŞUŞA

Dumanlı dağların şəfadır bizə.
Hər yanda güllərin tər, təzə-təzə.
Dağların gözəli gəlmə sən gözə.
Hər gülün-çiçəyin təbabət Şuşa.

Səkkizi may günü əsir alındın.
Hər yanın alışdı alovda yandın.
Dözülməz bir ağır dərdə salındın.
Xalqına verərdin hər nemət, Şuşa.

Sən orda qalmısan düşmən əlində,
İndi at oynadır yağı çölündə.
Sarılib çiçəklər, solub gülün də.
Xalqına, elinə qənimət Şuşa.

Ətir, gül qoxuyur torpağın, daşın.
Pənahdan bəllidir o məlum yaşın.
İndi dağlar olub sənin sirdaşın.
Al-əlvan mərmərli bir sərvət Şuşa.

Səninçin çalışır bil, ərənlərin.
Sənçün xiffət çəkir hər görənlərin.
Həsretində qalıb gül dərənlərin.
Əməli, xisləti səxavət Şuşa.

Bakı, 06.11.05

SƏRGƏRDAN

*Şuşa həsrətilə özünə güzəran tapa bilməyən
bir qaçqının dilindən*

Yığdığım var, dövlət çıxdı əlimdən.
Avara salındım oba, elimdən.
Üzüldüm, kövrəldim sındım belimdən.
Pozuldu zəmanə, dəyişdi dövrən,
İtirdim yurdumu, oldum sərgərdan.

Çıxaraq əlimdən o Şuşa qalam,
Süngüyə taxıldı gül, körpə balam.
Üzüldü hər yerdən, üzüldü çaram.
İtirdim yurdumu oldum sərgərdan,
Yoxmu torpaqları geriyyə alan?

Satqınlar əlilə getdi o çağlar.
Şuşatək bir şəhər oldu tarimar.
Analar qaldılar gözləri ağlar.
Yağmalandı evlər, dağıldı hər yan,
Qocalar, uşaqlar oldu sərgərdan.

Ey igid ərənlər, hücumə keçin,
Döyüş taktikasın öyrənin, seçin.
Düşməni ələftək doğrayın, biçin!
Qoy azad edilsin Vətən torpağı,
Əzilib qırılsın, məhv olsun yağı.

Qaçqınlar qayıtsın öz yurd yerinə,
Sərvətləri keçsin öz əllərinə
Sahib olsun daim oba, elinə.
Yaşasın yurdunda xoşbəxt, firavan,
Gələn qonaqlar da olsunlar heyran.

Bakı, 22.11.05

QOYMAZLAR DARDA

Şüşada qalıbdır gözüm binadan.
Doğulduğum gündən bilin, anadan.
Ərənlər, siz durun, rəqib qəsdinə!
Haydı, hücum edin düşmən üstünə
Əgər qeyrət varsa bizim diyarda,
Şuşam, səni heç vaxt qoymazlar darda.

Kopenhagen, 08.01.04

QALMAYIR GÜMAN

Vətən darda qalıb, oğul gözləyir.
Xankəndi, Ağdərə sizi izləyir.
Ağdamla Əskəran ordan səsləyir.
Əskər, düşməninə vermə sən aman!
Yoxsa, yaşamağa qalmayır güman!

Qubadlı, Zəngəlan, Laçın da darda.
Füzuli, Cəbrayıl min intizarda.
Şuşa, Kəlbəcər də qalıbdı orda!
Əskər, düşməninə vermə sən aman!
Yoxsa yaşamağa qalmayır güman!

Martuni, Hadrudun adı yox olsun.
Yeni adlar ilə bizlərə qalsın.
Düşmən məhv edilib bağı da yansın.
Əskər, düşməninə vermə sən aman,
Yoxsa yaşamağa qalmayır güman!

Kopenhagen, 21.10.03

AZAD OLDU AZƏRBAYCAN

Türkiyəylə Azərbaycan,
Qardaş olub hər bir zaman.
Düşmənləri məhv edərək.
Görənləri edib heyran.

Bir ürəkdə iki canıq,
Damarlarda eyni qanıq.
Ün yayılsın qoy aləmə,
Çün bir soyda biz yarandıq.

Yumruq kimi biz birləşək.
Bir süfrədən çörək yeyək.
Şən-mehriban yaşayaraq,
Məhəbbətlə deyək-gülək.

Nuru Paşa qəhrəmandır.
Ər oğlu ər, igid candır.
Dığaları məhv etdiyi,
Xeyli keçən bir zamandır.

Yağılara hücum etdi.
Düşmənləri o məhv etdi.
Qan gölünə döndü hər yan,
Xilas oldu Azərbaycan!

11.05.08

QALIB GÜMAN

Ayaq altda qalib Vətən,
At oynadır yoldan ötən.
Artır hər gün ölən, itən.
Düşməninə vermə aman,
Əskər, sənə qalib güman.

Hacı¹, Musa² nəsillisən,
Nəbi, Həcər əsillisən.
Qeyrətinə olsun əhsən.
Düşməninə gəl tut divan,
Əskər, sənə qalib güman.

Vətənimiz darda qalib.
Bizi dərdə, sərə salıb.
Ümid bircə sənə qalib.
Sən olginan xalqa hayan,
Əskər, sənə qalib güman.

Haydı, durma hücumə keç!
Yağları gəl doğra, biç.
Qalib, zəfər yürüşün seç.
Düşməninə vermə aman,
Əskər, sənə qalib güman.

¹ Hacı – Hacı Zeynalabdin Tağıyev

² Musa – Musa Nağıyev

ANA

Dahilər yetirən sənsən cahanda.
Möcüzlər yaradan bizim zamanda.
Körpəni qoymursan heç vaxt amanda.
Dünyanın özəyi, bəzəyi ana,
Övlad böyüdənsən sən yana-yana.

Övladın çıxsa da sənin naxələf.
Zaman dəyişsə də etməyirsən səhv.
Hazırsan yolunda olasan tələf.
Dünyanın bəzəyi, düzəyi ana,
Övlad böyüdənsən sən yana-yana.

Özünə qəst edib gecə yatmayan,
Çətin anda körpəsini atmayan,
Çox vaxt arzusuna belə, çatmayan,
Dünyanın bəzəyi, çiçəyi ana,
Təzə çiçəklərin ləçəyi ana.

Gecəni açırsan bəzən sən diri,
Övlad böyüdürsən özündən iri.
İnaddan dönmürsən heç zaman geri.
Dünyanın özəyi, bəzəyi ana,
Övlad böyüdənsən sən yana-yana.

Övlada canını qurban edənsən,
Çətin yolu dolayı da gedənsən.
Hər işi yaradan, quran da sənsən,
Dünyanın gözəli, göyçəyi ana,
Övlad böyüdənsən sən yana-yana.

Əvəzəm tərbiyə səndən almışam,
Düşündən süd əmib cilalanmışam.
Səninlə həmişə birgə qalmışam.
Övlad böyüdənsən sən yana-yana,
Dirilik verənsən sən bu cahana.

Bakı, 08.03.05

GERİ ALAQ

Vaxtdı, gedək alaq hayların¹ canın,
Qarabağ qəlbidir Azərbaycanın.
Bu qəlb indi zəif, ağır xəstədir.
Qarabağsız ölkə bil, can üstədir.
Etməsək biz onu düşməndən azad,
Əvvəlindən də gözəl etməsək abad,
Üzeyrin, Nəvvabın ruhu xar olar,
Fərsiz olmağımız bütün car olar.
Gəlin birləşərək qeyrətə dolaq,
Ana torpaqları biz geri alaq.
Ruhun şad eyləyək biz Natəvanın,
Onda qəlbi vurar Azərbaycanın!

27.02.05

¹ Hay - erməni

TÜRKÜN BAYRAĞI

Gəzərək dolandım mən Türkiyəni,
O böyük sipərdi müsəlmanlara.
Cənnət güşəsidi çölü-çəmən,
İşləri örnəkdi anlayanlara.

Vətəni sevəndi oğul-qızları.
Göylərə ucalır Toros dağları.
Barlı-bərəkətli bağça-bağları.
Hər yeri tər-təmiz cənnətdi – cənnət,
Gələn qonaqlara var böyük hörmət.

Şüə tək yolları uzanıb gedir.
Görənlər həzz alıb həm heyrət edir.
Var olsun işləri düzüb quranlar,
Tikərək ucaldan məğrur insanlar.

Nevşəhər Ürgüplə sirli tamaşa.
Əllərin verərək qardaş-qardaşa
Orda hotelləri tikirlər qoşa.
Qurub yaradanlar hamı mehriban,
Rəvnəgi görənlər olurlar heyran.

Atatürkdən qalıb qeyrət mayası.
Ölkə başdan-başa «qartal yuvası»
İgidlər bəsləyir ana laylası.
Ona yaxın düşməz yabançı-yağı,
Sönməz bir məşəldir onun çırağı,
Daim bərq vuracaq türkün bayrağı!

08.11.07.

TOROS DAĞLARI

Yaşıl meşələrin zirvəndə əyan.
Sənin örpəyindir daim duman.
Gələn müsafirlər sənədi mehman.
Allah qoruyacaq səni hər zaman.
Yenilməz zirvəli, Toros dağları.

Döşdə partağalın daim yaşıldır.
Havan insanları sağlam yaşadır.
Cənnət guşələrin bir tamaşadır.
Pəhləvan cüssəli, Toros dağları.

Yolların ilantək qıvrılıb gedir.
Lampalar onları çırağban edir.
Görkəmin hər kəsi bil, heyran edir.
Şöhrətli, qeyrətli Toros dağları.

Aralıq dənizin qardaşdı sənə,
O xeyir verəndi daim Vətənə.
Baş əyən deyilsən heç vaxt düşməyə.
Qüdrətli, cürətli Toros dağları.

Qonaqlı-qaralı keçir günlərin.
Ətir, gül qoxuyur daim çöllərin.
Sənlə fəxr eyləyir oba-ellərin.
Hər zaman qüdrətli Toros dağları.

Hotellərin hər gün artır-çoxalır,
Yabançılar səndə gəlib yer alır.
Onlar bu yerlərdə villalar salır.

Həlim, mərhəmətli Toros dağları.

Dağ çayı üstündə yeməxanalar,
Seyr edir suyunda pulsuz balıqlar.
Cənnət qucağıdır bu gözəl diyar,
Yenilməz, qüdrətli Toros dağları.

Əvəz çox vurulub hüsnünə sənin.
Xoşuna gəlirsən sən hər görənin.
Kaş ki olmayaydı kədərini, qəmin.
Yenilməz zirvəli Toros dağları,
Pəhləvan cüssəli Toros dağları.

Antalya, Kəmər, 2007.

BƏRQ VURACAQ

Onsəkkizinci ildə,
Çox çətin şəraitdə.
Köməyə gəldi millət.
Qalib gələrək Məmməd,
Azəri ölkəsində,
Qurdu bir cümhuriyyət.
O daim ucalacaq.
Xalqı onu heç zaman,
Bilin, unutmayacaq.
Məmməd Əmin bayrağı,
Daim uca olacaq,
Səmada bərq vuracaq.

22.11.1996.

TÜRKİYƏ

Osman imperiyası dağıldı, bitdi.
Qırılan qırıldı, itənlər itdi.
Bu zaman Atatürk çıxdı meydana.
Hayqırıb səs saldı bütün hər yana.
Xalqını toplayıb yığdı başına,
Özünü bənzətdi üzük qaşına.
Düşmənlər içinə saldı vəlvələ,
Onlara hiyləylə o qurdu tələ.
Hücuma keçərək qırdı onları.
Ordu ilə getdi yunana sarı.
Ağır şəraitdə qurdu dövlətin,
Qazandı ölkədə el məhəbbətin.

Türkiyə çevrilib indi cənnətə,
Xalqlar ora gedir istirahətə.

Səmada şimşək tək indi çaxırsan.
Düşməni yandırıb qəlbin yaxırsan.
Bütün sınaqlardan çox mərd çıxırsan,
İslam dünyasına sipər Türkiyə.

Bakı-Tiflis-Ceyhan petrol qalası,
Dünyanı dolanır onun sədası.
Azərbaycan isə xam neft yuvası.
İslam dünyasına təpər Türkiyə.

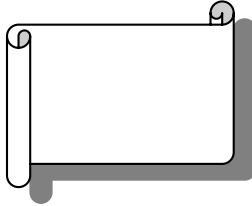
Türk dilli xalqlara sönməz mayaksan.
Onlarçın sarsılmaz möhkəm dayaqsan.
Qaz təki yatmayıb daim oyaqsan.

İslam dünyasına bir nər Türkiyə.

Ürgüp dağ evləri möcüz diyardır.
Antalyan çiçəkli, güllü bahardır.
Nevşəhər bağları şirəli bardır.
İslam dünyasına gövhər Türkiyə.

Dənizlərin sənə bir xəzinədir
İstanbulun isə bir dəfinədir.
Fəxr et bunlar ilə gözəl Türkiyə!
Tarixi çox qədim əzəl Türkiyə.

Bakı, 2007.

İSTANBUL

Mərmərə dənizin üzük qaşındır.
Egey isə sənə bir yaraşıqdır.
Aralıq dənizin arkadaşındır.
Şəhərlərin tacı, gözəl İstanbul.
Gördüyün işlərin məğbuldu, məğbul.

Asma körpülərin yeganə mayak,
İgid ərənlərin sənə bir dayaq.
Sənə bilməz səndə parlayan çıraq.
Şəhərlərin tacı, gözəl İstanbul,
Səndə saxlanılır xəzinə bol-bol.

Möcüz şəhər kimi tanınır adın,
Göz dağı olmusan yağının, yadın.
Qəlbində qalmasın arzu-muradın.
Şəhərlərin tacı gözəl İstanbul,
Gördüyün işlərin məğbuldu, məğbul.

Topqapı sarayı şanın, şöhrətin.
Süleyman məscidin gücün, qüdrətin.
Dolmabağcan isə sənin qeyrətin.
Şəhərlərin tacı gözəl İstanbul,
Gördüyün işlərin məğbuldu, məğbul.

«Qapalı çarşın» da təkdi dünyada.
Qiyətli xəzinən həddən ziyada.
Şərəfdi, şöhrətdi səndəki ada.
Şəhərlərin tacı gözəl İstanbul,
Gördüyün işlərin məğbuldu-məğbul.

Düşmənlərin gözü daim səndədi,
Fikirdən qəlbləri dərdə-qəmdədi,
Ölənləri daim cəhənnəmdədi.
Gördüyün işlərin həddən ziyada,
Bir xətər dəyməsin sənə dünyada.

Xalid-Bin-Zeyd oldu qəlblərə zinət.
O, eldə qazandı şərəf və şöhrət.
Tanrıdan gəlmişdi Xalidə qüdrət.
Sultan Mehmet ona abidə qoydu,
Onun şöhrətini aləmə yaydı.

Əvəz vurğun oldu hüsnünə sənin.
Solmasın heç zaman rəngi çöhrənin.
Huşunu alırsan səni görənin.
Gördüyün işlərin məğbuldu, məğbul.
Şəhərlərin tacı, gözəl İstanbul.

Bakı, 2007.

DAHİ ŞƏXSİYYƏT

*Türkiyənin ilk cümhur başqanı,
dahi şəxsiyyət Mustafa Kamal
Atatürkün əziz xatirəsinə.*

Xalqını toplayıb səfərbər etdin.
Düşmənin üzərinə yel tək getdin.
Arzu-diləyinin kamına yetdin.
Sən heçdən yaratdın o türk dövlətin,
Qazandın ölkədə el məhəbbətin!

Bir yandan ingilis, bir yandan yunan,
Bir yandan rusiya, bir yandan da yan.
Hünərini görüb oldular heyran.
Dərin xəzinəymiş səndəki amal,
Məhv etdin onları qəhrəman Kamal!

Adınla bağlıdır böyük Türkiyə.
Xalqına örnəksən bir igid deyə.
İndi səndən alır gənclər tərbiyə.
Ad-sanı dillərdə ey gəzən Kamal,
Dərin xəzinəymiş səndəki amal!

Türkün atasısan adın Kamaldır,
Şərəfin-şöhrətin aləmə cardar.
Səni yetişdirən gözəl diyardır.
Diyarı yaradan ey igid Kamal,
Dərin xəzinəymiş səndəki amal!

Xalqının nəhəngi ey igid ərən,
Dünyaya tanıtdın Türkiyəni sən.

Sənə heyran oldu işini görən.
Zəkanla car oldun aləmə Kamal,
Dərin xəzinəymiş səndəki amal!

İskəndər xislətli bir fəteh oldun,
Çətin anlarında saralıb soldun.
Qara bulud kimi boşalıb-doldun.
Sən ruhdan düşmədin heç zaman Kamal,
Dərin xəzinəymiş səndəki amal!

Zübeydə xanımdan sən süd əmmisən,
Onun laylasilə pöhrələnmişən.
Düşməyə aslan tək sinə gərmisən
Ey igid qəhrəman, ey cəsur Kamal,
Sonsuz xəzinəymiş səndəki amal!

Sənə sirdaş idi İsmətlə Orbay.
Yusif Fevzi ilə verirdilər hay.
Çətin anda Saleh salırdı haray.
İndi adın olub dillərdə dastan,
Ey böyük şərəfli-şöhrətli insan!

İz qoydun tarixdə adın var olsun.
Yağların gözü qan-yaşla dolsun.
Arzu-diləkləri ürəkdə qalsın.
Sən oldun ölkəni quran-yaradan,
Qoy xalqın yaşasın indi firavan!

Ürək dostun idi Saleh yavərin.
Belə sadıq dostu olsun afərin.
Uğurla bitərdi sənin səfərin.
Qurduğun məmləkət dönməz qalacaq,
Səni xalqın daim yada salacaq!

Novxanı, 2005

ANA DİLİM

Bayatı bu dilin şahı-tacıdır.
Ana laylasının ehtiyacıdır.
Türk dilli xalqlara ana-bacıdır.
Dünyamız durduqca yaşa ay elim,
Şeir qədər yaşa, ey ana dilim.

Qədim tarixin var, mən sənə qurban.
Sənlə danışanlar olurlar heyran.
Gör necə səslənir sən dildə ceyran.
Şirinlikdə yoxdu tay-bərabərin,
İnsana ruh verən rəvan sözlərin.

Nəsimi bu dildə yazıb-yaratmış,
Vaqif, Səməd, Mirzə mətləbə çatmış.
Cavid «İblis» ilə «aranı qatmış»,
Bəlalər çəksə də bəlalı başın,
Səni yaşadacaq yarın, yoldaşın.

Mən səndən alıram zövqü-ilhamı.
Sənlə ayırıram halal-haramı.
Sən dildə danışır ölkədə hamı.
Ünsiyyət dili tək artır hörmətin,
Yayılır aləmə şanın-şöhrətin.

Şerini yazırsan Əvəz bu dildə,
Adın qoy dolansın obada-əldə,
Kitabların gəzsin daima əldə.
Qönçədən açılan qoxulu gülüm,
Yaşa, daim yaşa, ey ana dilim!

Bakı, 15.10.08

ŞUŞA

Ey Şuşa, dağların gözəl mənzərə,
İşıq-nur bəxş edir zəif gözlərə.
Bəzəkdi güllərin orda düzlərə.
Büllur, buz çeşməli İsa bulağın,
Yayıf hər bir yana səsin, sorağın.

İnsan cüşa gəlir səni görəndə.
Xarı bülbülünün gülün dəyəndə.
O Cıdır düzündə deyib-güləndə.
İnsanlar şənənir keyflər olur saz,
Körpələr sevinib edirlər pərvaz.

Dumandan don geyir sənin dağların.
Barlı-bərəkətli güllü bağların.
Çox olub keçmişdə gözəl çağların.
İndi əsirlikdə qalmısan Şuşa,
Hələ ki, diləyin yetməyir başa.

Çox bəlalər çəkib bəlalı başın.
Dərd-qəm içindədir torpağın, daşın.
Sənə qurban gedib çox vətəndaşın.
Alınmaz qalasan ey qəmli Şuşa,
Çox çəkməz istəyin yetişər başa.

Əvəz həsrətindən xiffət eyləyir,
Hər gedib, gələndə dərdin söyləyir.
Onları diqqətlə, qəlbən dinləyir.
Ürəyi yaralı niskilli Şuşa,
Dağları boranlı, çiskinli Şuşa.

2008

MEHDƏN

Səhərdir, gün çıxıb şəfəqin saçır,
Baxan insanların ürəyin açır.
Dovşanlar, cüyürlər, meşədə qaçır.
Yaradan xilqətə zövq vermək üçün,
Güllər çiçəklər də qönçədən açır.

Otlar üzərində gümüşü jalə,
Onların yanında qızarır lalə.
Bir rəvnəq gətirir hüsnə, cəmalə.
İnsanlar zövq alır xoş təbiətdən,
Xilas edilirlər kədərdən, dərdədən.

Güllərin üstündə oxur bülbüllər.
Yaşıl don geyinir büsbütün çöllər.
Cənnətə çevrilir obalar ellər.
İnsanlar zövq alır bu təbiətdən,
Xəzərdən də əsən o sərin mehdən.

Novxanı, 15.09.05

GÖY GÖLÜM

Göllər calalının şahı Göygölüm.
Zülmət gecələrin mahı Göygölüm.
Fəxr edir səninlə gözəl, xanımlar,
Zamanın sevinci, ahı Göygölüm.

Ceyranlar dövrəndə busat qururlar.
Sonalar suyunda cərgə vururlar.
Səndən ilham alıb, bütün gözellər,
Gəlib sahilində heyran dururlar.

Görənlər fəxr edir hüsnünlə sənin.
Örpəkdir üstündə dumanın, çənin.
Göllərin tacısan gözəl, Göygölüm!
Maralgöl, Kəpəzdir, sənin həmdəmin.

Səninlə öyünür Azər diyarı.
Sənsən bu ellərin fəxri, vüqarı.
Maralgöl sənə bir kiçik bacıdır,
Olmusan ölkənin sən iftixarı.

Nizami yaşadı, Gəncə gözəli,
Olmusan göllərin ilki, əzəli.
Səndən ilham alıb gələn qonaqlar,
Şəninə yazırlar şeir, qəzəli.

Yaşılbaş sonasan, qaşların kaman,
Səni bu ellərə bəxş edib zaman,
Yaraşmayır sənə nə ah, nə aman,
Əvəzi də məftun elədin yaman.
Zülmət gecələrin mahı Göygölüm,
Göllər calalının şahı Göygölüm.

Bakı, 1999

MASALLI

Viləş çayı can verir, Masallıda torpağa,
Bar-bərəkət gətirir həmişə bağça, bağa.
Hamı çalışır orda yaratmağa, qurmağa.
Oyanıb gəlir cana çölləri, ormanları,
Görərək bu rövnəqi sevinir insanları.

Dağlarının havası insanlara şəfədir.
İnsanları sevdiren orda meyar vəfədir.
Xalqını saf yaşadan, meşəsində davadır.
Məlhəmdir diriliyə o coşan bulaqları,
Görərək bu rövnəqi sevinir insanları.

Dəyişir Masallının görkəmi daim, hər an.
Çay və tərəvəzini sevir hər görüb duyan.
Bil, onlara Tanrıdır, həmişə olan hayan.
Tikilir yeni-yeni idmançın meydanları,
Görərək bu rövnəqi sevinir insanları.

Dərmandı İsti-suyu gələsi qonaqlara.
Məlum olsun hər kəsə, odur dərdlərə çara.
Bu cənnət guşəsini görənlər getsin hara?
Halay gedən qızları xalqının gözəl yarı,
Görərək bu rövnəqi sevinir insanları.

Masallıda göz açıb yazıçı Rafiq Tağı,
İlham Əskərovun da şəfəq saçır çırağı,
Yayılbdır hər yana onların səs-sorağı,
Sakinlər yaşayırlar xürrəm, gözəl çağları,
Görərək bu rövnəqi sevinir insanları.

Əvəz, sən də fəxr elə, orada boy atmısan.
Bakıda həkim olub, arzulara çatmısan.
Nə niskilin varsa da qəlbədən silib atmısan.
Şükr et ki, Tanrıya, xalqa yaradın barı,
Sevdirdin Loğman kimi özünə insanları.

Bakı, 08.03.08

DAĞLAR

Zirvəndəki bəyaz qarın,
Bəzəyidir bu diyarın,
Qartallardı sənin yarın.
Bir-birindən uca dağlar,
El-obadan qoca dağlar.

Yamacında yanır ocaq,
Çörün-çöpün qucaq-qucaq,
Ocaq üstə var sacayaq.
Keyf-nəşəylə keçir çağlar,
Bir-birindən qoca dağlar.

Dostla keçir isti günün,
Yayılr hər yana ünün.
Bol olsun qoy toy-düyünün.
Bir-birindən uca dağlar,
Tarixlərdən qoca dağlar.

Bakı, 2008.

BAKIM

Səhərlərin başı sənsən.
Üzüklərin qaş sənsən.
Başdan-başa gül-çiçəksən.
Mehribanım, canım Bakım,
Səcdəgahım, mənim Bakım.

Gəzməklərə gedən zaman,
Vaxt ötüşür zaman-zaman.
Sənsiz olur halım yaman.
Damarımda qanım Bakım,
Səcdəgahım, mənim Bakım.

Xəzər sənə dövlət, vardır.
Qız qalansa yadigardır.
Oğlun, qızın sənə yardər.
Əziz canım, anım Bakım,
Səcdəgahım mənim Bakım.

Yağılar göz tikib sənə.
Baş əymə sən hər ötənə.
Düşməyəsən duman, çənə.
Mehribanım, əziz Bakım,
Səcdəgahım, ləziz Bakım.

Uzun illər talanmısan.
Od-alova qalanmısan.
Olub qana bulanmısan.
Mehribanım, canım Bakım,
Səcdəgahım, qanım Bakım.

Düşmənlərin qəlbinə sən,
Daim batan bir nizəsən.
Xalqına sən çox əzizsən.
Qəlbən əziz tənim Bakım,
Səcdəgahım, mənim Bakım.

Sənə göz tikən yağılar,
Pərən düşüb tez dağılar.
Alovlanır bil, odlanır.
Mehribanım, canım Bakım,
Səcdəgahım, qanım Bakım.

Əvəz üçün həmişə sən.
Təmiz, gözəl tər-təzəsən.
Neftin-qazın üstündəsən.
Var-dövləti daşan Bakım,
Sərhədlərin aşan Bakım.

22.11.07.

CEYRAN

Mil-Muğanın gözəlisən.
El-obamın əzəlisən.
Qaçışında məzəlisən.
Ruh verənsən cana, ceyran!

Aman ovçu, sən get burdan.
Gəl əl götür inadından.
İbrət götür çıxan qandan.
Qoyma batsın qana ceyran.

O şəfədir insanlara.
Aciz məxluq, qəlbi yara.
Hara istər qaçsın ora.
Qoy dolansın, ana ceyran.

Güneylərdə süzən zaman,
Gözlər çıxır halqasından.
Heyran olur görən o an.
Batmasın qoy qana ceyran.

O düzlərin şux gözəli,
Aşıqların dil əzbəri
Yada salır keçmişləri.
Ruh verəndi cana ceyran.
Görənləri edən heyran.

26.11.07.

BU DÜNYA

Qonaq gəldik bu dünyaya.
Ürəh olduq biz bəlaya,
Düşdük dərin bir dəryaya.
Dərya dərin bir ümmandır,
Cəhənnəmtək bir məkandır.

İblis yuvasıdır həyat.
Yaşamaq çox çətin, heyhat!
Qazanmağa yox bir quat¹.
Dünyaya gəlmək yamandır,
Çün əzablı bir məkandır.

Yaşamağa həyat dəyməz.
Nadan adam bunu bilməz.
Dərdə düşən heç vaxt gülməz.
Ölənlər gəlməyir saya,
Cəhənnəmdir, çün, bu dünya.

Bu dünya yaltaq dünyası.
Yaltaqların yox həyası.
Onların olmaz mayası.
Ağıllılar, doğulmayın,
Çirkablara bulanmayın.
Od-alovda siz yanmayın.

17.11.06.

¹ Quat – qüvvət.

BAKIM

Yenilməz zirvəsən, əyilməz başın.
Qədim bir şəhərsən bilinməz yaşın.
Sərvətin tükənməz çoxdur daş-qaşın.
Özülü alovlu, atəşli Bakım.

Vurulur hüsnünə qonaqlar sənin,
Toy- busatlı keçir zamanın, dəmin.
Həyatda olmasın heç zaman qəmin.
Şanlı-şöhrətli sən günəşli Bakım.

İyirmi yanvarın qaralı gəldi,
İgid ərənlərin yaralı gəldi,
Yüzlərlə təhqirli ziyalın gəldi.
Əzildi millətin sərkeşli Bakım,
Özülü alovlu, atəşli Bakım.

15.01.90.

TƏBRİZİM

Böyük şairimiz S.Rüstəmin əziz xatirəsinə

Araz, qəlbimizi böldün yarıdan,
Fərqlin yoxdu tikilidən, barıdan,
Nigaranıq ordakılar sarıdan.
Dağılsın hasarlar, yollar açılsın,
Aləmə Günəşdən şəfəq saçılsın!

Söhrab Tahir lalan oldu səninçün.
Od içində qəlb yandı elinçün.
Həsərət qaldı mavi rəngli gölünçün.
Səndən çox yazsaq da azdı, Təbrizim,
Qəlbini oxşayan sazdı, Təbrizim!

Ayrı düşdük uzun illər biz səndən.
Seyr edərdik məcbur olub biz gəndən.
Çox çətin seçərdik biz səni çəndən.
Xalçası butalı, xallı Təbrizim,
Çöl-çəmənə gözəl, ballı Təbrizim!

Rübabən dərd-qəmli köçdü cahandan.
Ah-nalə edərdi Əblüç də hər an.
Narazı getdilər onlar zamandan.
Baharlı Təbrizim, sazlı Təbrizim,
Səfalı Təbrizim, yazlı Təbrizim!

Nakam Şəhriyarın əridi, yandı,
Sürəyya eşqilə qəlbi talandı.
Arzu, istəkləri oda qalandı.
O Böyük şairtək "diri" qalacaq,

Qəlblərə həkk olub izlər salacaq.
İki canda qoşa vuran bir ürək,
Dünyada rast olur bilin ki, tək-tək.
Bir canda vurduğun kaş ki, biz görək.
Səndən çox yazsaq da azdı, Təbrizim,
Qəlbini oxşayan sazdı, Təbrizim!

29.01.09

NABRAN

Yaşıl don geyinir burda yaylaqlar.
Aləmə səs salır sərin bulaqlar.
Zövq alır Tanrının möcüzəsindən,
Bura dincəlməyə gələn qonaqlar.

Bir yanı dənizdir, bir yanı meşə.
Gözəl bulaqları bənzər Qəsrəşə.
Nabranın bu təmiz, pak havasından,
Gələnlər alırlar kef ilə nəşə.

Bu gözəl məkanı sevəsən gərək.
Qurub yaradanın burda çox gərək.
Çün cənnət diyara bənzəyir gerçək.
Yenə də Nabrana biz gələn zaman,
Rəngarəng güllərin həvəslə dərək.

Kopenhagen, 05.11.03.

BAHAR NƏĞMƏSİ

Cana yağ yayılır yazın nəfəsi,
Uçuşan quşların xoş cəh-cəhəsi,
İnsanın ruhunu alır bədəndən,
Axan dağ çayının xoş zümzüməsi.

Xilqətin bədəndə qaynayır qanı,
Ruhu təzələnir, isinir canı.
Açmış çiçəklərin, gülün qoxusu,
Bürüyür çölləri, bütün hər yanı.

Yaşillıq götürüb tutur aləmi.
Yazarlar alaraq ələ qələmi,
Vəsf edib ölkənin gözəlliklərin,
Silirlər qəlblərdən ahı, ələmi.

Tanrının hökmülə gəlir qış, bahar,
Bulaqda, kəhrizdə durulur sular.
Zövq alıb baharın nemətlərindən,
Sevinir insanlar, ellər, obalar.

Əvəz ilham alır bu möcüzlərdən.
Xilas edilərək dərdədən, kədərdən.
Əlinə alaraq kağız, qələmi,
Yazır şeirlərin o, tər güllərdən.

15.04.06.

SƏFALI DAĞLAR

Zirvəndə qarın var, ətəkdə barın.
Bəzəyi olmusan bizim diyarın.
Qartallar oylağı, xalqındı yarın.
Gəlindən ismətli, hayalı dağlar,
Çiçəklə bəzənmiş boyalı dağlar.

Dumandan biçilib donun, köynəyin.
Yaz vaxtı çiçəkli olur ətəyin.
Ulu tanrı olsun sənin köməyin.
Zirvəsi göylərə ucalı dağlar,
Ölkəyə bir sipər qayalı dağlar.

Yay vaxtı səs-küylü olur hər yanın.
Toy-busat qoxuyur sənin zamanın.
Bihudə keçməyir heç bircə anın.
Oğluna, qızına vəfalı dağlar,
Ətir-gül qoxuyan səfalı dağlar.

Tüstülənir hər bir yanda ocağın,
Ocaqlar başından düşməyir sacın.
Güllü, çiçəklidi sənin qucağın.
Ətirin məst edir hər gələnləri,
Gülşənə bənzədir bizim elləri.

Bakı, 18.06.06.

SƏN BAŞ ƏYMƏDİN

*Mikayıl Müşfiqin anadan
olmasının 100 illiyinə*

Gənc ömrün çox erkən toxundu daşa,
Arzu-istəyinə çata bilmədin.
Qəlbində diləyin yetmədi başa,
Əziz Dilbərnlə deyib gülmədin.

Namərdlər, alçaqlar satdılar səni
Zindanlar küncünə atdılar səni.
İşgəncə verərək bəd hala salıb,
Məhv edib torpağa qatdılar səni.

Sən oxu tar dedin, sərt cavab aldın.
Haqq olan fikrini qaydaya saldın.
Səsini kəsməyə cəhd etsələr də,
Daim sözlərinə sən sadıq qaldın.

Mərd-məğrur dayandın baş da əymədin.
Kimsə incitmədin, qəlbə dəymədin.
Namərd-nacinslərlə çarpışanda sən,
Fırıldağ bilmədin, biclik bilmədin.

Mürvətli doğuldun, igid anadan.
Xalqına bəxş etdi səni yaradan.
Şair mayasilə doğulan adam,
Nə yalan bilmədin, nə də ki, böhtan.

Həqiqət yolunda yanıb kül oldun.
Xəzan tək saralıb büsbütün soldun.
Dilbər bu halına dözə bilmədi,

Onu da əzablar içinə saldın.
Sən alov olmusan, şimşək olmusan,
Barlı bulud kimi bəzən dolmusan.
Cəlladlar əlilə güllələnsən də,
Xalqın yaddaşında daim qalmısan.

02.11.07.

GENİŞ DÜNYADA

İnsan hiyləsindən yer gəlib cana,
Baxtımıza düşüb belə zamana.

Kürreyi ərz bizimdir, gəlin qoruyaq onu,
Yoxsa ki, məhv olarıq çatar həyatın sonu.
Meşələr, dağlar, çöllər şəfadır insanlara,
Halaldır yaşamaq da onu qoruyanlara.
Təbiətin özüdür bizə loğman həmişə,
Onu qorumaq isə bizlərə ola peşə.
Təbiətsiz məhv olar, kürrədə bəşəriyyət,
Hamımızın borcudur, biz ona edək hörmət.
Əsil insan olarıq əgər qorusaq onu,
Onda yaşamağın da bilin, gec çatar sonu.
Belə olsa Əvəz də yetər arzu, murada,
Sağlam həyat yaranar bizim geniş dünyada.

Bakı, 08.06.06.

NƏYİNDƏN KÜSÜM

*İti bazarında atından baha,
Mən belə dünyanın nəyindən küsüm.*

Məmməd Araz

Nə çox el malını satıb yeyənlər,
Xalqı aldadaraq boş söz deyənlər,
Haqq tələb edəni basıb döyənlər,
«Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?»

Vətənin yolunda can qoyanları,
Hörmət – izzət ilə sayılanları,
Əhdini qəlbində qoyurlar yarı, –
«Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?»

Yerində görmürük torpaq sevəni,
Doğru danışanı, düz söz deyəni,
Çoxları danırısa məsləki, dini –
«Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?»

Ana var aclıqdan, azardan yatır,
Ehtiyac üzündən körpəsin satır,
İşsizlik əlindən insanlar batır,
«Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?»

Gənclər səpələndi bütün dünyaya,
Arzular söykəndi daşa, qayaya,
Ölənlər, itənlər gəlməyir saya –
«Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?»

Başçı var evində tula saxlayır,
Dolları üst-üstə yığıb tığlayır,
Körpələr yurdlarda acdır, ağlayır,

«Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?»
Rüşvət at oynadıb, çapır Vətəni,
Yadlar təndirinə yapır Vətəni.
Qeyrətsiz övladlar qapır Vətəni,
«Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?»

Çıxdı əllərimdən min-milyonlarım,
Biyara çevrildi gözəl diyarım,
Həyatda tutmayır səbrü-qərarım,
Qürbətə düşərək odlandı canım,
«Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?»

Aqıl ziyalılar edilir qurban,
Millətə, dövlətə çox dəyir ziyan,
Artır günü-gündən quruca böhtan,
«Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?»

İnsan alverilə varlananlar var.
Pulla-para ilə zorlananlar var.
Salınır hörmətdən bu gözəl diyar.
«Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?»

İnsanlar dəyişib, pozulub zaman,
Aləmi bürüyüb fıırılacaq, yalan,
Sakit yaşamağa qalmayıb güman,
«Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?»

Qəlbim bir vulkandır, püskürmür hələ,
Nakəs ürəklərə sala vəlvələ,
İblislər dolublar Vətənə, elə,
Namuslu insanlar atılır çölə,
«Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?»

Kopenhagen, 2002

ŞAD, XÜRRƏM GÖRƏK

*Dahi şairləri olan məmləkət,
Dünyada qazanar şan ilə şöhrət.*

*Azərbaycan xalqının fəxri, görkəmli tarixçi
alim, akademik Cəmil Bahadır oğlu Quliyevin
80 illik yubileyi şərəfinə.*

Uşaqlıq illəri Şuşada qaldın,
Orta təhsilini Ağdamda aldın,
Alimlik adını Moskvada sən,
Alaraq Bakıda bir məskən saldın.

Tarix elmimizə oldun bir dayaq.
Günəştək parlayıb sönməyən mayak.
Başladığın işi vurmaqçın başa,
Gecələr işləyib qalardın oyaq.

Alimlər yetirdin tarixçin bizə.
Xoş ovqat bəxş etdin hər birimizə.
Yetirmiş olduğun o alimlərin,
Zəngin xəzinədir ellərimizə.

ASE-ni də qəlbən sən tərtib etdin.
Lazım olan yerə həvəslə getdin.
Bu yolda xəstəlik tapsan da belə,
Bütün işlərini kamil bitirdin.

Təvazödür səni göyə qaldıran,
Səni dinləyənlər olurlar heyran.
Nə qədər təltiflər olursa olsun,

Layıqsən onlara ey təmiz insan.
Arzumdur həmişə xoş gün görəsən,
Aylənlə sevinib, deyib güləsən.
Sənin bu yubleyin olsun mübarək,
Biz səni həmişə şad, xürrəm görək.

YANA-YANA

*Görkəmli jurnalist
Elmar Hüseynovun əziz xatirəsinə.*

Azadlıq uğrunda çarpışan insan,
Xalqının yolunda getdi dünyadan.

Elmar düz yazardı, düz söz deyərdi.
Halal qazanarda, halal yeyərdi,
Xalqa nə lazımsa onu edərdi.
Namərdlər qanına qəltan etdilər,
Qətlə yetirərək gözdən itdilər.
Xainlər Elmarı verdi güdaza,
Tanrı özü versin onlara cəza.
Elmar zinət idi Azərbaycanı,
Nə yazsa yazırdı o, yana-yana.

28.03.05.

XATİRƏLƏRDƏ YAŞAYANLAR

Xalqımızın parlaq gələcəyi uğrunda fədakar mübarizlər – Şıxəli Qurbanov, Məsud Əlizadə, Ziya Bünyadov.

Bu insanlar satqın Vətən xainləri tərəfindən qətlə yetirilmişlər. Aşağıdakı şeirimi onların əziz xatirəsinə ithaf edirəm.

*Əsil insanlığa nümunə idiz.
Deyib-danışardız daim qərəzsiz.*

Ziyalılar ilə nurlanır cahan.
Onlardan nur alır bəşər hər zaman.
Belə insanları qorumaq gərək,
Əməllərindən də bəhərlər görək.
Bizlərsə bu işin əksinə gedib,
Nakəs əməlləri onlara edib
Götürmək aradan biz tez onları,
Dəlib kor edirik görən gözləri.
Ziya, Məsud kimi dəyərli insan,
Namərdlər əlilə getdilər qurban.
Görən gözü idi xalqın Şıxəli,
Xalqına örnəkdi onun əməli.
Satqınlar, alçaqlar qıydılar ona,
Azəri xalqının igid oğluna.
Ziya sipər idi Azərbaycana,
Sözləri tikandı, oxdu düşmana.
Batırdı qəlbinə onların haman,

Təsiri güclüydü onlara yaman.
Kommunist rejimi qıy vuran zaman,
Lərzəyə gəlirdi büsbütün cahan.
Belə bir zamanda Şıxəli qoçaq,
Ürəklə xalqına olaraq dayaq,
Gecəli, gündüzlü hər yana getdi,
Milli Navruzmuzunu o bayram etdi.
Məsud təmiz qəlbli o gözəl insan,
Örnəkdi gənclərə həmişə, hər an.
Onun çıxışları şuardı bizə.
Ondan nur saçırdı qəlblərimizə.
Tarixdə kök salıb qalacaq onlar.
Əməlləri isə qaldı yadigar.
Onlar mayak kimi daim yanacaq,
Sevən ürəklərdə belə qalacaq.

Bakı, 08.02.06.

ƏSİL ŞƏXSİYYƏT

Aşağıdakı şeiri mənim üçün həyatda ən əziz insan, tələbəlik dostum, xalqımızın görkəmli oğlu, gözəl natiq, pak və əsil şəxsiyyət olan Məsud Ağamehdi oğlu Əlizadəyə ithaf edirəm

Tələbə vaxtı bir dostum var idi.
Hamıyla mehriban dolanar idi.
Pəhləvan cüssəli o gözəl insan,
Əməlilə bizi edərdi heyran.
Paklıqda yox idi tay, bərabəri,
Hamıya örnəkdi hər əməlləri.
İstər rus dilində, istərsə türkcə,
Danışardı təmiz, o çox səliscə.
Qaraqaş, qaragöz o Məsud oğlan,
Şirin dilli idi, həm də mehriban.
O, mənə həmişə hörmət edərdi,
Çağırıb yanına söhbət edərdi.
Bir dəfə ATİ-də işləyən zaman,
Çağırdı yanına məni o insan.
«İş təklif elədi mənə orada
Sən bizə lazımsan dedi; burada»
Mən qəbul elədim təklifin onun,
Sonra da gözlədim bu işin sonun.
Əfsus, faciyyəylə bitdi bu sonluq.
Çökdü gözüümüzə, çökdü qaranlıq.
Altmış yeddinin yay günlərində,
İstirahət edirdim mən rus elində.
Qayıdıb Bakıya gəldiyim zaman,
Nekroloq oxudum qəzetdə haman.
Gördüm öldürülüb o gözəl insan.

Namərd gülləsilə köçüb dünyadan.
Məsud qəlbimizdə qalıb, qalacaq,
Onu tanıyanlar daim anacaq.
Məsud verən idi xalq üçün canın,
Şanı-şöhrətiydi Azərbaycanın!
O, canını qoydu xalqın yolunda,
Ad qoydu tarixdə bizim zamanda.

Bakı, 08.02.05.

MƏRHƏMƏTİNİ

Qoru səhhətini lap gənc yaşından,
Sil xəstəlik sözün sən yaddaşından.
Üzvi maddələrdi bizi yaşadan,
Onlardı bizlərin ömrün uzadan.
Çiy meyvə şirəsi bir də göyərti.
Cana gətirəndi xeyir, qiyməti.
Onlardı xilqəti qidalandıran,
Onlarsız köçərik biz bu dünyadan.
Bişmiş yeməklərə çalış meyl etmə,
Çalış çox yeyənin yolilə getmə.
Qeyri-üzvi qida ziyandır bizə,
Xəstəlik gətirir hər birimizə.
Çünki cansız olur belə maddələr,
Canlılara cansız nə kömək edər?
Cavankən gəl qoru öz səhhətini,
Mətin ol sən göstər qətiyyətini.

15.12.06.

XATİRƏLƏRDƏ YAŞAYAN NURLU İNSAN

Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının müxbir üzvü, tibb elmlər doktoru, professor, Əməkdar elm xadimi Ümnisə xanım Musabəyova mən Nəriman Nərimanov adına Tibb İnstitutunda oxuyarkən (1953–59), institutun göz xəstəlikləri kafedrasının müdiri idi. O, hündürboy, qarayanız, iri, qaragözlü, üzündə həmişə təbəssüm izi olan, xoşrəftar, əsl xanımlara xas olan incə davranışa malik gözəl bir insan idi. Onun sifətindən nur, ağzından dür tökülərdi. Hər bir insan onunla həmsöhbət olmaqdan zövq alardı. Ümnisə xanım oxuduğu mühazirələrlə və gəzdirdiyi ölkələr haqqında etdiyi söhbətləri ilə tələbələri məftun edərdi. O zaman Sovetlər ölkəsindən xaricə qadın nümayəndə heyəti göndəriləndə Ümnisə xanım həmin heyətin rəhbəri təyin olunardı. Çünki o, bu nüfuzu qazanmışdı. Ümnisə xanım dünya şöhrətli oftalmoloq alim idi. Elə ona görə də dünyanın müxtəlif ölkələrində keçirilən oftalmoloqların elmi yığıncaqlarına göndərilən oftalmoloq alimlərin rəhbəri Ümnisə xanım təyin olunardı. Orada onun ingilis dilində etdiyi çıxışları dünyanın bir çox alimlərini heyrətdə qoyardı. O təkcə Azərbaycanı yox, bütövlükdə nəhəng Sovetlər Birliyini layiqincə təmsil edirdi.

Vaxtilə Ümnisə xanımın rəhbərlik etdiyi kafedraya indi onun layiqli şagirdi, tibb elmləri doktoru, professor, şair-filosof Paşa Qəlbinur rəhbərlik edir. Paşa müəllim oftalmologiya sahəsində böyük nailiyyətlər qazanan, hətta dünyanın bir çox ölkələrində yaxşı tanınan alim olmasına baxmayaraq yenə də özünü Ümnisə xanımm şagirdi hesab edir və ondan qürur duyur. O deyir: "Ümnisə xanım okeanda üzən böyük aysberq idi. Bu aysberqin zirvəsi

oftalmologiya elminin bütün üfüqlərindən görünsə də, onun özü olduğundan qat-qat böyük imiş". SSRİ oftalmoloqlar idarə heyətinin sədri, professor E.S.Avetisovun Ümnisə xanım Musabəylinin "Asiya və Afrika ölkələri oftalmoloqlarının daimi konqresində" kitabını oxuyandan sonra müəllifə yazırdı: "...Kitabınızı oxudum və çox təəssüfləndim ki, siz niyə yazıçı, jurnalist olmamısınız. Həm də sevindim ki, əgər belə olsaydı, onda oftalmologiya elmi itirərdi". Paşa Qəlbinur yazır: "Bir çox xarici ölkələrin dərsləklərində oftalmoloqlar sırasmda ancaq Azərbaycan alimi kimi Ümnisə Musabəyovanın şəklini görmüşəm". Ümnisə xanım xalqını, Vətəninə canından artıq sevən bir insan idi. O deyirdi: "Mən nə vaxt cərrahiyyə əməliyyatı edə bilməsəm, insanlara işıq bağışlaya bilməsəm, onda yaşamayacam". O, öz dediyi kimi də dünyasını dəyişdi. Sən şagirdlərinin qəlbində yaşadığın kimi, şagirdlərin də səni öz şagirdlərinin qəlbində yaşatmağı özlərinin mənəvi borcu hesab edir - Ümnisə xanım.

Onun insanlığa xas olan danışiq və hərəkətləri indi də mənim gözlərim qarşısında canlanır. Bütün insanlara Ümnisə xanımda olan əsil insani keyfiyyətləri arzu edirəm. Onu sevənlərin qəlbində yaşayan gözəl xanımın ruhu şad olsun. Allah sənə rəhmət eləsin, Ümnisə xanım.

Ümnisə xanım haqqında olan fikirlərimi bir daha qısaca olaraq yazdığım şeirimlə tamamlayıram.

O, əsl loğman idi, əsil də insan,
İnsanla söhbətdə o deyirdi can.
Üzü nurlu idi, qəlbi təmiz, pak,
Tanrıdan gəlirdi ondakı idrak.
Boyu sərv boyluydu, belisə incə,
Xuda yaratmışdı onü tək, bircə.

Həmişə üzündə təbəssüm vardı,
Onun dedikləri yadda qalardı.
Çün hikmət var idi hər bir sözündə,
Cazibəsi isə qara gözündə.
Xəstələr yanına şəstlə gələrdi,
Elə bil ağzından dür tökulərdi.
Ziyalılıq vardı şux görkəmində,
İnsanlıq var idi əməllərində.
Hamıya xoş idi onun hər işi,
Cəzbedici idi şux görünüşü.
Beşinci kursda mən oxuyan zaman,
Yaxşı dolanmağa yox idi imkan.
Kömək üçün ona mən xahiş etdim,
Dərdimi deməyə yanına getdim.
O, məni evinə elədi dəvət,
İkram etmək ilə göstərdi hörmət.
Dedim ki, işləmək istəyirəm mən,
Dedi heç darıxıb fikir etmə sən.
Sənə nə lazımsa kömək edərim,
Lazım olan yerə özüm geclərəm.
Zor ilə oturdub, yedirdi məni,
Tanrı da çox sevir xalqın sevəni.
Onun xalq içində hörməti vardı,
Bütün insanlara o yarıyardı.
Hər işə və gücə o bələd idi.
Zəng etməklə mənə iş də düzəltdi.
O, gözəl və sadə mehriban insan,
Halımı sorardı mənim hər zaman.
Fələyin gərdişi aman vermədi!
Onun gülər üzü daha gülmədi.
Gözlərə nur verən mehriban insan,
Gözünü yumaraq getdi dünyadan.

Əsil insan idi xanım Ümnisə,
O, nur verən idi gözlərimizə.
Qoy onun qəbiri nur ilə dolsun,
Xalqın yaddaşında əbədi qalsın.
Çün layiqdi buna o gözəl insan,
Yardımcı olardı xalqına hər an.

Kopenhagen, 16.09.03

BÖYÜK SƏNƏTKAR

Mən Azərbaycan muğamlarının, xalq və bəstəkar mahnılarının mahir ifaçısı, bəstələdiyi əsərlərilə musiqi xəzinəmizi zənginləşdirən böyük sənətkarımız Əlibaba Məmmədovu ilk dəfə 1953-cü ilin isti yay günlərinin birində, o vaxtkı Zabitlər bağında (indiki sirk binasının qabaq tərəfində) konsert verərkən görmüşəm. O zaman mən Nəriman Nərimanov adına tibb institutunun birinci kursunda oxuyurdum. Eşitdim ki, Zabitlər bağında konsert verilir, tez özümü ora çatdırdım. O zaman yay günlərində bağ və parklarda tez-tez konsertlər verilərdi. Mən ora çatanda artıq konsert başlamışdı. Üçlüyün müşayiətilə oxuyan bu cavan oğlan öz məlahətli səsilə dinləyiciləri ovsunlayırdı. Dinləyiciləri ovsunlayan orta boylu ağbəniz, qaraqaş, qaragöz, qara saçlarına xüsusi gözəllik verən ağ lopa xalı (alnın yuxarı hissəsində şəvə saçın arasında ağ tüklərdən ibarət xal var idi) da insanları özünə cəzb edirdi. O vaxtdan başlayaraq mən bu istedadlı müğənnini həmişə izləyər və konsertlərinə çox həvəslə gedərdim. Mənə bir xoşbəxtlik nəsib oldu ki, nəhayət 1995-ci ilin yayında «Vahid poeziya evi»nin açılışı günü onunla şəxsən tanış oldum. Keçmiş xatirələrimi ona danışanda Ustad ah çəkib köks ötürdükdən sonra dedi: O günlər artıq tarixə çevrilib. O zaman ustadın başında görünən o ağ topa xalı indi artıq bütün şəvə saçları ağappaq qar kimi öz ağuşuna almışdır. Müdrik yaşına çatmasına baxmayaraq Əlibaba müəllim yenə o şuxluğunu özündə saxlayır. Ürəyi həmişə yaradıcılıq eşqilə döyünən böyük sənətkarımız indi çoxlu tələbələr yetişdirməklə öz xalqını sevindirir. Bu yolda ona ən qiymətli nemət olan can sağlığı və yaradıcılıq uğurları arzulamaqla aşağıdakı şeirimi də ona ithaf edirəm.

Muğam sənətinə möhrünü vurdun,
Özünə muğamdan bir xeymə qurdun.
Onun keşiyində çox sayıq durdun.
Ulu Tanrı olsun sənin köməyin,
Heç zaman getməsin zaya əməyin.

Çox ləl bəxş etmişən xəzinəmizə.
Onlar nur çiləyir gözlərimizə.
Güc, qüvvət gətirir dizlərimizə.
Bu müdrik yaşında daim yaz, yarat,
Qəlbində qalmasın bir arzu, murad.

Gənclikdən bu yolda sən can qoymusan,
Onun sorağını ərzə yaymısan.
Yuxuda da belə onu saymısan.
Səsin pak, rəvandır, qəlbin yaradan,
Tanrı nəzərindən düşmə heç zaman.

Münsif tək də dedin sən öz sözünü,
Hər nə dedinsə də, dedin düzünü.
Göstərdin xalqına özün-özünü.
Bir az da yüksəldin, ucaldın, ustad,
Tanrı verib sənə belə istedad.

Elində obanda vardır hörmətin,
Ölkəndə qazandın xalqın rəğbətini.
Deyiləsi sözə var cəsarətin.
Ustadlar ustadı ey Əlibaba,
Muğam çox yaraşır sən tək cənaba.

Böyük təltiflərə layiqli insan,

İşin səliqəylə düzəldib quran,
Sənətin yolunda alışıb yanan,
Fəxr edir səninlə qohumun, yadın,
Tarixdə qalacaq daima adın.

Əvəz baxıb sənə həmişə gendən,
Aramsız seyr edib zövq alıb səndən.
Sənə bəxşis olsun şəirim məndən.
Arzumdur qardaşım, sən sağlam yaşa,
Qalan muradını vurasan başa.

12.12.08.

BALOĞLAN

*Ağır cərrahiyyə əməliyyatı keçirmiş,
xalqımızın sevimli müğənnisi, əməkdar
artist Baloğlan Əsrəfova*

Masallı elində dünyaya gəldin.
Günəş tək parladın, əziz Baloğlan.
Mahnı şəriyyətin qədrini bildin,
Xalqın sevimlisi şirin, bal oğlan.

Kəlkük mahnıların edirsən ifa.
Xalqının yolunda çəkirsən cəfa.
Səni tərk etməsin o gözəl səsin,
Çün dost-tanışa səndə var vəfa.

Xalqın səni sevir bil ki, gerçəkdən.
Tanrı uzaq etsin hər cür kələkdən.
Bizə ruh verməklə möcüz səsinlə,
Hamı alqış edir sənə ürəkdən.

Oxunan hər mahnın dərmandır bizə,
Ondan paklıq gəlir qəlblərimizə,
Mənən qida alıb sənə səsindən,
İşıq-nur çilənir gözlərimizə.

Əvəzin arzusu budur, Baloğlan!
Ailənlə yaşa sağlam, firavan.
Dostlar baxıb sənə qəlbən sevinisin,
Olasan həmişə könlü çağ oğlan.

25.01.09.

OLACAQLAR PEŞİMAN

*Respublikanın xalq artisti, görkəmli
tarzən Ramiz Quliyevə*

Mənəvi xəzinədir, sənin sədəfli tarın,
Ondan alırsan ilham, odur «sevgili yarın».
Xariqələr yaradır, sehirli barmaqların.
Tanrı səni qorusun, uzaq ol dərd, bələdan,
Sənə qoy kömək olsun, daim ulu Yaradan.

Divardan asılanda kəsilir tarın səsi,
Lazımsız qaradaş tək heç çıxmıyır nəfəsi,
Bir kəsə lazım olmur, onun o boş qəfəsi.
Ramizin əlindəsə o dönür əjdahaya,
Yayılır onun sehri, səsi bütün dünyaya.

Qanlı-qadalı illər qadağa qoydu tara,
Oxu tar dediyiçin Müşfiq çəkildi dara,
Tapılmadı Müşfiqin düz sözünə bir çara.
Atılaraq zindana qanına qəltan oldu,
Qönçədən «açan çiçək» xəzana dönüb soldu.

Müstəqillik qazandıq, ağa olduq özümüz,
Seçdi ağı-qaradan bizim görən gözümüz.
İndi bütün dünyada ötür güclü sözümüz.
Qoy məhv olsun yağılar, görsünlər ölkəmizi,
O səmada bərq vuran üç rəngli rəmzimizi.

Əvəz fəxr edir sənlə, ey Eyyub oğlu Ramiz,
Ağdam üçün çəkmə qəm, yaxındı zəfərimiz.
Mütləq o gün gələcək, görəcək hər birimiz.
İşıq ucu görünür buna vardır bir güman,
Düşmənlər xar olaraq, olacaqlar peşiman.

Bakı, 03.05.08.

HƏR BİRİMİZİ

Həyata bir dəfə gələn ey insan,
Nə üçün edirsən özünlə üsyan?
İztirab çəkməklə bir iş düzəlməz,
Səhhət-vücuduna bil, xeyir gəlməz.

Şən, xürrəm yaşamaq yasaqmı bizə,
Səbəb ola bizim mərazimizə?
Biz üçün yaranıb könül xoşluğu,
Odur aşılayan bizə şuxluğu.
Belədə çoxalır vitamin qanda,
İmmun cisimciklər artırlar canda.
Bu zaman bədən də çox sağlamlaşır,
Sağlamlaşmaq ilə həm gümrahlaşır.
Arzun toxunsa da daşa, qayaya,
Gəl bax sən həyata, bax zamanaya.
Bu yalan dünyaya çalış inanma,
Onun alovunda alışıb yanma.
Qısa ömrümüzü şən vuraq başa,
Baxmayaq nə qoca, nə cavan yaşa.
Gəl bir sən qulaq as sözümə mənim,
Şənlik et şənliyə qoy mən də gəlim.
Şənlikdir, eşqidir yaşadan bizi,
Xeyirxah eyləyən hər birimizi.

Bakı, 24.08.06.

DEYƏK MÜBARƏK

*Azərbaycan respublikasının xalq artisti,
xalqın sevimlisi İlham Təvəkkül oğlu
Əskərovun 50 illik yubileyinə.*

Xançoban kəndində gözünü açdın,
Qönçədən açılan gül ətri saçdın,
Səsinin sehir ilə ürəklər açdın.
Xoş məramla sənin evinə gələk,
Əlli illiyinə mübarək deyək.

Hələ sən yox ikən atan ilə mən,
Məktəb illərini keçirərdik şən.
Söhbət eliyərdik biz gələcəkdən.
Evində bol olsun sənin duz, çörək,
Bu günkü yubleyn olsun mübarək.

Vaxt gəldi məktəbi sən də bitirdin,
Arzu-istəyini başa yetirdin,
Atana şad xəbər, diplom gətirdin.
Yetişdin xalqına əsil bir örnək,
İlham, bu yubleyn olsun mübarək.

İndi ölkəmizdə adın, sanın var,
Dram səhnəmizə olubsan tumar.
Elinə yetişdin nümunə, meyar.
Bağcanın gülündən həvəslə dərək,
Çələng hörüb səni biz təbrik edək.

Tanrı pay verdiyi o Fidan balan,
Aylədə yaşasın xoşbəxt, firavan.
Yeganə ana da qoy olsun heyran.
Biz sizi həmişə şad-xürrəm görək
Yubileyinə qəlbən deyək mübarək.

08.04.08.

CEYRAN QIZIM

Qızım Zülfüyyə xanıma

Bizlə nəfəs alırsan,
Daim yada salırsan,
Qayğımıza qalırsan.
Bizi axtaran qızım,
Ay mənim ceyran qızım.

Mənim duzum, çörəyim,
Sənsən sütun, dirəyim.
Sən olursan gərəyim.
Gülüm, baharım, yazım,
Mənim Zülfüyyə qızım.

Bizi daim anırsan.
Halımıza yanırsan.
Gözündən qoymayırsan.
Şöhrətli ad, san qızım.
Ürəkdən yanan qızım.

Tellə hər gün danışan,
Məşəl kimi alısan,
Bizçün daim çalışan,
Bağım, baharım, yazım,
Biz üçün yanan qızım.

Novxanı, 2007.

ƏKİZLƏR

Əkiz qızlarım Ülviyyə və Zülfüyyəyə

Sizinlə bağlıdır şöhrət-şanımız,
Sizinlə qaynayır canda qanımız,
Fəda olsun sizə əziz canımız.
Ömrə çıraq olan, gözəl Ülviyyəm,
Bizə dayaq olan, gözəl Zülfüyyəm!

Uğurunuz bizə çoxdan əyandır,
Dosta, qohuma da bütün bəyandır,
Gözəl işləriniz bizə həyandır.
Ömrə mayak olan, gözəl Ülviyyəm,
Bizə dayaq olan, gözəl Zülfüyyəm!

Bizdən uzaqlarda olsanız da siz,
Daima bizlərə qoyursunuz göz.
Arada olaydı həmişə xoş söz.
Ayıq, oyaq olan, gözəl Ülviyyəm,
Bizə dayaq olan, gözəl Zülfüyyəm!

Ataya, anaya siz yanan olun,
Hər sözü, ehyamı tez qanan olun,
Bacıya, qardaşa mehriban olun.
Siz üzü ağ olan, gözəl Ülviyyəm,
Bizə dayaq olan, gözəl Zülfüyyəm.

Əvəz ata olub sizçün divanə,
Ana Sona deyil sizə biganə,
Olubsuz onlara bircə, yeganə,
Tanrıdan bəxş olduz bizə hədiyyə,
Əkiz qızlar, Ulviyyə və Zülfüyyə!

Bakı, 2000

MÜBARƏK OLSUN

*Ülviyyə və Zülfüyyəmin anadan
olmasının 30 illik yubileyi şərəfinə.*

Doqquz noyabr, tufanlı gecə...
Yaxşıkı zəhmətlər getmədi heçə.
Yağış bərk yağırdı, göy gurlayırdı,
İldırım çaxdıqca göy parlayırdı.
Külək vıyıldayır, əsdikcə əsir,
Bayıra çıxanı bıçaqtək kəsir.
Bu dəm sancıları tutdu Sonamın,
Qanı çox qaraldı ona yananın.
Addım atan zaman o büdrəyirdi,
Ağrıdan, qorxudan o titrəyirdi.
Dəhşətli küləyi gördüyü zaman,
Öləcəm deyərək, qorxurdu yaman.
– Necə olacaqdır taleyim mənim?
Xəzanə dönməsin bağım, çəmənim.
Təcili yardımını mən tez çağırdım,
Doğum evinədək onunla vardım.
Ordan mən qayıdıb, evə dönərkən,
Fikirdən gözümə çökdü duman, çən.
Ya Rəbbim! Kömək ol bu anaya sən!
Görməsin qəm, kədər dövrün əlindən.
O gecə sübhədək heç nə dadmadım,
Tanrıdan dilədim anaya yardım.
Xatirə, Təranə gecə yatmadı,
Onlar dərslərinə başın qatmadı.
Sübhi-tezdən səhər altıya yaxın,
Maşınlar gedirdi, hey axın-axın.
Uzanıb birlikdə fikirləşirdik,

Nə yerə, nə göyə biz yerləşirdik.
Vüqar oğlum onda çox kiçik idi,
Mışıl-mışıl yatmış körpəcik idi.
Dünyadan xəbəri yox idi onun,
Bilmirdi həyatın o nə olduğunu.
Bu dəm zəng çalındı xəstəxanadan,
Yatmışdıq elə bil ayıldığımız an.
Alo!– Eşidirəm! – Xəstəxanadır!
Sizi şad eliyən şəfqət anadır!
Siz xoşbəxt atasız, gözünüz aydın!
Bilin, azad oldu o sizin qadın!
Muştuluq gətirin, xoşbəxt atasız!
Əkiz doğuldular ikisi də qız.
Xatirə, Təranə cumdu üstümə,
Elə bil durdular mənim qəsdimə,
– Atacan, nə qoyaq onların adın,
Gəlsin xoşlarına qohumun, yadın?
Mənsə fikirləşib söylədim birdən,
Ülviyyə, Zülfiyyə qoyaq adların!
Belə olsun adı iki baharın!
Tanrıya çox şükür böyüdü qızlar,
Gül açdı doğulan hər iki bahar.
İndi şükür, xoşbəxt balalardılar,
Hərəsi birinə gözəl yardılar.
Artıq yetişiblər otuz yaşına,
Brilyantdı onlar üzük qaşına.
İndi yaşayırlar bizlərdən endə,
İntizar çəkirik onlardan gendə.
Onların yubileyi mübarək olsun.
Qəlbləri daima nur ilə dolsun.
Atatək Əvəz də balalarından,
Alsın ilhamını daima, hər an!

1999

HƏR AN ZÜLFİYYƏM

*02.02.2001-ci il tarixdə əziz balam
Zülfıyyəm ciyər param Təranənin
Kopenhagendə qazandığı uğurlu
xəbəri mənə verən kimi bu şeiri yazdım.*

Zirvəsi vüqarlı uca bir dağsan.
Hər yanı laləli gözəl bir bağsan.
Ailədə sən əsas səcərə, tağsan.
İnsanı ürəkdən sanan Zülfıyyəm,
Hər sözü, ehyamı qanan Zülfıyyəm!

Bütün rəfiqələr sevirilər səni,
Görüm görməyəsən ah ilə əni.
Ürəkdən sevirsən ana Vətəni.
Vətənçün hər yerdə yanan Zülfıyyəm,
Hər sözü, ehyamı qanan Zülfıyyəm!

Səndən eşidirik xeyir xəbəri.
Tanrı vermiş sənə belə hünəri.
Arzumdur, görmə sən dərdi, kədəri.
Atanı, ananı anan Zülfıyyəm,
Hər sözü, ehyamı qanan Zülfıyyəm!

Bütün ailədə "ağbirçək" oldun.
Bəzən dara düşüb xəzantək soldun.
Hərdən bulud kimi boşalıb doldun.
Hamıya dayaqsan, inan, Zülfıyyəm,
Hər sözü, ehyamı qanan Zülfıyyəm!

Dağ kimi məğrursan, gözləri toxsan,
Ziyanlı sözlərlə aləmdə yoxsan,
Elə zənn etmə ki, nəsil də çoxsan.
Lazımsan Əvəzə hər an Zülfıyyəm,
Hər sözü, ehyamı qanan Zülfıyyəm!

Bakı, 2000

TANRIM VƏ ZAMAN

Əvəzəm dözərəm cövrü-cəfaya,
Dözmürəm bil, haqsız gələn bəlaya.
Qarşımı kəssədə sıldırım qaya,
Hələ bac vermərəm mən bir olaya.
Dağıdıb keçərəm belə sədləri,
Tarimar edərəm bu hörgüləri.
Qarşımda hələ çox, çox diləyim var,
Onları yazmağa ömrüm də çatır.
Çataram qəlbimdə olan murada,
Qoymaram bir arzum qala dünyada.
Çün Tanrı veribdir bu istedadı,
Çatdıran da odur başa muradı.
Həmişə olmuşam yazıb-yaradan,
Odur ki, yazacam daima, hər an.
Bütün arzularım yetişsin, deyə,
Mənə imkan verər Tarnım hər zaman.

Kopenhagen, 08.01.04.

MUSİQİ

*Azərbaycan muğamlarına qulaq asdıqda
qəlbə, beyində olan kədər, qubar hissi axan
göz yaşları ilə xaric olaraq insan özündə bir
təsəlli hiss edir. Çünki muğamlar beyinin,
qəlbin mənəvi qidası olduğundan onların
təsirindən istər-istəməz insan kövrəlidir.*

Musiqidir qəlbin danışan dili,
Avazla oxuyan şeyda bülbülü.
Musiqisiz məclis ruhsuz bir candır,
Kaman-tar gəl danış, qəlbləri yandır.

Habil sən danışdır öz kamanını,
Fəda et tarına Ramiz, canını.
Məclislər qızıqsın, oynasın gənclər,
Sevinib-gülsünlər bu bizim ellər.

Qoy azad edilsin gözəl Qarabağ,
Gülzara çevrilsin hər bağça, hər bağ.
İnsanlar yaşasın azad, firavan,
Gələn qonaqlar da olsunlar heyran.

Novxanı, 15.06.07.

ATADIR

Çox oğullar bilməyir, sağikən qədrin atanın.
Bilməyir hələ də ki, övlada arxa atadır.

Yetimə gəl-gəl deyən çoxdu bala, bu dünyada,
Kimsədən umma kömək, dünyada arxa atadır.

Külli aləm yığıla verə bilməz ata yerin,
Aləmi bassa da sel, dəryada arxa atadır.

Atanın qədrini bil, uyma hər nadan sözünə,
Harda olsan da bala, orda da arxa atadır.

Əvəza, sən də çalış örnək ol övladlarına,
Qoy görüb dərk etsinlər, övlada arxa atadır.

06.11.07.

FƏNAYA OĞUL

Naxələf oğullara

Xərclədin atanın varın, dövlətin,
Aşağı saldırdın ata hörmətin.
Batırdın adını bütün millətin.
Saldın atanı sən bəlaya oğul,
Əziyyətin verdin, fənaya, oğul!

Qurşandın içkiyə korlandı səhhət,
Sağlam böyümüşdün əyildi qamət.
Mətanətli idin, getdi cəsarət.
Saldın atanı sən bəlaya oğul,
Əziyyətin verdin, fənaya, oğul!

Anan xiffətindən düşdü azara,
Yox müalicəyə yox bizdə para.
Hara gedək indi biz üzü qara?
Saldın sən atanı bəlaya, oğul,
Əziyyətin verdin fənaya, oğul.

Hər şey alt-üst oldu dəyişdi zaman.
Yaşamağa belə qalmadı güman.
Gəl düşün bizləri, ay bala, bir qan.
Saldın sən atanı bəlaya, oğul,
Zəhmətini verdin, fənaya, oğul!

Dərdə dözməyərək o yazıq anan,
Qurtardı canını qadanı alan.
Dəyişdi dünyasın, köçdü dünyadan.
Saldın sən atanı bəlaya oğul,
Əziyyətin verdin, fənaya, oğul!

07.11.07.

YOXDUR İNCİDƏN

İblislərə bütün qərq olub həyat,
Mümkünsüz olubdur yaşamaq, heyhat!
Şeytan xislətlilər Vətənə dolub,
Fırıldağ yol ilə vəzifə alıb,
Başlı insanları salırlar dama,
Başlara gətrilir min cür həngama.
Qanunsuz ölkədə ziylar batır,
Haram yeyənlərsə çox «rahat» yatır.
Xalqının halına bir yanarı yox,
Ölkəni tarimar edib yeyən çox.
– Harın satqınlara, onlara bir bax.
Nə vecə onların qarınları tox.
Cəzana gələrək küsüb hər nədən,
Ziyahılar qaçıb gedir ölkədən.
Nökər işləyirlər gedib Almanda,
Vətənçün çırpınır qəlbləri orda.
Bircə təsəllisi budur onların,
Görürlər işləyən düz qanunların.
Onlar qorxmayırlar orda heç nədən,
Çünki orda yoxdur bir kəs incidən.
Kaş ki, ölkəmizdə azad olaydıq
Qarnı ac olsa da burda qalaydıq.
Axı Vətən bizi yetirib ərsə,
Neçin düşməliyi işimiz tərsə?
Tanrım ümmətindən yox bizə kömək,
Ancaq səndən olar tək yardım etmək.
Səndən gözləyirik bir imdad, aman,
Çataq arzulara, göstərsin zaman!

12.12.06

AZAD VƏ QOŞA

Xalqının mərd qızı Lalə Şövkət Hacıyevaya

Sərvətə, şöhrətə heç vaxt uymadın,
Xalqına qayğıdan sən heç doymadın,
Vara, dövlətə sən məhəl qoymadın.
Qəlbinin sirrini aç xalqa söylə,
Xalqın ana deyir sənə a Lalə!

Arxanda xalqındır monolit duran,
Yolunda Fərhad tək dağları yaran,
Görənlər olurlar əzminə heyran.
Uyma heç bir zaman bir qeylü-qalə,
Xalqın ana deyir çün, sənə Lalə!

Benzin satanlarla üz-üzə gəldin,
Haylara¹ getdiyin öyrənib bildin,
Siyasət yolilə onlara dəydin.
Qəbul etmədilər haqq sözü belə,
İstefayə getdin işindən Lalə!

Xalqına örnəkdi pak əməllərin,
Bil ki, sevir səni oba-əllərin.
Çünki tər-təmizdi sənin əllərin.
Parlaq günəş kimi səs sal ellərə,
Xalqına anasan ey insan Lalə!

Deputat mandatın qəbul etmədin,
İktidar dediyi yolla getmədin,
Düzdü getdiyin yol dolayı, çətin.
Sən hər çətinliyə sinə gərirsən,

¹ Haylara – ermənilərə

Haqqı-nahaqqı çox yaxşı görürsən.
Sən dahi bir şəxsən doğma elinə,
Ağır yük götürdün sən öz belinə.
Almayıb nəzərə öz səhhətini,
Xalqına göstərdin mərhəmətini.

Əməkdir ucaldan sənin başını,
Günbəgün artırır əməkdaşını.
Onlar da səninlə vuruşur qoşa,
Arzu istəklərin vursunlar başa.

Bacım, uğur olsun işində sənə,
Sənə təsir etməz sıxan «məngənə».
Arzumdur tuş gəlmə dumanə, çənə.
İnşallah arzular yetişər başa,
Yaşarsan xalqınla firavan, qoşa.
Xalq gedir ardınca şən, gülə-gülə,
Onlar ana deyir çün, sənə Lalə.

Bakı, 14.11.06.

ÇOXDUR

Həyatda heç kəsin qəlbinə dəymə,
Xoşagəlməz sözlə qəddini əymə.
Qəlbsə bir şüşədir toxunsan sınar,
Piyi əriyərək şamtəki yanar.
Qəlbə toxunmağın əzabı vardır,
Bu əzabsa ona mənəvi yardır.
Taleyindən bil ki, qaça bilməzsən,
Günah etdiyinçün sən gün görməzsən.
Dünyamız fanidir gəl bel bağlama,
Həyatı anlayıb sonra ağlama.
Ölüm insanlara ibrət olmalı,
Beyində həkk olub orda qalmalı.
Pislik edən insan anlasın gərək,
Onun əvəzini mütləq görəcək.
Çalış naqislərlə sən dostluq etmə,
Onların yolilə heç zaman getmə.
Pislik etsən əgər çıxar qarşına,
Çox əngəllər gələr sənə başına.
Deməmişəm heç vaxt mən ağa qara,
Sevinc bəxş etmişəm tək insanlara.
Pisliyin axırı bilin ki, yoxdur,
Onun günahısa hədsizdir, çoxdur.

Novxanı, 26.10.2005.

NOVRUZDA

Baharın müjdəsi güldü, çiçəkdi,
Onları bürüyən yaşıl ləçəkdi,
Görünən yarpaqlar gözəl-göyçəkdi.
Bu rəvan həyatdan zövq alır insan,
Nura qərq edilir büsbütün cahan.

Bahar bayramıdır, gəlsin xoş səda,
Heç kəsdə qalmasın bir bəla, qada,
İnsanlar yaşasın azad dünyada.
Hamı bir-birilə kaş olsun qardaş,
Həyatda olmasın bir dava-dalaş!

Novruzda insanın qaynayır qanı,
Saflaşır bədəndə iliyi, canı,
Yaşillıq bürüyür bütün hər yanı.
Sakit yaşayırdı kaş hər vətəndaş.
Heç vaxt olmayaydı bir daha savaş!

Süfrələr bəzənsin, qızıışsın büsat.
İnsanlar yaşasın həyatda rahat.
Lakin, çox çətindir yaşamaq, heyhat!
Arzumdur olaydı insanlar sirdaş,
Heç vaxt olmayaydı bir daha savaş!

Küsənlər barışır Novruz gələndə,
İnsanlar sevinir bunu biləndə,
Çal-çağır düzəlir, artır gülən də.
Hamı bir-birilə kaş ola qardaş,
Heç vaxtı olmaya bir dava-dalaş!

2006

BAŞINI ƏKƏN

Çalış ustadından elm əxz eylə,
Əxz etdiklərini kimsəyə söylə.
Söyləməsən əgər onu kimsəyə,
Sənin bildiklərin dəyməz qəpiyə.
Nəfsinə qul olsan tez ilişərsən,
Faciəni də sən çox tez görərsən.
Odur insanların ağlını alan,
Sərgərdan eyləyib çöllərə salan.
Həmçinin insanı pis yola çəkən,
Həyatdan biryolluq başını əkən.

01.01.07.

QALAR

Həyatın mənası pak ürəkdədi,
Halal qazanılan duz-çörəkdədi.
Halalı harama qatan bir insan,
Şeytan doğulmuşdur, iblis anadan.
Şərəfli insanlar xeyirxah olar,
Əməllər onlardan yadigar qalar.

10.11.06.

RAHAT VUR BAŞA

Həyat oyuncaqdır, bizsə oyunbaz,
Hər bir kəs həyatda edəmməz pərvaz.
Çünki boş, fanidir yaşanan həyat,
Hayıf, bu dünyaya biz düşdük, heyhat!

Çalış ömrün boyu xoş əməllə sən,
Ölüb gedəndə də desinlər əhsən.
Qoy səndən xoş izlər yadigar qalsın,
Səni də xalq daim hey yada salsın.
Əvəz, sən də çalış xeyirxah yaşa,
Ömrü xanımınla rahat vur başa.

13.11.06.

SƏBR, DÖZÜMÜ

Unut kədərləri, unut qəmləri,
Qəlbə yaxın etmə hər sitəmləri.
Çünki dünya boşdur, fani dünyadır.
Ziyankar, zülümkar şeytan yaradır.
Şeytan xislətlidən uzaq qaç, uzaq,
Onlar olmasınlar qoy sənə duzaq.
Əvəzəm qısaca dedim sözümü,
Əxz edin həyatda səbr, dözüümü.

Novxanı, 30.09.06.

MİRAS TANRIDAN

Hərəkət insanı eyləyər sağlam,
Hamıdan da görər hörmət, ehtiram.
Səhhət çağ olarsa qazanılar pul,
Hər görülən iş də bil, olar məğbul.
Pulsuzluq insanı mucul eyləyər,
Qəddini bükərək kamantək əyər.
Düzgün qidalanmaq ömrü uzadar,
Budur insanlığa xoş olan meyar.
Çox yemək insanı salar azara,
Sonra da göndərər soyuq məzara.
«Haramdır ələfi tarac eyləmək,
Bədəni dərmana möhtac eyləmək».
Səhhətini qoru cavan yaşıdan,
Xəstəlik sözünü çıxart başından.
Həzz al gözəllikdən, həm təbiətdən,
Azərbaycan adlı bir məmləkətdən.
Bu ölkə əzəldən cənnətməkandır,
Düşmənin gözünə iynə-tikandır.
İgidlər, qoruyun Siz bu diyarı,
Biz də bir gün görək həyatda barı!
Əvəzin arzusu budur Tanrıdan,
Qorusun bizləri daim, hər zaman.
Sağlam pak əməllə qazanın hörmət,
Xalq isə sizlərdən görsün mərhəmət.
Mərhəmət bizlərə miras Tanrıdan,
Biz qul olmalıyıq bu sözə hər an.

Bakı, 10.11.06.

YANAN YOX

Ölkənin sərvəti həddini aşır,
Yerdən «qara qızıl» bulaq tək daşır.
Elmli insanlar vulkan tək coşur.
Ancaq millət acdır halın soran yox,
Onların halına baxan, yanan yox.

Bu zəngin Vətəndə fəqir olmuşuq,
Ehtiyac üzündən gül tək solmuşuq,
Çıxılmaz, dözülməz hala qalmışıq.
Xalqın bu halını gəlib soran yox,
Bu məzlum milləti anan, qanan yox.

Məmurlar «şah olub» saymır milləti,
Ayağa salırlar ar-ləyaqəti,
Saymırlar aqili müdrik xilqəti.
Çün külli sahibdir bu xalqa onlar,
İblis doğulublar o yaramazlar.

Fəqirlərin göyə çıxıb naləsi,
Gözlərinin axıb gedib qarəsi,
Tapılmayır dərdlərinin çarəsi.
Millətin dərddini gəlib soran yox,
Köməksiz bu xalqa baxan, yanan yox.

Ümidlər söykənib daşa, qayaya,
Ölənələr, itənələr gəlməyir saya,
Millətin harayı cardı dünyaya.
Köməksiz bu xalqa baxan, yanan yox,
Onların halını soran, anan yox.

İnsanlar dərd-qəmdən düşüb azara,
Yazıqlar bilmirlər getsinlər hara?
Çün fələkdən gəlib bəxtləri qara.
Bu məzlum millətə baxan, yanan yox,
Onların halını soran, anan yox.

Bakı, 17.11.06.

ƏKƏN

İnsanın öz nəfsi şeytandır ona,
Aldadaraq, onu salar zindana.
Ağıldır düzəldən şər ünsürləri,
Dəryadan çıxaran zəri, gövhəri.
Şəhvət, qəzəb, hissi bil, olan yerdə,
İnsan düşə bilər sağalmaz dərddə.
Fəhmdir insanı düz yola çəkən,
Rəhmlik toxumun hər yana əkən.

NEYLƏYİM

Gənc vaxtımdan düşər oldum cəfaya,
Həsərət qaldı könül evim vəfaya,
Ha çalışdım bir qovuşum səfaya,
Qovuşmadım əfsus ona neyləyim!

Cavanlıqdan dərd-qəm gəldi dalımca,
Yol gedəndə yoldaş oldu yolumca,
Məndən əl çəkmədi gora gedincə,
Yetişmədim vüsalıma, neyləyim!

Nağıla çevrildi gənclik çağlarım,
Tufan qopdu soldu güllü bağlarım,
Heyvətək saraldı al yanaqlarım,
Yetişmədim vüsalıma, neyləyim!

Ayrılıq dağ çəkdi göynər qəlbimə.
Bir fürsət düşmədi daha əlimə,
Ruzgar od ələdi çöl-çəmənimə.
Qovuşmadım vüsalıma neyləyim!

Əvəzəm, dərdimdən saldım hay-haray,
Fələyin gərdişi mənə verdi pay.
Heç yerdən gəlmədi, gəlmədi bir hay.
Yetişmədim vüsalıma neyləyim!
Qovuşmadım vüsalıma neyləyim!

18.11.06.

ŞOLLAR SUYU

Sən şəfqətsən, sən həyatsan.
Ən saf duyğu, xoş ovqatsan.
Nəciblərdən bir sovqatsan,
Şollar suyu, şollar suyu.

Sərinliyin yaylağımız,
Nur axarın gül bağımız,
İftixarlı bulağımız,
Şollar suyu, şollar suyu.

Hər süfrədə sən ki, varsan,
Sevinclərdə hər baharsan,
Baxışlara nur yaxarsan,
Şollar suyu, şollar suyu.

Gözəllikdir qədəmlərin,
Ax üstündən dərdi-sərin,
Abşeronda xoşdu yerin,
Şollar suyu, şollar suyu.

Kopenhagen, 2002

İZ YADA DÜŞÜR

Şuşada, Laçında, Ceyran bulaqda,
Qubada, Şəkiddə, al donlu Qaxda,
Qadasın aldığım Şırşır bulaqda,
Könlümə köklənən saz yada düşür.

İlham da durulur bulaq başında,
Ucalıb qalırsan qaya qaşında,
Qələmə sarılıb müdrik yaşında,
Şeir xatırlanır, söz yada düşür.

Gəncə elindəki lələli düzlər,
Gözümdə dəyişən adətlər, üzlər,
Yəqin intizarla yolumu gözlər,
Qürbətdə doğmalar, tez yada düşür.

İsa bulağıyla bir də görüşək,
Yarpağı, çəməni eyləyək döşək,
Kabab gələnədək dürməkdən eşək,
Mənçin qəribsəmiş iz yada düşür.

Əvəz, yurdun sənin bahar vüqarlı,
Hər məxmər güşəsi axar-baxarlı.
İstisu bişirən tüstü, buxarlı,
Qaynar yada düşür, köz yada düşür!

Bakı, 1997

BULVARIMIZ

Mənə əziz olan candan,
İlhamımı alım ondan,
Qonağı var hər bir yandan.
Toy-büsatlı bulvarımın,
Bağ-bağatlı bulvarımın.

Hər tərəfi çırağbandı,
Bəzək verən fantanlardı,
Gündüzləri al-əlvandı.
Xoş nicatlı bulvarımın,
Bağ-bağatlı bulvarımın.

Öz hüsnü var, zinəti var,
Xalqın ona rəğbəti var,
Məclislərdə söhbəti var.
Xoş həyatlı bulvarımın,
Bağ-bağatlı bulvarımın.

Aydan, gündən yeni ildən,
İlham alaq çiçək, güldən.
Ey bənzərsiz gözəl Vətən,
Ötüb keçdin gülüstanı,
Sənə bənzər bulvar hanı?

DAĞLAR

Şiş zirvəndə qartal olub uçaram,
Düzlərində ceyran olub qaçaram,
Yamacında çiçək olub açaram,
Yenilməz cüssəli, vüqarlı dağlar!

Zirvən buludları yarıb ucalır,
Üstünü həmişə bəyaz qar alır,
Günəş də saçında qızıl tac olur.
Olursan qucağı baharlı dağlar!

Ətirli meşəndən doymaq olmayır,
Əlvan rənglərini saymaq olmayır,
Açan çiçəklərin heç vaxt solmayır,
Təbiət sevgili, ilqarlı dağlar!

Dağ kəlləri şiş qayada qaçarlar,
Yarğan üstdən qartal kimi uçarlar,
Könlümüzü kəklik, turac açarlar,
Xalqına, elinə yar, qarlı dağlar.

Ucalmaq istəyən mümkünmü yatsın?
Yox, o, rahatlığı gərək unutsun,
Əvəz də sənəin tək kaş zirvə tutsun,
Ey xoşbəxt axarlı-baxarlı dağlar.

BAHAR GƏLƏNDƏ

Boran, soyuq qar, yağış,
Vida edir bizə qış,
Ləzzət verir hər baxış,
Bahar fəsli gələndə.

Gül, çiçəklər açılır,
Ənbər ətri saçılır,
Kəpənəklər uçuşur,
Bahar fəsli gələndə.

Toy şənliyə qarışır,
Cıdır düzü yarışır,
Küsənlər də barışır,
Bahar fəsli gələndə.

Tarla yaşıl don geyir.
Bar ağacda baş əyir.
Aşıq yeni söz deyir,
Bahar fəsli gələndə.

Qar əriyir, çay coşur.
Bəndlərdən də sel daşır.
Gənclər daim yarışır.
Bahar fəsli gələndə.

Cana gəlir, bir, Cahan,
Coşur ürək, qızır qan,
İllər verir imtahan,
Bahar fəsli gələndə.

SEV İNSANLARI

*Eşqdir mehrabı uca göylərin,
Eşqsiz ey dünya, nədir dəyərin?*
N.Gəncəvi

Eşqdir insanı insan eyləyən,
Aşiqi məşuqə heyran eyləyən.
Eşqsiz bir könül şad ola bilməz,
Həyat sevməyənin üzünə gülməz.
Eşqə dönük olan yabançı bitki,
Ölsə təsir etməz xalqa o, itgi.
Sevən ürəklərdə işıq, nur olar,
Sevgisiz kəslərin qəlbi kor olar.
Eşqdir insanı düz yola çəkən,
Çalış bu düz yolun yolçusu ol sən.
Çox şahlar cahanda yığdı qənimət,
Onun əzabilə çəkdilər zillət.
Fəqət kim sevdisə rəğbət qazandı,
Adına əbədi rəhmət qazandı.
Ey Əvəz, sən çalış sev insanları,
Arzu et xoş olsun güzəranları.
Onda sevənlərin bəxti açılar,
Vətənin günləri toy-düyün olar.

05.04.2000

LƏYAQƏTİMİ

Azad ölkəmizdə bir Vətəndaşam.
Düzlüyə, zəhmətə, haqqa yoldaşam.
Pak insanlar üçün xidmətə başam.
Aldım ariflərdən öz qiymətimi,
Bilənlər bildilər ləyaqətimi.

İllər ötdü xalqa təbiblik etdim.
Möhtacın üstünə amana getdim.
Əlimdən gələni xalqıma etdim.
Qazandım hər yerdə öz hörmətimi,
Bilənlər bildilər ləyaqətimi.

Nakəsin sözünü qəbul etmədim.
Əyrilər getdiyi yolla getmədim.
Satqın harayına heç vaxt yetmədim.
Bildirib onlara öz cürətimi,
Bilənlər bildilər ləyaqətimi.

Əvəz, sənətinlə fəxr etməlisən!
Loğmanlar yolilə düz etməlisən.
Vəcdanın dediyin car etməlisən.
Xəstələr etdilər söz-söhbətimi,
Bilənlər bildilər ləyaqətimi.

Bakı, 1999

ÇARƏ GÖZƏL

Sərv qamətin bir tamaşa,
Qara xallar qoşa-qoşa,
Sevmək baxmır heç vaxt yaşa.
Gəl et mənə çarə gözəl,
Ey gözləri qarə gözəl.

Çatma qaşın alıb canım,
Donub damar, donub qanım,
Hicranını necə anım.
Et dərdimə çarə gözəl,
Ey gözləri qarə gözəl.

Canlar alır sərv qamətin,
El-obada var hörmətin.
Şirin dilin, şərəfətin.
Ey gözləri qarə gözəl,
Tap dərdimə çarə gözəl.

Qəfəsdəyəm, bülbül quşam.
İçməmişəm, gəl, bihuşam.
Yanar odam, od atəşəm.
Əfv et məni sən et kərəm,
Qoy tapmayım bir dərd-vərəm.

Şəvə zülfün dal gərdəndə,
Saldın məni sən kəməndə.
Dərdə düşdü Əvəz bəndə.
Et dərdimə çarə gözəl,
Ey gözləri qarə gözəl.

Bakı, 2009

"PƏRVANƏ" POEZİYA MƏCLİSİNİN ÜZVLƏRİNƏ MÜRACİƏT

Siz ey bu məclisə gələn qonaqlar,
İncə mətləbləri bilən qonaqlar,
Mənim bir arzuma edin riayət,
Qəlblər sındırmayın belə, nəhayət.
Həyat yollarını keçib gəlmisiz.
Yaxşını, yamanı seçib gəlmisiz.
Bura gələnlərdən bircə arzum var,
Sözdən gül dərsinlər ya nəinki xar.
Oxunan şeirdən razı qalın siz,
Yaxşı söhbətlərdən ləzzət alın siz.
Rəftarda nəvaziş ölçüsü təkdir,
Burda hədə, təhqir nəyə gərəkdir?
Hərçayı söz bizdən ötrü kənəkdir,
Söz de ki, sözlərə o bir bəzəkdir.
Qərəzli danışiq yaraşmaz bizə,
Naqislik gətirər hər birimizə.
Məclisdə böyük də, kiçik də vardır,
Hamı bir-birinə sənətdə yardır.
Hər sirrin açarı uca kamaldır,
İnsanı ucaldan ağıl, amaldır.
Ağzından bişməmiş sözü çıxarsan,
Sonra başa düşüb məyus olarsan.
Danışmaq xətrinə danışmayaq biz,
Sözümüz düz olsun, qəlbimiz təmiz.
Gəlin hörmət edək bir-birimizə,
Məqsəd tikan olub, batmasın gözə.
Əli ələ verək, arzu yetişsin,
Sual da, cavab da qaynasın, bişsin.
Çiy söz vecə gəlməz, ürək ağrıdar,

Lətafətli sözün çox şəfası var.
Siz şairlərsiniz, biliniz bunu,
Yaxşının, yamanın nə olduğunu.
Ortaya vecsiz söz gəlin atmayın,
Gülün bazarında tikan satmayın,
Amandı, məclisdə ara qatmayın.
Bilin! Söz sərrafı olanlar, ancaq,
Sözün meydanında at oynadacaq.
Bu adi bir oyun deyildir, bilin!
Zəhəri, balı var danışan dilin.
Sizi xoş hikmətə çağırıram mən,
Vecsiz söz çıxmasın şirin dilizdən.
Əvəzəm sözləri dedim əlqərəz,
Xeyirli sözlərdən heç kəs inciməz.

Yanvar 2001

HİCRAN DƏRDİ

Ayrılıq şərbətin içən bir insan,
Nakamdır həyatda o bədbəxt, inan,
Çün çıxıb əlindən sevdiyi canan.
Ya rəbb, nə çətindir murada yetmək,
O yarın kuyinə rahatca getmək.

Ayrılıq qubarı qəlbə yaradır,
Qəlblərdə minlərcə dərdlər yaradır.
Bu dərdlərə ancaq vüsala çaradır.
Lakin, çox çətindir vüsala yetmək,
Yarınsa kuyinə rahatca getmək.

Ümmana bənzəyir, dərdi hicranın,
Axıdır aşiqin, axıdır qanın,
Xəzanə döndərir sevənin canın.
Ya rəbb, nə çətindir vüsala yetmək,
Yarınsa kuyinə rahatca getmək.

Bu niskil sağalmaz dərddir insana,
Çün dərdlər işləyir iliyə, qana,
Vurur zərbəsini cana, canana.
Yarın bağçasında çətindi bitmək,
Müşküldür onunla vüsala yetmək.

Hicran dərdi hər bir dərddən yamandır,
Vüsala yetişmək ancaq gümandır,
Ulu Tanrım, mədət elə amandır!
Köməyinlə olsun yara yetişmək,
Enişsiz, yoxuşsuz rahat yol getmək.

UCALDAN BİZİ

Eşqi-məhəbəti olan bir insan,
Zövq alar gözəldən, gözəl qadından.
Çatar muradına bil, çatar hər an.
Çün, eşq-məhəbbətdir yaşadan bizi,
Odur pak eliyən qəlblərimizi.

Yaşın çox olması qocalıq deyil,
Çalış cavanlara daim sal meyil,
Vaxtı boş keçirib olma sən veyil.
Gənclik qüdrətidir yaşadan bizi,
Onun cürətidir ucaldan bizi.

Əxs et sən həyatın hər bir anından,
Sevginən cananı sən öz canından.
Gözlərin tox olsun dünya malından.
Çün, eşq-məhəbbətdir yaşadan bizi,
Odur pak eliyən qəlblərimizi.

Kopenhagen, 25.02.2004

SÖZ QANANA

Anadır balanın cisimi, canı,
Çün anadan alır o, qida qanı.
Balasından ayrı o düşən zaman,
Əhvalı pozulur, olur bədgüman.
Yediyi, içdiyi olur zəhrimar,
Hicranı qəlbində bağlayır qubar.
Balalar çox zaman anlamır bunu,
Belədə qaralır ananın qanı.
Xiffətsə ananı dərdlərə salır,
Elə bil ananı əfilər çalır.
Əvəz, hörmət eylə, daim anana,
Sözün örnək olsun qoy söz qanana.

Kopenhagen, 27.12.2003

QƏLBƏN HEYRAN

Ləbi şəkər, ağzı püstə,
Dur gəl bizə gözüm üstə.
Şirin-şirin biz danışaq,
Üzünü qoy üzüm üstə.

Sənlə söhbət edən zaman,
Saat keçir, elə bil an.
Danışdıqca şirin-şirin,
Ollam sənə qəlbən heyran.

Bir çalışaq, bir əlləşək,
Razılıqla biz dilləşək.
Sən qəlbimin tellərisən,
Toy çaldıraq, gəl birləşək.

Kopenhagen, 16.04.2003

SKELETƏ DÖNÜR BƏDƏN

İlk sevinc gəncliksə də, qocalıqsa kədərdir,
Həyatda yaşamaq da bil ki, qəza-qədərdir.
Ədalətsiz dünyada, mövcud olmaq hədərdi.
Çalış fani dünyada, insantək ömür yaşa,
İnsantək ömrünü sən, insantəki vur başa.
Qocalıq insanı bil, salır tamam qüvvədən,
Gənclik tərvətindən, skeletə dönür bədən.
İlahi bu qocalıq nə amansız olurmuş,
Gülzar çəmənlik belə, zamanında solurmuş.

BOĞACAQ KƏLƏF

Kiçikkən aslıdır uşaq atadan,
Çəkinir atadan, həm də anadan.
Elə ki, böyüyüb onlar boy atır,
Arzu diləklərə onda ki, çatır,
İşləri düzəlir, olur tam-taraz,
Azalır dərdləri keyflər olur saz.
Başlayıb ataya naz, ərək edirlər,
Ananı incidib bəzən didirlər.
Bil, ana istəməz incisin bala,
Ata istəyərmə o müflis ola?
Onların arzusu budur dünyada,
Övladlar ucalsın şərəfə, ada,
Atanın zəhməti getməsin bada.
Övladdan istəyi nədir atanın?
Bəs nədir istəyi, nədir ananın?
Diqqət istəyirlər övladdan onlar,
Övlad qanan olsa, bunu tez anlar.
Əvəzəm, gənclərə budur sözlərim,
Əyani görməyi istər gözlərim.
Əgər ki, çıxsalar onlar naxələf,
Onları boğacaq, boğazdan kələf.

Kopenhagen, 17.04.2003

QƏSDDİ

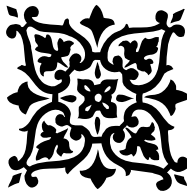
Pislik edənə də sən et yaxşılıq,
"Balıq bilməsə də biləcək xalıq".

Pislik edən adam səni görəndə,
Xəcalət çəkəcək günahlı bəndə.

Etdiyi günahı bil, ona bəsdı,
Onun etdikləri özünə qəsddı.

Çəkdiyi əzablar onu sıxacaq,
Sonda o insan pis günə qalacaq.

Kopenhagen, 23.04.2004

BU DÜNYADAN

Tarix üçün həyat andır,
Bizdən ötrü imtahandır,
Gedərkən sən bir şam yandır,
Köçməmişdən bu dünyadan.

Var-dövlətə gəl uyma sən,
Səndən kömək umur Vətən.
Feyz algıyan oba, eldən.
Köçməmişdən bu dünyadan.

Lazımdır mərd olsun adam,
Namərdlərə dəysin qadam.
Mərd əmələ mən də şadam,
Köçməmişdən bu dünyadan.

Cəhd elə ki, yaxşılıq et.
Yaxşı yolla həvəslə get.
Əməlindən gəl al ləzzət,
Köçməmişdən bu dünyadan.

Arzu özü bir ümmandır,
Sözlərini cilalandır,
Yağların qəlbin yandır,
Köçməmişdən bu dünyadan.

Dostlar ilə ömür xoşdur.
Dostun yoxsa ömür boşdur.
Dostlarının qəlbin coşdur,
Köçməmişdən bu dünyadan.

Ləyaqətlə ömür yaşa,
Məhəbbətlə gəl ol qoşa,
Hədən vurma ömrü başa,
Köçməmişdən bu dünyadan.

Xoşa gəlməz yaman əməl,
Yaman özül, yaman təməl.
Düşün bunu arif ol gəl,
Köçməmişdən bu dünyadan.

Kimlər gəldi, kimlər getdi,
Tarix qoyub, kitab etdi,
Əvəz! Bu bir ziyarətdi.
İbrət olsun sənə cahan,
Köçməmişdən bu dünyadan.

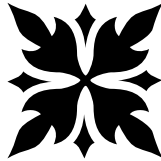
GƏRƏK MAYƏSİ

İnsan insan ilə dil tapsın gərək,
Onda halal olar kəsdiyi çörək,
Zövq verər həmişə daddığı xörək.
Budur insanlığın əsil qayəsi,
Yoğrulsa qeyrətdən əgər mayəsi.

Lazımdır mehriban yaşasın insan,
Qəlbi təmiz olsun onun hər zaman.
Can sözü eşitsin hamıdan hər an.
Qeyrətdən yoğrula gərək mayəsi,
Söhbətləri ola quran ayəsi.

Tək əldən heç zaman bilin, səs çıxmaz,
Susuz ağaqlarsa qalxıb ucalmaz.
Biqeyrət, düşməndən öcünü almaz.
İntiqam olmalı onun qayəsi,
Qeyrətdən yoğrulsa əgər mayəsi.

Kopenhagen, 10.12.2003

HALALDIR ÇÖRƏK

*Əgər ağlın varsa, çalış, çox yaşa
Ömrü insan kimi sən də vur başa.*

Pulu bol-bol olan kifayət qədər,
Daima çalışıb işləmək istər.
Çün zəhmətkeş insan işsiz dayanmaz,
İşdən, işləməkdən heç vaxt usanmaz,
O insan işindən alır ləzzəti,
Qazanır elində əsil hörməti.
Belə pak insanlar xoşbəxtdir, xoşbəxt.
Layiqdir onlara hər şanla-şöhrət.
Halal insanlara halaldır çörək,
Hamiya qoy onlar olsunlar örnək.

Kopenhagen, 28.01.2004

NAKƏSƏ

Qeybətlə, pisləklə məşğul olanlar,
Hazırdı hər qəsdə o can alanlar,
"Çünki çiy süd əmib bütün insanlar",
Onlardan hər əməl gözləmək olar.
Odur ki, sirrini vermə heç kəsə,
Sonra öz işin də düşər nakəsə.

ALINDI BƏLKƏ

Xəncərdən itidir sözün qüdrəti,
Şüadan itidir onun sürəti.
Raketlə alınmaz böyük bir ölkə,
Sözün qüdrətilə alına bəlkə.

MEHRİBAN

Pak eşq-məhəbbətlə yaşasa insan,
Ləli-cəvahirə bürünər cahan.
Ləğv olar büsbütün dava-dalaşlar,
Məhv etməz xılqəti daha savaşlar.
Ey insan! Gəl səy göstər bu amala sən,
Çəkilsin səmadan qara bulud, çən.
Azadlığa çıxsın həyatda insan,
Yaşasın daima bəşər mehriban!

30.03.2002

QORQUD YADİGARI

Qopuzdur əzəldən bil, kökü sazın,
Eşidirik onun o şən avazın.
Babamız Qorquddan yadigar qalır,
Sədası aləmə daim səs salır.
Aşıqlardı onun çəkən cəfasın,
Çaldıqca dərk edir onun səfasın.
Əvəz, bir qulaq as, elə tamaşa,
Xoş hal-əhval ilə sən də yüz yaşa.
Sazın sədasıyla ömrü vur başa.
Vəfalı yarınla daima qoşa,

Kopenhagen, 2002

O, ALACAQDIR

Türkün havadarı birdi dünyada,
Ancaq o, türklərdir, türklərdir o da.
Özgə insanlara inanmayaraq,
Heç zaman belini bağlamaz yada.
Qaz kimi yatmayıb, daim oyaqdır,
Düşməndən qisasın o, alacaqdır!

Kopenhagen, 15.12.2002

LƏZZƏT ALSIN

Kəmalə¹, şeirimə mahnı bəstələ,
Oxu, rəvan səsin yayılsın elə.
Ruhumu oxşasın qoy mahnıların,
Bihudə getməsin heç bircə anın.
Bəstəndən alıram zövqü, səfanı,
Sonamdan² görürəm eşqi, vəfanı.
Mahnın qanad açsın bütün hər yana,
Şöhrətin yayılsın küllü-cahana.
Əvəzə tanrıdan qoy ilham gəlsin,
Şeirini oxuyan həzz-ləzzət alsın.

Kopenhagen, 26.04.2004

¹ Kəmalə – bəstəkar, müğənni

² Sona – həyat yoldaşım

OFA XANIM

Günəş kimi parlayırsan,
Vulkan kimi çağlayırsan,
Sən qəlbimi dağlayırsan,
Qara gözlü, Ofa xanım.

Afət gözlər süzgün baxır,
Qəlbimi yandırır, yaxır,
Görənləri vurub yıxır,
Qara gözlü, Ofa xanım.

Gözəlliyyin düşüb dilə,
Danışırısan gülə-gülə,
Bənzəyirsən qərənfilə,
Qara gözlü, Ofa xanım.

Söhbətindir şirin-şirin,
Beynin aydın, zəkan dərin,
Ürəyimdir sənə yerin.
Qara gözlü, Ofa xanım.

Bəstə boylu təzə gəlin,
Tuti kimi ötür dilin,
Məni üzür incə belin,
Qara gözlü, Ofa xanım.

Ləblərin olub bal-şəkər.
Naz-qəmzəni Əvəz çəkər.
Bağ-bağçanda güllər əkər.
Şirin sözlü Ofa xanım,
Qara gözlü Ofa xanım.

TƏMİZ MAYƏSİ

Qurani-kərimi oxuyarkən

Elm ibadətdir, qoy bilsin hamı,
Bunlardan alsınlar əsil ilhamı.
Qurani-kərimdə geniş yazılıb,
Şərhi kitablarda aydın yozulub.
Tanrıdır kürrəni nizama salan,
Burda yox şişirtmə, nə də ki, yalan.
İnanın Tanrının güc-qüvvəsinə,
Aləmdə görünən möcüzəsinə.
Onda sakitləşər külli kainat,
İnsanlar yaşayar dünyada rahat.
Bəzən fırtınalar füqan eyləyir,
Belə də Tanrımız nəsə söyləyir.
Bizsə anlamırıq dərindən bunu,
Haradan gələrək nə olduğunu.
Bundan bir nəticə almayan insan,
Yaşaya bilərmə azad, firavan?
Dünyada azadlıq, sülh olsun gərək,
Firavanlığı biz əməldə görək.
Budur insanlığın əsil qayəsi,
Kökündə olarsa pak, nur mayəsi.

01.02.09

KEÇ GÜNAHIMDAN

*Məkkəyə gedib günahlarının bağışlanmasını
istəyən zəvvarların dilindən.*

Ulu Tanrım!
Evinə gəlmişəm, danışım sənə,
Dərdimə-sərimə sən çarə eylə.
Əfv et, gəl bağışla günahlarımı,
Sən keçir həyata arzularımı.
Keçməyə hazıram mən bu canımdan,
Yalvarıram sənə, keç günahımdın!

Bu fani dünyada çoxdur günahım,
İstəyirəm ancaq sən ol pənahım.
Çıxmasın ərşə qoy ahım, fəğanım,
Qarşında qurbandı mənim bu canım.
Razı qalmamışam mən bir anımdan,
Tanrım, sən keçginən keç günahımdan!

Bir sənə bağlıdır arzum, diləyim,
Rəhm eylə getməsin zaya əməyim.
Ancaq bircə səndən umuram kömək,
Lütfünlə bol olsun evimdə çörək.
Razı deyiləm mən bu zamanımdan,
Yalvarıram sənə, keç günahımdan!

Günahlar etmişəm həddən ziyada,
Gəldim əfv edəsen məni burada,
Çatdırasan məni arzu, murada.
Bilin, işgəncədir bu fani həyat,

Yaşayırıq biz də məcburən, heyhat!
Aldanmasaydı gər peyğəmbər Adəm,
Nəsib olmaz idi bizə "cəhənnəm".

Çatdır arzulara həyatda məni,
Nə qədər canım var unutmam səni.
Bəsirət gözilə səni görürəm,
Daima özümə həmdəm bilirəm.
Diz çöküb qarşında mən bu anımdan,
Tövbə eyləyirəm, keç günahımdan!

10.01.07.

FİTNƏ-QƏRƏZƏ

Millət ehtiyacdən batıb günaha,
Düçardır zillətdən ələmə-aha,
Əlac qalıb ancaq bircə Allaha.
Sahibi zaman gəl, kömək et bizə,
Qoy işıq-nur gəlsin gözlərimizə.

Ölkədə pozğunluq bürüyür bizi,
Ümidsizlik tamam sürüyür bizi,
Kor-kar eyləyiblər hər birimizi.
Paklığı bəxş eylə Tanrım sən bizə,
Qoy işıq-nur gəlsin gözlərimizə.

Yaltaqlıq, satqınlıq baş alıb gedir,
Korrupsionerlər hər nəyi edir,
Mal-dövlət üstündə bir-birin didir.
Tanrım, paklıq çilə qəlblərimizə,
Qoy işıq-nur gəlsin gözlərimizə.

Hərcmərclik yayılıb tutub ölkəni,
Gərəkdir biz qovaq dumanı, çəni,
Aydın görməliyik dağı, zirvəni.
Yoxsa tutularıq azar-mərəzə,
Bələnmiş olarıq fitnə-qərəzə.

Əvəz bu dərdlərə dözə bilməyir,
Qıçları buxovlu gəzə bilməyir,
Açılan gülləri təzə bilməyir.
Sahibi Zaman gəl kömək et bizə,
Sən çilə paklığı qəlblərimizə.

Bakı, 20.11.06.

ÇIXAR QARŞINA

Həyatda heç kəsin qəlbinə dəymə.
Tikanlı sözlərlə qəddini əymə.
Qəlbsə bir şüşədir toxunsan sınar,
Mütləq qəlbi tutar sağalmaz azar.
Qəlbə toxunmağın çoxdur əzabı,
Çalış yaxşıqla qazan savabı.
Taleyindən bil ki, qaça bilməzsən,
Günah etmiş olsan sən gün görməzsən.
Dünyamız fanidir, gəl bel bağlama,
Həyatı anlayıb sonra ağlama.
Ölüm dirilərə ibrət olmalı,
Beynində həkk olub orda qalmalı.
Pislik edən insan anlasın gərək,
Onun əvəzini mütləq görəcək.
Çalış naqislərlə sən dostluq etmə,
Onların yolilə bir addım getmə.
Pislik etsən əgər çıxar qarşına,
Çox əngəllər gələr sənə başına.
Deməginən heç vaxt ağa sən qara,
Çalış sevinc bəxş et sən insanlara.
Pisliyin axırı bilin ki, yoxdur,
Onun günahısa hədsizdir, çoxdur.

Novxanı, 02.06.06.

TANRI QORUSUN

Dünyanın malında olmayıb gözüüm,
Bütün işlərimi etmişəm özüm,
Dost-tanış yanında ötübdür sözüm.
Yalan, fırıldaqla olmayıb aram,
Mənə sirdaş olub hövsələ, dözüüm.

Həyatda baş verib çox çətin anlar,
Olubdur məni də anlamayanlar.
Üstündən keçsə də aylar, zamanlar,
Mənə kömək olub yaxşı insanlar.

Namərd körpüsündən olub, düşmüşəm,
Zəhərli sözlər də bəzən «içmişəm».
Hər bir çətinliyə sinə gərmişəm.
Saysız olaylardan comərd keçmişəm.

Mənə dayaq olub həyat yoldaşım,
Daima məsləkdaş, həm də sirdaşım.
Mən çətin anlara düşdüyüm zaman,
Olubdur həmişə o, köməkdaşım.

Beş uşaq böyütdük Vətənə-elə.
Böyütdük Vətəndə onlar sevilə.
Sevilən oldular oğul, balalar,
Sevilənləri də Tanrı qoruyar.

Novxanı, 21.09.05.

QALAR ADIN

Haqsızlıqla barışmaz ol, halallıqla gəl ömür sür.
Düz danışıb haqqı qoru, qoy ağzından tökülsün dür.
Millətinə qulluq elə, qazanginan hörmətini,
Əsirgəmə heç bir zaman, öz xalqına xidmətini.
Belə etsən yaddaşlarda möhkəmlənər yanar adın,
Rişəsilə həkk olaraq, ürəklərdə qalar adın,
Ağızlarda söylənilər Əvəz şirin qalar dadın.

Novxanı, 18.10.06.

HÖRMƏTİN

Gəl eyibli insanın, eybini vurma üzə,
El içində dönməsin nə qeybətə, pis sözə.
Çalış tikanlı kolda, tikanı yox, gül ara,
O ağac üstündəki güllərə tap sən çara.
Onda bil, məmləkətdə artar şanın-şöhrətin,
Qazanarsan daima sən xalqının hörmətin.

2006.

QOCALIQ

Bükür qamətini, əyir belini,
Tökür dişlərini, tökür telini,
Soldurur çəməndə o tər gülünü,
Sındırır qəddini yaman qocalıq,
Gəncliyi andıran, hər an qocalıq.

Yazıq görkəm verir daim üzünə,
Ağ ləkə gətirir görən gözünə,
Baxmayır heç zaman sənin sözünə.
Olmayır ahına aman, qocalıq,
Ötən gəncliyini anan qocalıq.

Küsdürür zövqünü, yolunu əyir,
Cavanlıq itgisi qəlbinə dəyir.
Gənclik əl yelləyib əlvida deyir.
Dərd üstə dərd qoyur yaman qocalıq,
Gəncliyi andıran hər an qocalıq.

Çökdürür gözünə dumanı, çəni.
Düz yol gedən zaman büdrədir səni,
Soldurur səninçün çölü, çəmənini.
Olmayır köməyin, can-can qocalıq,
Ötən gəncliyini anan qocalıq.

O palıd cüssəni salır qüvvətdən,
Zəiflədir səni hər bir cəhətdən,
Tək xatirə qalır ötən cürətdən.
Qəddini eyləyir kaman qocalıq,
Gəncliyi andıran hər an qocalıq.

İnsan kövrək olur yaşa dolanda,
Varlığı sarsılır ömrü solanda,
Gəncliyin düşünüb halsız qalanda,
Canı ilan kimi çalan qocalıq,
Ötən gəncliyini anan qocalıq.

Hər şey səncə olur böyük, ya da dar,
Çıxır əllərindən gənclikdən nə var,
Geriyə dönməyir o keçən bahar.
Ağrısı, acısı tufan qocalıq,
Gəncliyi andıran, hər an qocalıq.

Qurudur bədəndə həyat cövhərin,
Çevrilir zülmətə aydın səhərin,
Bəzən boğur səni gələn qəhərin.
Əksinə işləyir zaman, qocalıq,
Gəncliyi andıran, hər an qocalıq.

Qalan arzuları qoyur ürəkdə,
Azaldır gücünü qalmır biləkdə,
Gəzəndə təntidir səni külək də,
Qəlb evi dağılan talan qocalıq,
Gəncliyi andıran, hər an qocalıq.

Dünyanın kədəri bürüyür səni,
Qəzavü-qədəri sürüyür səni,
Heyrətdə qoyursan hər seyr edəni.
Dərd-kədər artıran yaman qocalıq,
Ötən gəncliyini anan qocalıq.

Gücünü azaldır olmayır heyin,
Yeriyə bilmirsən sən yeyin-yeyin,
Yaddaş zəifləyir, kütləşir beyin.
Qəddini eyləyir kaman qocalıq,
Gəncliyi andıran, hər an qocalıq.

Övlad böyüdərək nəvə yetirən,
Mənalı ömrünü başa gətirən,
Arzu, diləyini kamil bitirən,
Dünyadan kamını alan qocalıq,
Gəncliyi andıran, hər an qocalıq.

İndi də çatmısan müdrik yaşına,
Əsri sən çatdırdın əsrin başına,
Bənzədin dəyərli üzük qaşına.
Bu şərəfli yaşı sanan qocalıq,
Keçmiş yaddaşda anan qocalıq.

Ali insan oldun, məsləhət verən,
Enişli, yoxuşlu yolları görən,
Bağçalar bitirib, bəhrələr dərən,
Yaxşını-yamanı duyan qocalıq,
Şərəfə-şöhrətə çatan qocalıq.

Əvəz, sən də çalış mənalı qocal!
Yaxşılıq edərək yamandan öc al!
Əcəl vaxtsız gəlir, o verməz macal!
Ömrünə səs versin zaman qocalıq!
Kimsədən istəmə aman, qocalıq!
Gəncliyi andıran, hər an qocalıq!

20.07.2001

GÖZLƏYİR AMAN

İnsanlar sıxılır, pis güzərandan,
Şikayət edirlər bu gün zamandan.
İşsizlik üzündən çəkərək əzab,
Əllərin üzüblər tamam hər yandan.

Məngənətək sıxır həyat insanı,
Fikirdən, qüssədən çıxır lap canı.
Çarəsiz qalaraq fəqir insanlar,
Günahkar sayırlar bütün dünyanı.

Bəndələrdən xalqa yoxdu bir güman.
Yoxdu insanları qəlb ilə duyan.
Köməksiz, yardımsız qalan bu millət,
Ancaq bir Tanrıdan gözləyir aman.

Bakı, 2006.

HEYRAN

Çalış xəstəliyi salma heç yada,
Ömrünü bihudə gəl vermə bada.
Sağlamlığı qoru sən gənc yaşından,
Xəstəlik sözünü çıxart başından.
Gənc və sağlamlarla söhbət et qəmsiz,
Qoru auranı olsun tər-təmiz.
Belə də uzanar bil, ömrün sənin,
Qalmaz ürəyində kədərini sənin.
Əvəz, sən də çalış gənclərlə davran,
Görənlər olsunlar qoy sənə heyran.

10.06.06.

MURAD DA

Saf qəlbli insanla çalış sən yaşa,
Sadiq xanımınla daima qoşa.
Ömrü onda rahat vurarsan başa.
Budur əsil insan olmaq həyatda,
Onda yetər başa arzu murad da.

20.07.06.

OLSUN

Qurandır qanunu bəşəriyyətin,
Həll edən taleyin hər bir millətin.
İslam qanunları söykənir haqqa,
Nifrətlə yanaşır hər bir nahaqqa.
Ədalətdir onun əsil amalı,
Məhkum eyləyir o, hər qeylü-qalı.
İnsanlar olmalı həyatda qardaş,
Mərhəmətli dostlar, həm də ki sirdaş.
Belədə olmaz heç bir dava-dalaş,
Bəşər də yaşayar mehriban, qardaş.
Möminlər çalışır həddən ziyada,
Ki, xalqlar içində olsun bir fayda,
Budur lazım olan bəşərə qayda.
Şeytan xislətində olan insanlar,
Əsayişə imkan vermir qansızlar.
Fırıldağ gələrək ağıllılara,
Aqıl insanları salırlar tora.
Tanrı onlara da yarikar olsun,
İnsanlar dünyada bəxtiyar olsun.

Nardaran, 11.10.06.

QƏSD EDİR

İtib mənəviyyat, itibdir hörmət,
Ölkə talan olur qırılır millət.
Görən hara gedir bu başsız dövlət?
İnsanlar ölkəni tərک edib gedir,
Məmurлар millətə sitəm, qəsd edir.

«Şahlar» əxz edərək xalqın sərvətin,
Sındırır belini, əyir qamətin,
Hərraca qoyurlar namus, qeyrətin.
İnsanlar dözməyib belə halətə,
Dərd-qəmə qərқ olub, düşür zillətə.

Kimi istəyirlər tutub basırlar,
Banda yuvasında insan asırlar,
Qorxuya düşənlər zağ-zağ əsirlər,
Bəzən olur həтта baş də kəsirlər.
Məmurлар xalqına sitəm, qəsd edir,
İnsanlar ölkəni tərк edib gedir.

Qıfıllar vurulur dil-ağızlara,
Kəndirlər keçrilir bil, boğazlara,
Bəzisi tuş gəlir vallah pazlara.
Hərə baş götürüb bir yana qaçır,
Xaricdə parlayıb gültəki açır.

Adam oğurluğu düşübdür moda,
Xalqın güzəranı düşməyir yada.
Alimlər, müdriklər məhv edilərək,
Qiymət verilməyir rütbəyə, ada.

Cəhalət içində xalq batıb gedir,
Başda oturanlar hər nəyi edir,
Xeyirxah insanlar daim güdülür.
Boy verib sonra da basırlar dama,
Başlarına gəlir min cür həngama.

Qarabağ mövzusu çözülmür hələ,
Yağılar içinə düşə vəlvələ,
Qaçqınlar səpilib dağa-dərəyə,
Bütün məmurlarsa kef-damağdadır,
Bilmirlər sakinlər indi hardadır.

Novxanı, 29.09.1992.

KİM KÖMƏK EDƏR?

Ya Rəbbim, dünyaya gətirdin bizi,
Yaradıb ərsəyə yetirdin bizi.
Bu dünya əzabdır başdan-ayağa,
Nə etsin dünyaya göz açan çağa?
Zülm ərşə qalxıb tuğyan eyləyir,
Bəzi bəndələrin qan-qan söyləyir.
Dözmək çox çətindir bu əzablara,
Bilmirsən həyatdan gedəsən hara?
Tanrım, sən kömək ol yarananlara.
Ancaq sən edərsən onlara çara.
Bir rəhimli varsa o, ancaq sənsən,
Hər şeyin çarəsin bir sən edənsən.
Yoxsa ki, bu dünya məhv olub gedər,
Sənsiz bu bəşərə kim kömək edər?

Novxanı, 02.10.06.

TAPARAM

Mən Əvəzəm, sözüm üstə duraram.
Fərhad olub daş-qayanı yararam.
Sevgilimi addım-addım araram,
Əgər tale bizi işdi ayırsa,
Axtararam harda olsa taparam!

Novxanı, 10.10.06.

BÜTÜN HƏR YANA

Çalış zövq alginan sən təbiətdən,
Qaçginan deyilən hər cür qeybətdən.
Ona qulaq asmaq boş keçən vaxtdır,
Tanrının yanında böyük günahdır.
Səy et, xoş sözlərlə zövq ver insana,
Sorağın yayılsın bütün hər yana.

ŞEYTAN XİSLƏTLİLƏRƏ

*Həyatda elə adamlar var ki, səni görəndə
əldən-ayaqdan gedir. Kənardan baxan elə güman
edir ki, o, doğrudan da sənənin əsil ürək yananındır.
Lakin işin çətinə düşəndə həmin şəxs göz görə-görə
pislik edir, hətta başından basaraq səni zərərə salır.
Baxıb təəccüb edirsən, yəni bu həmin adamdır? Bu
şeyrimi insan cildinə girmiş belə şeytanlara həsr
edirəm.*

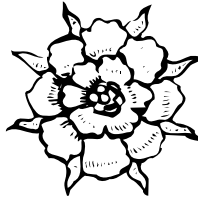
Adam var səni görcək, durar ayağa gerçək.
Girəvə düşən zaman sənə bil, «dərs» verəcək.
Salaraq quyuya o, məhv edərək gedəcək,
Guya qəlbi yanıb tək durub fəryad edəcək.
Yaş axıdıb gözlərdən sənə ağı deyəcək.
Beləsindən uzaq qaç, qurtar canını ondan,
Çalış gəl sən incimə, yaşadığın zamandan.
Çünki çiy süd əmibdir bil ki, bütün insanlar,
İnsan cildindədir, gördüyün o şeytanlar.
Şeytanlardan mərhəmət sən gözləmə heç zaman,
Bil ki, verməzlər onlar həyatda sənə aman.
Çalış dünyada ancaq, Tanrıya biət eylə,
Qəlbindəki niskili, dərdini ona «söylə».
Bütün yardımı gözlə, sən ancaq bir Tanrıdan,
Odur quran həyatı, odur qurub, yaradan,
İblisləri də bil ki, o götürür aradan.
Çalış daim səbrlə, gözlə sən işin sonun,
Tanrı özü verəcək cəzasını bil, onun!

16.07.06.

HAMIYA SÖYLƏ

Pis işə səbəbkar şərabdır, şərab,
Ondan imtina et gəl ol feyziyab.
Çalış o şərabı alma əlinə,
Ki, ləkə gəlməsin doğma aylənə.
Səy göstər şərabı salma sən meyil,
Ona meyil salsan olarsan veyil.
Aylə büdcəsini xərcləmə ona,
Qoy ziyan gəlməsin doğma canına.
Bil, o salar səni ağır azara,
Sonra da göndərər dərin məzara.
Əvəzəm, qaçıram şərabdan uzaq,
O mənə olmasın bir daha duzaq.
Odur evlər yıxıb, tifaq dağıdan,
Ona qul olanlar sayılmaz insan!

Kopenhagen, 29.02.04.

RUH

Tanrı verib bizə müqəddəs ruhu,
Bədəni saxlayaq təmiz, dumdurur.
İnsanın ruhunun evi bədəndir,
Onun səhhətin də daim güdəndir.
Bədəni saxlasaq natəmiz, əgər,
Bizi içimizdən parçalar, didər.
Bədən xəstələnsə ruh da inciyər,
Xəstəlik bədəni dağıdar, «yeyər».
Ruhun yoxsa bil ki, yoxdur qanın da,
İnsanların ruh ki vardır canında,
Odur insanları tənzim eyləyən,
Ruhun hesabına sözlər söyləyən.

Ruhla yaşa, ruhla dur,
İş-gücünü düz də qur.
Əməl etsən bunlara,
Olarsan sən də məğrur.

Əgər mehribanlıq olarsa canda,
Onun kökü vardır, bilin ki, qanda.
Qansız insanların ruhu da olmaz,
Onlardan da sonra, nişanə qalmaz.

Bizi təmizləyən candakı ruhdur,
Onun izahısa çox-çox məhduddur.
Tanrıya məxsusdur izahı onun,
Bir kəs görməz belə, izahın sonun.

2005

NƏFS

Nəfsdir insanın aqlını alan,
Onu uçrumların dibinə salan.
Çalış ki, nəfsinin qulu olma sən,
Sonra bəhərini bil ki, görərsən.
Ağıldır insanın dövləti, varı,
Bir də sadıq olan vəfalı yarı.
Vəfalı yarına can qurban eylə,
Onunla fəxr edib haqqında söylə.
Cəmərdlik bil xasdır əsil insana,
Gərəkdir insanlar bunu düz qana.
İnsanlıq satılmır onu alasan,
Alaraq beyninə onu salasan.
Mütaliə ilə onu əxz elə.
Anlayanlara gəl onları söylə.
Çalışıb hər kəsə hörmətlə yanaş,
Qadın, kişi ilə ol bacı-qardaş.
Bil onda insantək artar hörmətin,
Qazanarsan eldə, el məhəbbətin.

2005

TANRIDAN ARZUM

Ürəyim açılmır bu qəm yükümdən,
Yoxdur bir tutanım mənim əlimdən,
Çökür gözlərimə qara duman, çən,
Qısılib özümlə danışiram mən.

Necə zülümkarmış bu çərxi-fələk,
Hər dəmdə şeytəntək o gəlir kələk.
Tanrım xilas eylə məni bu qəmdən,
Mən bir azad olum bu ahdan-əndən.

Ötən illərimi sən qaytar mənə,
Nə desən hazıram dediklərinə.
Öl də demiş olsan ona hazıram,
Ölüm fərmanını özüm yazaram.

Nə qədər ki, sağam lütf et sən mənə,
Sıxmasın həyatda məni məngənə.
Aslı olmayım heç bir ümmətindən,
Möhtac eylə məni ancaq özünə.

Kopenhagen, 10.01.04.

YAZIRAM

Qara bulud gəlir yenə üstümə,
Niyə durub indi mənim qəsdimə,
İstəyir ki, yağış töksün üstümə?
Qorunmaqçın ona daim hazıram,
Ondan ilham alıb şeir yazıram.

Kopenhagen, 25.12.03.

ZİNƏT

Korrupsiya ölkəni, parçalayıb dağıdır.
Rüşvətxorlara qarşı mübarizə çağıdır.
Haydı qalxın insanlar, çıxın onlara qarşı,
Onlara zəfər çalıb, çalın siz zəfər marşı.
Alınız əllərindən, bütün varı, dövləti,
Onda siz qazanarsız, el içində hörməti.
Çünki xalqın malıdır, onlardakı var, dövlət,
Bütün daşınmaz əmlak, evlərindəki zinət.

Bakı, 08.05.05.

TƏBİƏTİ QORUYAQ

Amandı qırmayın siz ağacları,
Batmayın günaha, batmayın barı!
Yaşılıqdı bilin, bizi yaşadan,
Həkim yox onlardı təbii loğman.
Təbiət qorumaq böcdür insana,
Bu səda car olub bütün cahana.
Dünyada qorunur canlı təbiət,
Edilir onlara hər zaman hörmət.
Qayğı göstərilir hər bir ağaca,
Toxunmur onlara körpə, balaca.
Onlar böyüklərdən təlim alırlar,
Deyilən hər sözə sadıq qalırlar.
Təbiət canlıdır elə biztəki,
Qoruyaq onları gözü müztəki.
Hər yan qoy bürünsün yaşıllıqlara,
Ölkəmiz bənzəsin yaza, bahara.
Yaşıllıq olmasa iqlim dəyişər,
Ölüm, itim artar tez gələr məşər.
Okeanlar qalxar, dənizlər coşar,
Kürreyi-ərzimiz suya qarışar.
Amandı, qırmayın siz ağacları,
Batmayın günaha, batmayın barı.
Əvəzəm belədə yanır ürəyim,
Əlimdən gələn bu, daha neyləyim!

10.08.05.

TANRIDIR, O DA

Çoxları ilə birgə mən çörək kəsdim,
Yaxşılıq olubdur daima qəsdim.
Dostluq eyləmişəm bir çox ilə mən,
Yeyilən çörəyi biz bölmüşük tən.
Bir-birin evinə gedib, gələrdik,
Dərdi-qəmimizi birgə bölərdik.
Ömrü keçirərdik bu minval ilə,
Gülüb danışardıq xoş əhval ilə.
Məclislərdə daim biz bir olardıq,
Sonadək oturub, birgə qalardıq.
Onlar adi işçi olduğu zaman,
Mənlə olurdular çox da mehriban.
Vaxt gəldi bir «dostum» qalxdı yuxarı,
O verdi özünü rəhbərə sarı.
Yaltaqlıq da varmış onun canında,
Bitərdi rəhbərin daim yanında.
Hərdən görünməyə başladı zatən.
Yavaş-yavaş sanki, qaçırdı məndən.
Niyə görünmürsən, deyəndə ona,
Bəhanəylə gözün çəkərdi yana.
Nəhayət beləcə keçdi fəsillər,
Dəyişdi zamanə, dəyişdi illər.
Sonu böyüklərlə oturdu, durdu,
Vəzifə azdırdı, o lap qudurdu.
Elə bil yoxmuşuq biz heç binadan,
Çıxartdı bizləri o, tamam yaddan.
Ey Əvəz, bədgüman olma sən, qada,
Tanrı qədər bir dost yoxdur dünyada.
Bir dostun, yardımçın varsa həyatda,
Ancaq bir Tanrıdır, Tanrıdır o da!

Bakı, 2000.

MƏKKƏ ZİYARƏTİNDƏ OLANLARA

Bu çətin yolları gedən insanlar,
Tanrı qüdrətindən qüvvət alırlar.
Tanrının evini edib ziyarət,
Hacıtək qazanır ölkədə hörmət.
Düşürlər Tanrının pak, düz yoluna,
Çevrilirlər onun müti quluna.
Dözərək o çətin ağır zillətə,
Dualar edirlər xalqa, millətə.
Edilən dualar müstəcəb olsun,
İslam düşmənləri xəzantək solsun.
Qurbanlar kəsilib qəbul edilsin,
Seyriçi insanlar sevinib, gülsün.
Xalqımız saflaşıb bəxtiyar olsun,
Pak əməl onlardan yadigar qalsın.
Hacılar, siz olun daim mehriban!
Həmişə yaşayın xürrəm, fırvan.
Tanrı qəbul etsin ziyarətnizi,
Bol etsin daima çörəyinizi.
Gəlsinlər qohumlar, gəlsinlər dostlar,
Yeyərək, içərək keyf çəksin onlar.

15.01.06.

YANIB AĞLAYIR

Dünyamız dəyişib, pozulub zaman,
Şeytan xislətlilər verməyir aman.
Aləmi bürüyüb qəzavü-qədər,
Bu gündən sabaha qalmayıb güman.

Bəzi məmur xalqın qanını sorur,
Polislər millətin əzmini qırır.
Balalar evlərdə acdır, sızlayır.
Analar ürəkdən yanib, ağlayır.

Tanrım, sən kömək ol, bu ac millətə,
Bu millət layiqdi hər cür hörmətə,
Çata hər şərəfə şana-şöhrətə.
Bir sənə qalıbdır həyatda güman,
Gözləyirik bunu səndən hər zaman.

Bakı, 10.10.05.

ELƏYİR TALAN

Ölkəni götürüb bütün xəyanət.
İtib böyük, kiçik qalmayıb hörmət.
Milləti bürüyüb aclıq, səfalət.
Bəzi məmur xalqı eləyir talan,
Verdiyi vədləri yalandan, yalan.

Ziyalar, Elmarlar edilir qurban,
Dövlətə, millətə çox dəyir ziyan,
Artır bu ölkədə quruca böhtan.
Xalqa hiylə ilə tuturlar divan,
Bəzi məmur xalqı eləyir talan.

Xalqın yaşamağa pulu çatmayır,
Dərd-kədər əlindən gecə yatmayır,
Başçılar bu işə özün qatmayır.
Xalqını dəhşətli bu hala salan,
Bəzi məmur xalqın eləyir talan.

Həyat günü-gündən pisdən pisləşir,
İnsanlar didişib hər an üzləşir,
Çörəkçin yatmayıb daim əlləşir.
Zəhmət də çəksələr edirlər ziyan,
Bəzi məmur xalqın eləyir talan.

Günü-gündən artır rüşvət yeyənlər,
Susdurulur indi düz söz deyənlər,
Qalxın, nə yatmı siz igid ərənlər!
Məhv edin onları görməyək ziyan,
Biri-birimizə biz olaq hayan.

15.03.05.

BƏXTİYAR OLSUN

Millətimiz parçalanıb zay oldu.
Torpağımız tikə-tikə pay oldu.
Satqınlarmız düşmənlərə tay oldu.
Bu fəqir xalq düçar oldu zillətə,
Ulu Tanrı, kömək ol bu millətə.

Qalmadı ölkədə nə namus, nə ar,
Bəzi rəhbər olub kiçicik bir "çar".
Zindana çevrilib bizim bu diyar.
İşsizlik əlindən xalq dönüb qula,
Biçirlər onlara min hala-bula.

Ziyalılar ölkəni tərk edirlər,
Elə bil yoxmuşlar, onlar itirlər,
Bilinmir heç onlar hara gedirlər?
Biyara çevrilir bizim bu ölkə,
Bilinmir haçansa düzələ bəlkə.

İnsanlar çörəkçin düşüblər çölə,
Dolana bilməyir işləyən belə,
Qəm təlqin edilir obaya, elə.
Güzəran istəyir xalq rəhbərindən,
Ki, xilas edilsin dərd-kədərindən.

Çox insanlar doğru sözü gizləyir,
Nakəslərə Əvəz daha dözməyir,
Doğru söz deməkdən heç vaxt bezməyir.
Satqın insanlara lənət, ar olsun.
Şeytan xislətliyə eldə xar olsun.
Xalq azad edilib bəxtiyar olsun. 2005.

QƏLBİMİ ÇALMA

Əvvəllər insantək mən yaşayardım,
Aylə qayğısına rahat qalardım.

Gəncliyim quş kimi tez uçub getdi,
Bilmədim nə zaman məni tərək etdi,
Bütün arzularım beləcə bitdi.
Amandı keçəni yadıma salma,
Yadıma salaraq, qəlbimi çalma!

Taleyim toxundu daşlara mənim,
Şorana çevrildi çölüm, çəmənəm,
Tamam boşa çıxdı işləyən əlim.
Amandı keçəni yadıma salma,
Yadıma salaraq, qəlbimi çalma.

Gərdişi dövrənin üzə qaradır,
Etdiyi əzablar qəlbə yaradır,
Məni yandıransa odsuz qoradır.
Gəl keçən günləri yadıma salma,
Əfi ilan kimi qəlbimi çalma.

Edilən qovğalar özümə bəsdə.
Özüm etdiklərim özümə qəsddə,
Bütün bu olaylar səbrimi kəsdi.
Keçən günlərimi yadıma salma.
Yadıma salaraq qəlbimi çalma.

Cavankən meyvəmin gülü töküldü,

Qəlbimin tiklisi tamam söküldü,
O uca qamətim yaytək бүküldü.
Gəl keçən günləri yadıma salma,
Yada salmaq ilə qəlbimi çalma.

Bazarlar, dükanlar od tutub yanır,
Ölkə əhalisin pis hala salır,
Aqillər, kamillər xəyala dalır.
Gəl keçən günləri sən yada salma,
Əfi ilan kimi qəlbimi çalma.

Çətin günlər düşdü bu ahıl yaşa,
Faciələr olub əsil tamaşa,
Arzular, niyyətlər yetməyir başa.
Keçən günlərimi gəl yada salma,
Əzrayıla dönüb canımı alma.

20.04.05.

HƏR YOLLA OLURSA

Hər yolla olursa çalış pul qazan,
Təki qonşuları edəsən heyran,
Bunu tələb edir bu günkü zaman.
Pulsuzluq insanı bil, edəndi xar,
Onsuz ağlayarsan ay bala, zar-zar.

Bəzi məmur boş-baş gəzir maşınla,
Sən isə ayaqla bilikli başla,
Ağılı-kamalı gəl çalış boşla!
Pulsuzluq adamı edəndi bimar,
Onsuz ağlayarsan ay bala, zar-zar.

Evində çatışmır yemək, paltarın,
Bədənin sağlamdır güclü qolların,
Bağlanıb hər yandan bütün yolların.
Hər yerdə üzünə bağlı qapılar,
Pulun yoxsa bala, sən ağla, zar-zar.

İnsanlar dəyişib, pozulub zaman,
Bu gündən sabaha yoxdu bir güman,
Həyatda yox sənə verən bir aman.
Qalmayıb heç kəsdə inam, etibar,
Pulun yoxsa bala, sən ağla, zar-zar.

Çalış yaltaqlığa etginən vərdiş,
Bunu tələb edir dövrani-gərdiş,
Evinə pul gətir təki olsun iş.
Belə etmiş olsan tutmazsan azar,
Heç də ağlamazsan bir daha zar-zar.
Silinər qəlbindən dərd-kədər, qubar.

Bakı, 08.03.06.

ZƏHMƏTİM BADA

Halal süd əmməyib halal yeməsən,
Ünsiyyət zamanı düz söz deməsən,
Haram böyüyəcək bil, övladların,
Görə də bilməzsən etibarların.
Çün hopmuş olacaq qanlara zəhər,
Qanlardan süzülməz yeyilsə gövhər.
Tər tök, zəhmətinlə halal çörək ye,
Kimsəni aldatma, çalış düz söz de.
Əvəzəm devizim budur dünyada,
İstəməm ki, getsin zəhmətim bada.

Bakı, 06.03.06.

ÖZ ƏLİNDƏDİR

Hər kəsin səhhəti öz əlindədir,
Qidalanmasında, əməlindədir.
İnsanlar yüz ildən az yaşasa gər,
Taqdır o insanın bil, özündədir.
Əvəzəm sözümlü söylədim yığcam,
Əxs edib fikrimi olun xatırcam.

Bakı, 2005.

MUĞAM

Muğamdır ruhların qidasın verən,
Qəlbləri heyrətə salıb fəth edən.
Muğamla tanınır azər diyarı,
Odur xatırladan daim baharı.
Bir zaman Cabbarla, Seyid ilə Xan,
Etmişdi xalqını ürəkdən heyran.
Qurbanın tarilə Habil kamanı.
Lərzəyə salarda bütün dünyanı.
Yazarlar onlardan əsər yazardı,
Əsərlər aləmə tez səs salardı.
Beləcə tanındı ölkəm, diyarım,
Qalxdı zirvələrə mənim bayrağım.

Bakı, 2006.

UCALIRLAR

Gecə qaranlığında sönən zaman işıqlar,
Gündüzün çırağından, insanlar nur alırlar.
Vətənçün vuruşanlar, yanıb-alovlanırlar.
Belələri ölsə də bəxtiyardır, bəxtiyar!
Şəhidlik zirvəsinə çün onlar ucalırlar!

Bakı, 06.03.05.

O GÜN GƏLƏCƏK

Bizim babamız Adəm, toz torpaqdan yaranmış,
Palçıqdan tökülüb o, gözəl insan quranmış.
Tanrının qüdrətilə yaradılan, yaranan,
Həvvayla birləşib o, yaratmış saysız insan.
İsa peyğəmbər isə doğulmuş bakirədən,
Dünyaya gözün açmış bir ağacın dibindən.
Tanrıdan göndərilmiş bu müqəddəs insanlar,
Bütün bəşəriyyəti lərzəyə salmış onlar.
Onlar möcüzələrlə sübut etmiş özlərin,
Peyğəmbər tək demişlər öz dəyərli sözlərin.
Zamanın tələbilə ötüb keçsə də illər,
Xatırlayır onları bütün gələn nəsillər.
İndi pozulub aləm, sabaha yox bir güman,
Hamı gözləyir bunu, gəlsin sahibi Zaman.
Düzəltsin bu dünyanı, bəşər yaşasın azad,
Bəşərin arzusuyla gəlib yetişsin murad.
Yəqin gələr o gün ki, qurtarar dava, dalaş,
Olmaz ölkəmizdə də bir daha belə savaş.
Qara bulud çəkilər, səmamız açıq olar,
Təmizlənər düşməndən, bizim bu gözəl diyar.
İnsanlar da qurarlar həyatların yenidən,
Xilas edilər onlar, hər niskildən, hər qəmdən.
Əvəz, darıxma sən də, mütləq o gün gələcək,
Bəşər şənlik edərək sevinəcək, güləcək.

Bakı, 15.01.06.

VERMƏYƏK BADA

Bir vaxt xərçəng gəldi bəla bəşərə.
İnsanlar düşdülər haray, həşirə.
Sonra SPİD saldı aləmə haray,
Gah tutuldu Günəş, gah gizləndi Ay.
İnsanlar qaldılar həyatda çaşbaş,
Sonra da başlandı dünyada savaş.
Gah Vyetnam dağıldı, gah Əfqanıstan,
Gah İran dağıldı, gah da ki, İrak,
Yayıldı aləmə bu çox pis soraq.
Başladı zəlzələ, töküldü al qan,
Ölkələr dağılıb edildi viran.
Sonra terror qırdı dinc insanları,
Qaldı arzuları ürəkdə yarı.
İndi quş qripi minibdi moda,
Salıb insanları alova-oda.
Dinclik verməyir ki, yaşasın insan,
Əhdi-ilqarını ala dünyadan.
Quşları qıraraq tuğyan eyləyir,
Bilmirəm bəşərə o nə söyləyir?
Tanrım, xilas eylə bizi bəladan,
Köçməyək arzuyla biz bu dünyadan.
Amandı, kömək ol, əfv eylə bizi,
Açgınan kor olan gözlərimizi.
Bu qısa ömrü biz fani dünyada,
Bihuda keçirib, verməyək bada.

22.02.06.

ETİBARIM VAR

Həyatda tək-tənha gəl sanma məni,
Tanrı olan yerdə neylirəm səni.
Çoxları münafiq¹ olduğun halda,
Qoya bilərlər bil, məni də darda.
Tanrıdan sonra bir, mənim yarım var,
Ancaq bircə ona etibarım var.
Təki Tanrım mənə daim yar olsun,
Sonam da mənimlə bəxtiyar olsun.
Odur mənə sadıq yeganə insan,
Bir Tanrı qorusun onu hər zaman.

Bakı, 20.01.06.

¹ Münafiq - ikiüzlü

GÜLÜMÜZ

Atam Babək özüm vətən qızıyam,
Vətənimin sönməz bir ulduzuyam,
Xalqımın solmayan güllü yazıyam,
Babam Qorqud qoyan qopuz – sazıyam.
Çiçəklənsin Azərbaycan elimiz,
Ölkəmizdə solmasın bir gülümüz.

Aşır-daşır ölkəmizdə sərvətim,
İldən-ilə artır şanım-şöhrətim,
Günü-gündən qüvvətlənir dövlətim,
Car olur aləmə adım, hörmətim.
Varlı olaq eldə biz hər birimiz,
Ölkəmizdə solmasın bir gülümüz.

Neftlə pambığımız şöhrətdir bizə,
Var-dövlət gətirir hər birimizə,
Şərəfdir, zinətdir ellərimizə,
Təpər, qüvvət gəlir əllərimizə.
Çiçəklənsin Azərbaycan elimiz,
Ölkəmizdə solmasın bir gülümüz.

Eldə-obamızda yandıraq çıraq,
Dahi dühalartək biz izlər qoyaq,
Olaq bir-birinə monolit dayaq,
Yayılsın aləmə bizdən xoş soraq.
Ərsə qalxsın şərəfimiz, elimiz,
Ölkəmizdə solmasın bir gülümüz.

04.12.05.

VERƏCƏK ZAMAN

Satqınlar ölkəni edirlər talan,
Verdiyi vədləri büsbütün yalan,
Xalqı dözülməz bir pis hala salan.
Alçaqlar cəzasın mütləqə alar,
Əməllər onları pis hala salar.

Məxməri inqilab basıb aləmi,
Elə bil qərq olur deryada gəmi,
Rüşvətsiz vermirlər xalqa səlamı.
Tanrım, gəl sən vermə onlara aman,
Rüşvət almağa da qalmasın güman.

Bakının görkəmin satdılar pula,
Dərdini saldılar çarəsiz hala,
Küçə-xiyabanı çuxurlu, çala.
Yananların qəddin etdilər kaman,
Nakəslərin dərsin verəcək zaman.

Fikirləşməyirlər xalq haqda onlar.
Soyurlar milləti o xırda "çarlar",
Onlarda qalmayıb nə namus, nə ar.
Xalqa verməyirlər qəti bir aman,
Onların cəzasın verəcək zaman.

Bəzi məmurlarda güclüdür tamah,
Fəqir-füqərəyə çəkdirirlər ah,
Gəlsin qoy xoş günlər açılsın sabah.
Artsın günü gündən quran, yaradan,
Gülzarə çevrilsin qoy Azərbaycan.

29.04.05.

SAZ

Sazdır qəlbimizin əsil dəvası,
İliyə işləyir, səsi, nəvası,
Lay-lay çalır bizə onun havası.
Qorqud yadigarı, yaxşı ki, varsan,
Səsinlə titrəsən qoy külli cahan.

Qəlblər cüşa gəlir sənin səsindən,
Biz ilham alırıq səs-nəfəsindən,
Sədan dalğalanır gül qəfəsindən.
Çətin anda sənsən xalqına hayan,
Ehdizaza gəlsin səsindən cahan.

Mzey bəzəyidir o saz görkəmin.
Toylara rəvnəqdir bəzəy-düzəyin,
Qəlblərə ruh verir nəvan, əməyin.
Biz səndən alırıq zövq-səfa hər an,
Səsinlə titrəsən qoy külli cahan.

UĞURLU YOLDAN

Müdrük olan qiymət verər insana,
Əməli car olar bütün cahana.
Pula arxalanan nadandır, nadan,
Bunu əyan edir bizlərə zaman.
Ağıldır insanın dövləti, varı,
Bir də sığal sevən vəfalı yarı.
Çalış qulu olma nəfsinin heç vaxt,
Köçərsən həyatdan yoxsa ki bivaxt.
Dünya imtahandır, çıx imtahandan,
Səy et, çağrılma sən həyatda şeytan.
Mərhəmət Tanrıdan bizə ərməğan,
Gəlin unutmayaq bunu heç zaman.
Halal zəhmət ilə böyüdək övlad,
Həyatda biz qoyaq şərəfli bir ad.
Onda adda qalar elində inan,
Yaşadar bizləri daima zaman.
Həkimtək xalqıma mən xidmət etdim,
Çağrılan yerlərə həvəslə getdim.
Sərf etdim onlara hər bir anımı,
Qoydum yollarında əziz canımı.
Fəxrdir bu mənə hər zaman inan,
İlhamımı aldım uğurlu yoldan.

Bakı, 06.11.05.

TANRI QORUYAR

Dünyanın malında olmayıb gözüüm,
Bütün işlərimi etmişəm özüm,
Dost-tanış yanında ötübdür sözüm.
Yalan-fırıldaqla olmayıb aram,
Belə qazanmışam eldə ehtiram.

Həyatda görmüşəm çox çətin anlar,
Olubdur məni də anlamayanlar.
Üstündən keçsə də aylar və illər,
Mənə kömək olub daima ellər.

Namərd körpüsündən olub düşmüşəm,
Zəhərli sözlər də bəzən «içmişəm».
Hər bir çətinliyə sinə gərərək,
Saysız olaylardan comərd keçmişəm.

Mənə dayaq olub həyat yoldaşım.
Daima məsləkdaş, həm də sirdaşım.
Çətin anlara mən düşdüyüm zaman,
Olubdur həmişə o, köməkdaşım.

Beş uşaq böyütdü obaya-elə,
Böyütdü xalq içrə onlar sevilə.
Sevilən oldular o gül balalar,
Sevilənləri də Tanrı qoruyar.

Novxanı, 21.09.05.

OĞLUMA NƏSİHƏT

Hər sirrin açarı ağıl-kamaldır,
İnsanı ucaldan xeyir amaldır.
Ey oğul! Qulaq as ata sözünə,
Danışanda sən fikir ver özünə.
Ağzında bisməmiş bir söz çıxarsan,
Sonradan anlayıb məyus olarsan.
Paxılın şəmindən uzaq ol, uzaq.
Bil ki, uyuşmazdır haqq ilə nahaq.
Sən onun toruna gər düşmüş olsan,
Məhv olub gedərsən bil ki, o zaman.
Kamil insanlarla otur, dur ki, sən
Ağıla-kamala dola biləsən.
Həyatda sən çalış yaxşılıq eylə,
Məclisdə sözünü ağılla söylə.
Acizi əzməyi hünər sayma sən,
Zalımlıq gəlməsin qadir əlindən.
Nə qədər qüvvətli olsa da insan,
Güclü ola bilməz bil ki, tufandan.
Tanrıdır yaradan güclü tufanı,
Çünki quran odur bütün dünyanı.
Hər deyilən sözə gəl aldanma sən,
İçkiyə, siqara gəl qurşanma sən.
Bunlardır insanı məhvə aparan,
Evləri dağıdıb, qəlbləri qıran.
Çalış ki, qəlbinə girməsin şeytan,
Qəlbinə girərsə onundu meydan.
Şeytan adəmi də dillə aldatdı,
Cənnətdən çıxarıb dışara atdı.
Gedib uzaqlara kənar elindən,
Namusu, qeyrəti vermə əlindən.

İnsan gəncliyindən çıxarar adın,
Yaşa dolan zaman anlayar dadın.
Sənsən bu ailəni təmsil eyləyən,
Haqqında hər yerdə fikir söyləyən.
Oğul atasına oxşasın gərək,
Tanrı verər ona halal duz çörək.
Nankorluq eləsən əgər atana,
Bənzərsən həyatda itib, batana.
Axırda sən də pis günə qalarsan,
Sərkərdən qalaraq müflis olarsan.
Kopendə işlərin düzəldi, orda,
Şükür ilahiyə qalmadın darda.
İndi mən hər yerə rahat gedərəm,
Düzəlmiş işini təbrik edirəm.
Əvəzin arzusu budur dünyada,
Çalış zəhmətini vermə sən bada.
Nadanı yedirsən o yeyib doyar,
Axırda səni də tikəsiz qoyar.
Hörməti gəl elə qanan adama,
Səni başa düşüb anan adama.
Bunları deməkdə bir məqsədim var,
Bu sözlər beynində qalsın yadigar.
Bil ki onda artır sənin hörmətin
Çar olar hər yanda şanın-şöhrətin.

Kopenhagen, 2001.

BÖHRANDAN

Ölkəni bürüyüb bütün xəyanət,
İtib böyük-küçək qalmayıb hörmət,
Milləti bürüyüb aclıq, səfalət.
Kömək gözləyirik, bilmirəm hardan,
Gəlin, biz birləşək, çıxacaq böhrandan.

Xalqın yaşamağa pulu çatmayır,
Dərd-kədər əlindən gecə yatmayır,
Başçılar bu işə özün qatmayır.
Kömək olsun bizə ulu yaradan,
Gəlin, biz birləşək, çıxacaq bu dardan.

Həyat günü-gündən yaman pisləşir,
İnsanlar didişir, hər an üzləşir,
Çörəkçin yatmayıb daim əlləşir.
Xalq yenə sıxılır bu güzərandan,
Gəlin, biz birləşək, çıxacaq böhrandan.

Günü-gündən artır müftə yeyənlər,
Susdurulur indi düz söz deyənlər,
Qalxın, nə yatmırsınız igid ərənlər!
Çıxarın bu xalqı düşdüyü dardan,
Bəsdir, yetər, çıxacaq, biz bu böhrandan.

05.03.05

MİN CÜR HƏNGAMA

Bəzi məmur tamam keçib rüşvətə,
Zülm eyləyir bədbəxt, yazıq millətə,
Olmazın ziyanı dəyir dövlətə.
Haqq tələb edəni salırlar dama,
Başına açırlar min cür həngama.

Alınan maaşlar çörəyə çatmır,
Körpələr aclıqdan gecələr yatmır,
Bəzi rəhbər başın bu işə qatmır.
Deyəndə ölkəni çapıb-talama,
Bəzlərə açırlar min cür həngama.

Millətin halına bir yanan yoxdur,
Talayıb dağıdan çoxdan da çoxdur,
Çox məmur tayfası toxdan da toxdur.
Onlara kim getsə yaxın salama,
Açırlar başına min cür həngama.

Gənclər səpələndi bütün dünyaya,
Arzular dirəndi daşa, qayaya,
Pullar sərf olunur heykəl, saraya.
Çəkib insanları salıb qiyama,
Açırlar başına min cür həngama.

Xanımlar özlərin satırlar mala,
Gəlir başlarına olmayan bəla,
Zəhmətkeş insanlar möhtacdı pula.
Haqq tələb edəni salırlar dama,
Açırlar başına min cür həngama.

Bakı, 16.09.05.

ƏLLƏRİNİZİ

Dəyişib insanlar, pozulub zaman,
Bu gündən sabaha yoxdu bir güman.
Bürüyüb aləmi terror, fəlakət,
Yoxa çıxıb indi əsil ədalət.
Bu da insanlığa zidd bir əməldir,
Şeytan əməlilə gələn təməldir.
İnsanlar! Qoruyun bir-birinizi,
Dost olub, sıxınız əllərinizi!

Bakı, 07.01.05.

KÖMƏK

Pullular kömək etməz.
Fağırı insan bilməz.
Kasıbın matəminə,
Onlar heç vaxtı getməz.

Rüşvətlə pul toplayan,
İnsanları saymayan,
Mütləq saralıb, solar,
Sonda pis günə qalar.

Xeyirxah olmaq gərək,
Halal dolanmaq gərək,
Kasıba əl tutaraq,
Lazımdır etmək kömək.

Novxanı, 15.10.05

KƏSİLDİ BAŞI

Bəşərə nümunə o həzrət Əli,
Yaddaşlarda qaldı onun əməli.
Peyğəmbərə qohum, o dahi insan,
Olmuşdur aləmdə məşhuri-cahan.
Dəryatək çağlayan bir ümman idi.
Aləmə sığmayan bir insan idi,
Yola çıxanlara olmuşdu mayak,
İslam aləminə möhkəm bir dayaq.
Onun zülfüqarı alov saçardı,
Əməllə şöhrətin elə yayardı.
Məsciddə o namaz qıldığı zaman,
Düşmən hiyləsinə tuş gəldi haman.
Zəhərli qılıncla vuraraq Mülçəm,
Qana qərq eyləyib oldu xatircəm.
Həzrət bu zərbədən möhkəm sarsıdı,
Elə bil alovda yanıb qarsıdı.
İnsanlar mat qaldı bu hadisəyə,
Gəldilər həzrətə yardım etməyə.
Yardımdan bir kömək olmadı ona,
Çün zəhər keçmişdi qılıncdan qana.
İslama bu böyük bir zərbə oldu,
Həsənlə, Hüseyin saralıb, soldu.
Həzrətin düşməni o Mülçəm naşı,
Fitvaya gedərək kəsildi başı.

Bakı, 20.11.05

AZ DANIŞ, AZ YE

Hər kəsin səhhəti öz əlindədir,
Qidalanmasında, əməlindədir.
Yüz ildən artıq gər kim yaşamasa,
Taqır o adamın bil, özündədir.
Çalış ki, özünü salma azara,
Dərmanla gedərsən yoxsa məzara.
Təbii qida ilə çalış qidalan,
Bədənin saf olar onda, bil, inan!
Acmamış oturma süfrəyə heç vaxt,
Yoxsa ki, edərsən özünü bədbaxt.
Çox yeyib-içərsən piy basar səni,
Heyrətdə qoyarsan səni görəni.
Korlanır qamətin olarsan şişman,
Qalmaz sağalmağa səndə bir güman.
Süfrə arxasından doymamış çəkil,
Bu bir həqiqətdir bunu yaxşı bil.
Onda sən bədəcə gümrah olarsan,
Sağlam olmaq ilə cavan qalarsan.
Çox yemək insanı salar azara,
Sonra da göndərər soyuq məzara.
Çalış ki, həyatda az ye, az danış,
Zərli sözlərinlə yemək olsun nuş.
Həmişə qidanı sən yaxşı çeynə.
Ağır yük düşməsin qəlbə, beyinə.
Həzm bədənində çox yaxşı gedər,
Səni mənən də, bil, çox rahat edər,
Mədə-bağırsağın yaxşı da işlər,
Boşalar çirkəbdən hər gün, hər səhər.
Beyinin və ağlın işləyər əla,
Dərd-qəm yaxın gəlməz sənə bil, əsla!

Həzrət Əli demiş bu kəlamları,
Maarifləndirərək o, insanları,
Bizə miras qoyub köçmüş dünyadan,
Bunu anlamayan nadandı, nadan.
Əvəzəm, çatdırdım bunları sizə,
İşıq-nur bəxş etdim hər birinizə.

ÇÖRƏK

Özgənin malına göz dikən insan,
İnsan cildində şeytandı, şeytan.
Şeytandan gözləmə sən xoş bir məram,
Bil ki, yedikləri haramdı, haram.
Halal zəhmət ilə əgər tər töksək,
Onda bol-bol olar ölkədə çörək.
Mənəvi saflara xasdı bu şöhrət,
Belədə car olar hər yerdə hörmət.

01.03.05.

CANA DƏRMAN

(Novxanı bağları)

Novxanının gül bağları,
Bala bənzər şanıları,
Xurmaları sarı-sarı,
Şəfa verir insanlara,
Hədiyyədir dosta-yara.

Şaftalısı cana dərman,
Qaysıları qana dərman,
Şam ağacı yaşıl orman.
Xəstələrə tapır çara,
Şəfa verir insanlara.

Xəzərinin pak havası,
Mavi gözlü o dalğası,
Yox onların bir qovğası.
Hər bir dərdə tapır çara,
Şəfa verir insanlara.

07.10.05

GÖZƏL CANLARA

Həkimtək xalqıma gerek olmuşam,
Gecələr yatmayıb bəzən solmuşam,
Sübhədək xəstəylə oyaq qalmışam.
Tanrıdan onlara tapmışam çara,
Sevinc bəxş etmişəm mən insanlara.

Olub ki, olmuşam özüm də xəstə,
Yardıma getmişəm mən xəstə üstə.
Onları özümə doğma bilmişəm,
Ağır xəstələrlə birgə «ölmüşəm».
Xəstə sağalanda rahatlanmışam,
Onlardan zövq alıb, ilhamlanmışam.

Şan-şərəf duymuşam öz sənətimdən,
Təşəkkür almışam oba-elimdən,
Bir xəta çıxmayıb heç vaxt əlimdən.
Sevinc bəxş etmişəm mən insanlara,
Zəhmətkeş, qayğıkeş gözəl canlara.

11.10.05

ANLAYAN

İtirdin ağlama, tapdın sevinmə,
Ağlınla, qüvvənlə heç vaxt öyünmə.
Gücə arxalansa əgər ki, insan,
Xətaya qərq olub, tərək olar, inan!
Səbrlə, təmkinlə işdən yapışan,
Onun bəhərini görər bil, hər an.
Onda yaxşı gedər daima işi,
Sağlamlıq bəxş edər ona vərdişi.
Səbrdir düz yola aparan bizi,
Nura qərq eləyən gözlərimizi.
Tanrını zikr etmək borcudur bizlərə,
Onda şəfa gələr qəlbi düzlərə.
Əvəz şəfa verib xalqa hər zaman,
Bunu yaxşı bilir onu tanıyan.

Bakı, 11.05.05

AŞIRDIB BƏNDİ

Keçmişdə insana hörmət var idi.
İnsana xas olan mərfət var idi.
Hörmət etməyə də cürət var idi.
Biri o birindən xahiş edəndə,
Düzələrdi o iş, deyilən dəmdə.
Nə hədiyyə vardı, nə də ki, rüşvət,
Var idi o zaman namus və qeyrət.
Onlardan bir əsər qalmayıb indi,
«Sel-su» gəlib basıb aşirdib bəndi.

Kopenhagen, 01.10.02

CANIN SAĞLIĞIN

Yığsanda dünyanın varın, dövlətin,
Lap poladdan olsa sənin qamətin,
Qazanmış olsan da xalqın rəğbətini,
Yenə verə bilməz, canın sağlığını.

Yiyələnmiş olsan şahlıq taxtına,
Nə qədər qənaət etsən vaxtına,
Lap dünya gözəli çıxsın baxtına,
Yenə verə bilməz, canın sağlığını.

Sənət zirvəsinə ucalsan belə,
Nə qədər yarasan obaya, elə,
Gücün də gər çatsa tufana, selə,
Yenə verə bilməz, canın sağlığını.

Pəhləvan cüssəli oğul yetirsən,
Dünyaya çox gözəl qız da gətirsən,
Bağban tək çox sayda ağac bitirsən,
Yenə verə bilməz canın sağlığını.

NADAN

Talanır torpağım, qarışır başım,
Vaxtından çox erkən qocalır yaşıım,
Günbəgün azalır dostum, sirdaşıım.
Ölkəni tərək edən artır, çoxalır,
Ziyalı insanlar hər gün azalır.

Ədalət yox olur, pozulur zaman,
Artır günü-gündən eldə məhv olan,
Bürüyür aləmi fırlıdaq, yalan.
Tanrım, sən kömək ol xalqa, millətə,
Düçar olmasınlar dərdə-zillətə.

İnsanlar bazarda hər gün aldanır.
Dözə bilməyənlər od tutub yanır.
Yalançı insanlar doğrunu danır.
Xalqı vecə alıb ona hayan yox,
İşi sahmanlayan, yönə salan yox.

Haqsızlıq ölkədə baş alıb gedir,
«Dayısı» olanlar hər nəyi edir.
Millət pis həyatdan bir-birin didir.
Sahibi zaman gəl, sən gir araya,
Çatgınan ölkədə xalqa haraya.

Qanunlar işləmir bizim ölkədə,
Aqılə «dərs deyir» savadsız gədə.
Başını kəsməyə durub amədə.
Məcbursan ölkəni sən tərək edəsən,
Başını götürüb burdan gedəsən.

Alınan məvacib kirayə çatmır,
Rəhbərlər bu işə özünü qatmır,
İnsanlar gecələr fikirdən yatmır.
Millət vəkilləri! Siz edin çara,
Onlar dolanmağa tapmayır para.

Baxma ki, çatmısan müdrik yaşına,
Ağ tüklər çıxsın da sənə qaşına,
Əvəz, bu yaşında kül tök başına.
Gəl köç eyləginən köç bu dünyadan,
Sənə söz deməsin bir abdal, nadan!

01.05.08

ADIN QALACAQ

Dünyanın malına gəl həris olma,
Çalış xəsislikdən saralıb, solma.
Babandan atana qalan o sərvət,
Sənə də gətirməz heç zaman hörmət.
Sən qalan sərvəti payla fəqirə,
Bəlkə də o sənə hörmət gətirə.
Öz əməyin ilə qazan var, dövlət,
Bil ki, onda səni sevəcək millət.
Özünün qazancın halal olacaq,
Halal insan kimi adın qalacaq.

Bakı, 2008.

AY SONAM

Həyat yoldaşım Sona xanıma

Baxma ki, sənətim həkimdi, həkim,
Sən mənim qəlbimə kəsildin hakim.
Sənsən bu həyatda mənim loğmanım,
Ancaq bir sənədir, sənə gümanım.

Sənsiz sınıq könlüm gülüm, xar olar,
Gen dünya başıma bil ki, dar olar,
Hicranlı həyatım ahuzar olar.
Bilginən mən sənə şöhrətəm-şanam,
Bəstə boylum, qonur gözlüm ay Sonam!

Övladlardan biri yoxdu burada,
Çatmadıq istəyən arzu, murada.
Korlandı zamana, biz də burada.
Yeganə bir mənəm, pənahındayam,
Bəstə boylum, qonur gözlüm ay Sonam!

Uşaqlar yayıldı bütün dünyaya,
Xəstə olsaq onlar gec gələr haya,
Arzular söykəndi daşa-qayaya.
Razıyam yolunda məşəltək yanam,
Bəstə boylum, qonur gözlüm ay Sonam!

Çalışaq heç zaman xəstə olmayaq,
Xəzantək saralıb, gültək solmayaq,
Uşaqları biz nigaran qoymayaq.
Ancaq mən onlardan bil, nigaranam,
Bəstə boylum, qonur gözlüm ay Sonam!

Kaş biz balaları mehriban görək,
Sağkən birgə rahat duz-çörək yeyək,
Onlardan nigaran ölüb getməyək.
Bütün diləyimiz yetişsin başa,
Biz də uzun illər yaşayaq qoşa.

Yaşasınlar onlar rahat, firavan.
Xoş günlər görsünlər daim, hər zaman.
Bir savaş görməsin daha bu cahan.
Gülüm, bu həyatda sənə ad-sanam,
Bəstə boylum, qonur gözlüm ay Sonam!

Bakı, 07.03.05

AY MARALIM

Sən loğmansan, mən xəstəyəm,
Sən nəğməsən, mən bəstəyəm,
Gülüm, sənsiz can üstəyəm.
Heyran sənə qadan alım,
Qurban sənə ay maralım.

Sənsiz günüm olar qara,
Tapmayaram buna çara,
Gəl qəlbimə vurma yara.
Mən meylimi kimə sallam?
Bil, sənsiz pis hala qallam.

16.01.05

AYRILIQ

Sənsiz gecələri yata bilmirəm,
Dərd-qəmi qəlbimdən ata bilmirəm,
Əllərimi işə qata bilmirəm.
Qəlbimi yandıran, yaman ayrılıq,
Vüsali andıran, aman ayrılıq.

Xəyalən mən səni daim anıram,
Hicranın oduna yaman yanıram,
Tüstüsüz od tutub alovlanıram.
Dərdlərdən yamandır, yaman ayrılıq,
Qəlbə bir yaradır, aman ayrılıq.

Sənsiz həyatımı görə bilmirəm,
Əkdiyin gülləri dəre bilmirəm,
Bu dərdə bir əvəz, çarə bilmirəm.
Dərdlərdən yamandır, yaman ayrılıq,
Qəlbə bir yaradır, aman ayrılıq.

Ayrılıq odunu söndürmək olmur,
Nadan adamları qandırmaq olmur,
Bu dərdi biryolluq söndürmək olmur.
Dərdlərdən yamandır, aman ayrılıq,
Qəlbə bir yaradır, yaman ayrılıq.

Şam tək hicr oduna yanmaq yamandır,
Günlər, aylar keçib xeyli zamandır,
Tək qoyma həyatda məni amandır.
Qəlbə bir yaradır, yaman ayrılıq,
Məni od-alova, salan ayrılıq.

Hicrindən olmuşdur Əvəzin xəstə,
Səy göstər, gəl bizə, xanım ahəstə,
Güldən çələng hörək biz dəstə-dəstə.
Dərdlərdən yamandır, yaman ayrılıq.
Vüsalı andıran aman ayrılıq.

Bakı, 08.02.05

İNAN

Yaşaya bilmərəm həyatda sənsiz.
İnsan yaşayarmı, sevgisiz, qəmsiz?
Sən mənim ağzımda dilimsən ay qız,
Qönçədən açılan gülümsən ay qız.

Həyatda bircədir arzum, diləyim.
Gülüm, sənsən mənim duzum, çörəyim.
Unuda bilmərəm səni heç zaman,
Bil, sənə vəfalı yar ollam inan.

Razı ol elçimi qoy göndərim mən,
Sənsiz gözlərimə gələr duman, çən.
Arzumdur səninlə yetim vüsələ,
Sevinsin bizləri hər xoşbəxt görən.

Novxanı, 21.09.05

NEYLƏR

Bağcanın barı olar.
Yetişmiş narı olar.
Ürəkdən sevənlərin,
Pak, təmiz yarı olar.

Xoş halına sevənin,
Onun zövqün görənin.
Dünyanın xoşbəxtidir,
Sevib, gülün dərənin.

Qəlb açar qönçə güllər,
Danışar tuti dillər,
Məhəbbətlə sevənlər,
Dövləti, varı neylər.

Eşqdir bizi yaşadan,
Qoruyan hər bələdan,
Əhdinə sadıq qalan,
Rahat köçər dünyadan.

Vəfalı yara qurban.
Çün odu sənə heyran.
Məhəbbətdir bizləri,
Düz yollara aparın.

Nəq: Vurul vəfalı yara,
Dərdinə tap sən çara.

Novxanı, 17.09.05

QARA TELLİ

Ağız püstə, ləblər baldı,
Gözlərində gözüm qaldı,
Danışmadım sözüm qaldı.
Alyanaqlı qara telli,
Ay sərv boylu, incə belli.

Yanağında qara xalın,
Maya kimi ağ buxağın,
Cəzb eləyir gül camalın.
Ay sərv boylu, xumar gözlü,
Şəkər dilli, şirin sözlü.

Arzum budur, sən gəl bizə.
Oturaq bir biz üz-üzə.
Baxaq doyunca göz-gözə.
Qara gözlü, bizim elli,
İncə belli, qara telli.

Zülfün qulac dal gərdəndə,
Badam dilin bənzər qəndə,
Əvəz düşdü bil, kəməndə.
Ay incə bel, qara telli,
Ay sərv boylu, incə belli.

Kopenhagen, 06.04.04

"CEYRAN"

Boynu bükük duran ceyran,
Səni görüb oldum heyran.
Hər bir səni görən insan,
Edər canın sənə qurban.

Uca boyun, qara qaşın.
Hələ gəncsən, cavan yaşın.
Sənsiz mənə həyat yoxdur,
Ollam sənin üzük qaşın.

Qara gözlər süzüləndə,
Alovlanır hər bir bəndə.
Ovsunlayan gözlərini,
Görən düşür bil, kəməndə.

İncə belin canlar alan,
Şivələrin dərdə salan,
Sənlə söhbət edən hər kəs,
Düşür tora elə o an.

Gül qoxuyar dümağ sinən,
Cilalanır səni görən.
Xoşbəxt olar bilsin aləm,
Sinəndəki gülü dərən.

Əvəz olub vurğun sənə,
Təki naz et gülüm mənə.
Razı ol biz toy çaldırıb,
Quraq gözəl bir təntənə.

Novxanı, 20.10.05

ŞEYDA BÜLBÜLÜM

Həyat yoldaşım Sonaxanıma.

Sən daim ətirli, tər-təzə gülsən,
Çörəyim, duzumsan, həm sünbülümsən.
Arzu-diləyimsən, şirin dilimsən.
Ay mənim ürəyim, çiçəyim, gülüm,
Dilimin əzbəri, şeyda bülbülüm.

Sənsiz ürəyimdə dərd qubar eylər,
Gözümə görünməz çəmənlər, çöllər,
Ömrümdən keçsə də bil, qərinələr,
Bir sənsən həyatda çiçəyim, gülüm,
Dilimin əzbəri, şeyda bülbülüm.

Çətin anlarında gül tək solmusan,
Gözlərin ağlayıb yaşlı olmusan,
Sevgidən, qayğıdan uzaq qalmısan.
Ay mənim gözəlim, çiçəyim, gülüm,
Dilimin əzbəri şeyda bülbülüm.

Daima sən mənə dyayq olmusan.
Yolumda parlayan mayak olmusan.
Qaranlıq gecəmdə çıraq olmusan.
Ay mənim gözəlim, çiçəyim, gülüm,
Dilimin əzbəri, şeyda bülbülüm.

20.06.05

"XALLI CEYRAN"

Gültək ətir saçan gözəl,
Ürəkləri açan gözəl,
Qartal olub uçan gözəl.
Görənləri etdin heyran,
Alma yanaq, "xallı ceyran".

Gözəllərə oldun örnək,
Ahu gözlü, özün ürkək,
Daim səni xoşbəxt görək.
Əvəz kəssin sənə qurban,
Alma yanaq, "xallı ceyran".

Nəq: Kərəm olub oda yannam,
Gözəl, daim səni annam.

Dal gərdəndə süzür telin.
Uca boyun, incə belin.
Bəzəyisən sən bu elin.
Görənləri etdin heyran,
Alma yanaq, "xallı ceyran".

Nəq: Kərəm olub oda yannam,
Gözəl, daim səni annam.

20.05.06

AY BAKILI QIZ

Əllərin qızıldır, brilyant özün,
Ceyran gözləridir o qara gözün,
Baldan da şirindir dəhanda sözün.
Sən mahiparasan, ay bakılı qız,
İgidə anasan, ay bakılı qız.

Bakıya yaraşıq, zinət verənsən,
Yaxşını, yamanı sən tez görənsən,
Gizli mətləbləri çox tez bilənsən.
Gözləri qarasan, ay bakılı qız.
İgidə anasan, ay bakılı qız.

Mavi Xəzərin də heyrandı sənə,
Gördüyün ahular qurbandı sənə,
Xətər toxunmasın, amandı, sənə.
Dərdlərə çarasan, ay bakılı qız,
Ərənə anasan, ay bakılı qız.

Gələn qonaqlar da sevirlər səni.
Səman açıq olsun, görmə sən çəni.
Gəl yetir yerinə Əvəz deyəni.
Gözləri qarasan, ay bakılı qız.
Ərənə anasan, ay bakılı qız.

«Boyun tamaşadır, gərdənin mina»,
Arzumdur olginan dahiyə anna,
Sahib ol, şöhrətli böyük ad-sana.
Dərdlərə çarasan, ay bakılı qız,
İgidə anasan, ay bakılı qız.

Kopenhagen, 02.01.04.

QADINLAR

Qadınsız ev-eşik soyuq məzardır,
Geniş otaqları kişiylə dardır.
Doğma evi ona sürgün, biyardır.
Üfüqdə qızaran, dandı qadınlar.

Gəlin aşkar deyək biz sözün düzün,
Qonaq gəlsə kişi itirər özün,
Hətta deyə bilməz istəyən sözün.
Məclis yaraşığı, candı qadınlar.

Uşaq böyüdərək tərbiyə edən,
Onların hər yana ürəklə gedən,
Övladı canından çox artıq sevən.
Bahar tərəvətli, güldü qadınlar.

Kişilər! Seviniz siz qadınları.
Daim əzizləyin sevimli yarı.
Onlar çox sevirilər xoş söz, tumarı.
Gözəllik yaradan, əldi qadınlar.

Əvəz, sən də çox sev əziz Sonanı.
Göstər, ona bənzər bir qadın hanı?
Tapmazsan axtarsan bütün dünyanı.
Həyatda bənzərsiz güldü qadınlar,
Xarüqə yardan, əldi qadınlar.

Novxanı, 06.06.07

GÖZÜDÜR

İgidlərə sevdiren qızlardakı gözüdür.
Sevdirərək güldürən şirin-şəkər sözüdür.
Sevən oğlan və qızlar bilməlidir bu sirri,
Məhəbbətin alovu, qəlbindəki közüdür.

2000

BAYATILAR

Şuşa qəlbimin başı,
Zərdi torpağı, daşı.
Mən onsuz ağlamaqdan,
Qurudu gözmün yaşı.

Birləşib sarı, yanlar,
Şuşanı da aldılar.
Bizə sitəm eləyib,
Əfi kimi çaldılar.

Yandırdılar torpağı,
Bizə çəkdilər dağı.
Tanrıdan arzum budur,
Qalmasın bircə yağı.

Dağların başı çəndi,
Şuşa ölkəmlə təndi.
Torpaq getmək bir yana,
Havam da zəhərləndi.

Yaşıl bağçası, bağı
«Gəlin» şamama tağı.
Daim girir yuxuma,
Billur İsa bulağı.

Düşmən torpaq düzləyir.
Nəvvab, Vaqif izləyir.
Üzeyir Natavanla,
İgidlərin gözləyir.

Göydə ildırım çaxar,
Məni yandırır yaxar.
Şuşamı yada salma,
Qəlbimin qanı axar.

Şuşam getdi əlimdən,
Ayrı düşdüm gülümdən.
İndi mən xəbərsizəm,
Oradakı elimdən.

Bulandı Göyçə gölüm,
Soldu düzlərdə gülüm.
Qızıl güllərin üstə,
Susdu şeyda bülbülüm.

Ağdamımla Xocalım,
Mən sizlərdən güc alım.
Gəlsin elə bir gün ki,
Düşmənimdən öç alım.

Xocalımı aldılar,
Yaman günə saldılar.
Yaşayan insanların,
Əfi kimi çaldılar.

Əzizinəm gül ara,
Tap özünə bir çara.
Təbiət gözəlliyi,
Şəfadır insanlara.

Gəldi o çətin anlar,
Bizə kələk quranlar.
Saldı bizi bəlaya,
O namərd, qonşu yanlar.

Şuşada qaldı varım.
Çıxdı əlimdən yarım.
Vüsala yetişmədim,
Getdi namusum, arım.

Çəkildi bizə dağlar.
Gözümüz oldu ağlar.
Yağmalandı evimiz,
Getdi o gözəl çağlar.

Ay gözəl boyu bəstə,
Çələng hör dəstə-dəstə.
Hicrindən divanədir,
Bu yazıq Əvəz xəstə.

Əzirlər çox biləni,
Həqiqəti görəni.
Bu dəhşət girdabında,
Həyat çox sıxır məni.

Dağlar, səndə gözüm var,
Deyiləsi sözüm var.
Gördüyün bəlalara,
Səndə necə dözümlər var?

Yara meyil salmasan,
Ürəyini almasan,
Uğur əldə edilməz,
Ona sadıq qalmasan.

Əsil insan qəm yeyər,
Sözün düzünü deyər.
Özgəyə xor baxmağı,
Özünə eyib bilər.

Xeyirxah ol dünyada,
Fərq qoyma qohum, yada.
Örnək olsan gər ki, sən,
Zəhmətin getməz bada.

"Əzizim gülə bəndəm",
Ləbləri balam, qəndəm.
Sənə etibarım var,
Gəl al məni çəkmə qəm.

Qarabağın qarı var.
Səmasında sarı var.
Xocalı tək yanında,
Şuşamızın yarı var.

Əzizinəm ağlaram,
Dəniz olub çağlaram.
Şuşamın «yarasını»,
Məlhəm olub bağlaram.

Əzzim dağları qaşsan,
Şəhərlərdən sən başsan.
Əsirlik illərində,
Billəm, gözləri yaşsan.

Əzizinəm gülmürəm.
Göz yaşımı silmirəm.
Sənin ayrılığına,
Şuşam! Bil mən dözmürəm.

Əzzim Şuşa Şuşadır.
Dağları baş-başadır.
Şəfa verən dəvası,
Xalqın sağlam yaşadır.

Şuşa dərdlər dərmanı,
Artırandı o, qanı.
Onun havası kimi,
Varmı! Göstərin hanı?

Qaldı Şuşada gözüüm,
Taqətsizəm, yox sözüüm.
Mən bilmirəm həyatda,
Bu dərdə necə dözüüm?

Əzizinəm dağ, çala,
Qalalar bizə qala.
Xalqıma kəm baxana,
Tanrım özün ver bəla.

Dərdi, qəmi atıbdır.
Arzusuna çatıbdır.
Amandı, oyatmayın,
Yar qəlbimdə yatıbdır.

Saçında ağ xalın var.
Gərdənində yalın var.
Qamətinə sözüüm yox,
Ləbin kimi balın var.

Ət kababda özüdür.
Mənqəldəki közüdür.
İnsanları yaşadan,
Məhəbbətin özüdür.

Əzizinəm gələn var.
Bəzi işə gülən var.
Qoyma yaxan açılısın,
Narlarını görən var.

Gəl bizə gözüm üstə.
Otur sən dizim üstə.
Şirin-şirin danışaq,
Üzün qoy üzüm üstə.

Mən aşiqəm qanaram,
Daim səni anaram.
Gər görüşə gəlməsən,
Od tutaram, yanaram.

Əzizinəm məndədi.
Dumandadı, çəndədi.
Balamı istəyirsən,
Yar bax, o, sinəmdədi.

Axurda ələf olar,
Hər yurdda sələf olar.
Qaçqın çadırlarında,
Ümid də tələf olar.

Əzizim oyaq oldun,
El üçün mayak oldun.
Vətən, çətin anımda,
Sən mənə dayaq oldun.

Sirdaşın anan olsun.
Halına yanan olsun.
Qiymətli o kəsdi ki,
Xalqına yanan olsun.

Ağacdən dər alma sən,
Yə gəncləş, qocalma sən.
Heç kəsin çörəyinə,
Çalış bais olma sən.

Mən aşiqəm qaradır,
Ciyərim dörd paradır.
Fələyin çarxı dönsün,
Gündə min dərd yaradır.

Dağ kəli qaşda olar,
Şirlə savaşda olar.
Müdrək sayılmayanda,
Nadanlar başda olar.

Əsil vəfasız olmaz,
Sevən cəfasız olmaz.
İnamına güvənsən,
Dərdin şəfasız olmaz.

Şöhrətə aldanma sən,
Tez alışıb yanma sən.
Əqrəbanı unudub,
Yada arxalanma sən.

Əzizim belə olmaz,
Ümidin gülü solmaz.
Elin səni sevməsə,
Qədir-qiymətin olmaz.

Nanəcib yada salmaz,
Heç zaman qeydə qalmaz.
Sevgisiz gəlsə gəlin,
Can deyib qada almaz.

Əzizim yaşa Vətən,
Anayla qoşa Vətən.
Yolunda qəhr olaram,
Təki sən yaşa, Vətən!

Şuşasız Vətən olmaz,
Dadına yetən olmaz,
Dığa əkən ağacdən,
Şuşada bitən olmaz.

Günlərim olub qara,
İşlərim qalıb para.
Şuşamın həsrətindən,
Dərdə tapmıram çara.

Mən aşiq varım getdi.
Dağlardan qarım getdi.
Fələk elə gətirdi,
Əlimdən yarım getdi.

Araz axıb bulanıb,
Suyu qana boyanıb.
Çünki çayın yanında,
Ermənilər dayanıb.

Namusun atanlardan,
Qəflətdə yatanlardan,
İlahi qoru bizi,
Vətəni satanlardan.

Əziziyəm söz anar,
Söz anlayan söz qanar.
Vətən üçün tər tökən,
Bu eşq ilə odlanar.

Əkdiyimiz solmasın,
Viran günə qalmasın.
Halalca süfrəmizdə,
Haram tikə olmasın.

Millətimi atdılar,
Aramızı qatdılar.
İblislər el-obanı,
Beş qəpiyə satdılar.

Mərd əli vuran olar,
Əməli bəyan olar.
Qorxaq acizlərinsə,
Qəsri tez viran olar.

Varı bol olan ölkəm.
Aç əli dilən ölkəm.
Vaxtında tapılacaq,
Bu halı bilən ölkəm.

Olsa da bol sərvətin,
Yoxdu qədir, qiymətin.
Çünki haqq aşiqisən,
Var təmiz məhəbbətin.

Çalış tər tök dünyada,
Zəhmətin getməz bada.
Saf, pak yarın olmasa,
Bədbəxsən bu dünyada.

Ağa gəl demə qara,
Qəlblərə vurma yara.
Çalış düz de, düz danış,
Dərdinə tap sən çara.

Əzizinəm üzmərəm,
Sənsiz olsam gəzmərəm.
Vüsalına yetməsəm,
Hicranına dözmərəm.

2006.

DÖRDLÜKLƏR

Seyr elə baharın çiçəyin, gülün,
Eşit avazını şeyda bülbülün.
Ləzzət al təbiət gözəlliyindən,
Görginən bəzəyin çəməninin, düzün.

Mənə xoş söz deyib, xoş sözlə dindir.
Qəlbimdə közərən qubarı söndür.
Gözəl rəftarınla, pak sözlərinlə,
Qəlbimi oxşayan əməllə güldür.

Ağlına hakim ol, nəfsə qul olma,
Sonra peşman olub saralıb solma.
Nəfsini cilovla ağılla yaşa,
Sadıq xanımınla ömrü vur başa.

Mənsiz bu həyatda məni anarsan,
Mənim düzlüyümü onda qanarsan.
Məni qanmayaraq yaşayan zaman,
Həyatdan getdikdə yaxşı anlarsan.

Şahlar öz xalqına gər pislik etsə,
Pislik etmək ilə bu yolla getsə,
Sonu faciəylə bitəcək inan.
Biz bunu görürük daim, hər zaman.

Çalış pak əməllə xalqa xidmət et.
Tanrının qoyduğu düz yol ilə get.
Naqislik eləsən öz əməlində,
Düşərsən sağalmaz ağır bir dərdə.

Nəfsin sürükləyər pis yola səni,
Çökdürər gözüənə dumanı, çəni.
Çalış ki, gəl onun sən qulu olma,
Sonra cəzalanıb pis günə qalma.

Çətin anda çalış sən, təsəlli ver insana,
Mərhəmətli olmağın qoy car olsun hər yana.
Belə olsan əgər bil, Tanrı sənə yar olar,
Gözəl bir insan kimi, səndən xatirə qalar.

Gülüş, təbəssümdən zövq alan insan,
Onun təsiri ilə o, qalar cavan.
Çalış həyatını daim şən keçir,
Xoşagəlməz sözü bir təhər ötür.

Huşyar edənlərə gəl meyl etmə sən.
Beyinləri yeyən odur, biləsən.
İradənin əksi səhvə alışsan,
Divanə olaraq çölə düşərsən.

Bəşərə əzabı verəndi fələk,
Ondan heç bir zaman gözləmə kömək.
Füsrət düşən kimi qəlbini qırıb,
Səni ələf kimi basıb əzəcək.

Səhvini anlayıb nahaq ağılama,
Əhli-əyalının qəlbin dağılama.
Hərə bir-birinə fırlıdaq gəlir,
Bu fani dünyaya gəl bel bağlama.

Yığsan da dünyada varı, dövləti,
Üstün tut hər şeydən eşq-məhəbbəti

Eşqi, məhəbbəti duymayan insan,
Bil ki, xəbərsizdi o bu dünyadan.
Ömür bir andır ki, tez gəlib gedir,
Həyatda insanı o məyus edir.
Odur ki, gəl çalış həzz al dünyada,
Bu qısa ömrünü boş vermə bada.

Dünyaya gələrək yaşayan insan,
Arzuyla döyünür ürəyi hər an.
Çatdıra bilməyib arzu, diləyin,
Qəlbə arzularla köçür dünyadan.

Çalış övlada da sən boyun əymə,
Həyat yoldaşının qəlbinə dəymə.
Çünki odur sənə daima hayan,
Səy göstər qəflətdən vaxtında oyan.

Nəfs cisim kimi hiss olunmayır,
Nə də ki, gözlərə o görünməyir.
O elə hissdır ki, görünməz gözə,
Ancaq danışarkən o gəlir sözə.

BEYTLƏR

Zülm, cinayətlər baş alan yerdə,
Kar, kor olmalısən, düşərsən dərdə.

Yetimin göz yaşın əgər ki, silsən,
Tanrıdan həmişə bəxşiş görərsən.

Dərd-kədər insanı sıxar, saraldar,
Hər dərdin çarəsi, dərmanı da var.

Ağlamaq insanın boşaldar qəlbin,
Təskinlik verərək, dağıdar dərdin.

Çox vaxt ani bir həzz, bəla gətirər,
İnsanı həyatdan tamam itirər.

Zamanı dəyişən insandır, insan
Çox da əla olar, gər xeyir tapsan.

Xanımına hörmət eləsən əgər,
Aldığın zövqün də milyona dəyər.

Zülm çəkən insan dözümlü olar,
Tanrıya şükr etsə o, cavan qalar.

Yaltaqlığı mütləq, qorxu törədir,
Qorxu insanları cismən əridir.

Nəfsinə qul olsan, ağrıyar başın,
Səndən üz döndərər həyat yoldaşın.

Nəfsinə aldanma, ağlınla yaşa,
Ömrünü rahatca vurginən başa.

Həyat yoldaşına salsan mehrini,
Bil, onda görərsən sən bəhərini.

Əxlaqı pak olan mömin sayılar,
Onun səs-sorağı elə yayılar.

Nəfsini cilovla ol əsil insan,
Xeyirxah işlə xalqın üçün yan.

Çalış bu həyatda nəfsə qul olma,
Nəfsə qul olaraq pis hala qalma.

Nikbin olsan ömrün bil ki, uzanar,
Qəlbində həyatın şöləsi yanar.

Qoru pak eşqini, saf, halal yaşa,
Həyat yoldaşınla ömrü vur başa.

Haqqı müdafiə düzgün cavabdır,
Gözəlliyə baxmaq əsil savabdır.

Ağıl gözəlliklə uzlaşa bilər,
Kini-küdurəti qəlblərdən silər.

Müdrilik artırır inam, insanda,
Şöhrətin qaldırır onun hər yanda.

Gözəllik müjdədir hər bir insana,

Sağlamlıq gətirər bütün cahana.

Tanrıdır yaradan gözəllikləri,
Bəxş etmiş bizlərə zəri-gövhəri.

Qadın gözəlliyi bizə ərməğan,
Onlardı eyləyən bizləri heyran.

Kasıbın dərdinə çalış et əlac,
Bil, Tanrıdan sənə gələcək rəvac.

Qızıl gül üstündə arama tikan,
Ondakı güllərdən zövq al hər zaman.

Nə qədər ağlın var xalqına yara,
Nəfsinə qul olub düşmə sən tora.

Nəfsdir insanı pis hala salan,
Beynini oynadıb ağlını alan.

Nəfsinə kim qalib gələrsə əgər,
Çox hədsiz yığılan sərvətə dəyər.

Həyatda nəfsinə qul olan insan,
Sonda müflis olub qalar sərgərdan.

Topla iradəni nəfsə qul olma,
Üzü qara olub minnətdə qalma.

Vara həris olub zülmkar olma,
Pisliklə özünü hörmətdən salma.

Haramla gələn pul sovrular göyə,
Sonda həsrət qoyar səni çörəyə.

Çalış bir yetimin tumarla başın,
Tanrı köməylə yüz olar yaşın.

Comərd, namərdlərə heç vaxt baş əyməz,
Özündən zəifə bilin ki, dəyməz.

Həyatda insanlar çox günah edir,
Şeytan xislətlinin yolilə gedir.

Şeytan xislətliyə uyan bir insan,
Alacaq payını ulu Tanrıdan.

Kim ayırd edərsə xeyiri-şərdən,
Evində çox görər zərlə-kövhərdən.

Dünyanı bürüyüb aclıq, səfalət,
Bu çatışmazlığa verilmir qiymət.

Silahlar durmadan artır dünyada,
İnsanlar məhv olub gedir bihuda.

Xalqa xidmət olub mənim amalım,
Çin olsun istəyən arzu, xəyalım.

İnsanlar nə qədər olsa da qoca,
Arzular düzülür daim uc-uca.

Arzunun, istəyin olmayır sonu,
Qazandığı qane etməyir onu.

Gözəlim, nə qədər sənə mən varam,
Sənə göstərəcəm daim ehtiram.

Kimin qismətisə vəfalı bir yar,
Ruhu onu daim sağlam yaşadar.

Həyatı dərindən anlayan insan,
Müdrik yaranıbdır başdan, banadan.

Çalış öz işinlə xalqına yara,
Onların dərdinə tapginən çara.

Loğmantək qazandım mən hörmətimi,
Göstərdim xalqıma ləyaqətimi.

Nadanla danışıb yorma özünü,
Aqillə təmas qur söylə sözünü.

Əgər varındırsa sadıq həmdəmin,
Bil ki, ola bilməz sənin dərd-qəmin.

Ağıllı adamla otur-dur ki, sən,
Ondan da qiymətli söz öyrənəsən.

MÜNDƏRİCAT

ÖN SÖZ.....	3
AZƏRBAYCAN	5
ODLAR YURDU	10
AZƏRBAYCAN	10
AZƏRBAYCANIM MƏNİM.....	11
ÇİÇƏKLƏNSİN AZƏRBAYCAN.....	12
AZƏRBAYCANIM.....	13
MİLLİ ORDU ƏSGƏRİ	14
TORPAQ	15
ORDA ÇALARIQ	16
ƏSGƏR MARŞI	18
AZAD EDƏK	19
BİZİM YERLƏR.....	20
YAY AZƏRBAYCAN.....	21
DOĞRAYIN, BİÇİN	22
ŞUŞA.....	24
DİNCƏLLƏM RAHAT.....	25
CAR AZƏRBAYCAN	26
AZƏRBAYCAN ƏSGƏRİ.....	28
QALDIR BAYRAĞI	29
ÖLKƏ BAYRAĞIN	30
O GÖZƏL ÇAĞLAR	31
AMAN.....	32
ÇAL ZƏFƏRİNİ.....	33
ŞUŞA.....	34
SƏRGƏRDAN	35
QALMAYIR GÜMAN.....	36
AZAD OLDU AZƏRBAYCAN	37
QALIB GÜMAN.....	38
ANA	39

GERİ ALAQ.....	40
TÜRKÜN BAYRAĞI	41
TOROS DAĞLARI	42
BƏRQ VURACAQ	43
TÜRKİYƏ	44
İSTANBUL	46
DAHİ ŞƏXSİYYƏT.....	48
ANA DİLİM.....	50
ŞUŞA.....	51
MEHDƏN.....	52
GÖY GÖLÜM.....	53
MASALLI	54
DAĞLAR	55
BAKIM.....	56
CEYRAN.....	58
BU DÜNYA	59
BAKIM.....	60
TƏBRİZİM.....	61
NABRAN	62
BAHAR NƏĞMƏSİ.....	63
SƏFALI DAĞLAR.....	64
SƏN BAŞ ƏYMƏDİN	65
GENİŞ DÜNYADA	66
NƏYİNDƏN KÜSÜM	67
ŞAD, XÜRRƏM GÖRƏK.....	69
YANA-YANA.....	70
XATİRƏLƏRDƏ YAŞAYANLAR.....	71
ƏSİL ŞƏXSİYYƏT.....	73
MƏRHƏMƏTİNİ	74
XATİRƏLƏRDƏ	75
YAŞAYAN NURLU İNSAN.....	75

BÖYÜK SƏNƏTKAR	79
BALOĞLAN	82
OLACAQLAR PEŞİMAN	83
HƏR BİRİMİZİ	84
DEYƏK MÜBARƏK	85
CEYRAN QIZIM	86
ƏKİZLƏR	87
MÜBARƏK OLSUN	88
HƏR AN ZÜLFİYYƏM	90
TANRIM VƏ ZAMAN	91
MUSİQİ	92
ATADIR	93
FƏNAYA OĞUL	94
YOXDUR İNCİDƏN	95
AZAD VƏ QOŞA	96
ÇOXDUR	98
NOVRUZDA	99
BAŞINI ƏKƏN	100
QALAR	100
RAHAT VUR BAŞA	101
SƏBR, DÖZÜMÜ	101
MİRAS TANRIDAN	102
YANAN YOX	103
ƏKƏN	104
NEYLƏYİM	105
ŞOLLAR SUYU	106
İZ YADA DÜŞÜR	107
BULVARIMIZ	108
DAĞLAR	109
BAHAR GƏLƏNDƏ	110
SEV İNSANLARI	111

LƏYAQƏTİMİ.....	112
ÇARƏ GÖZƏL.....	113
"PƏRVANƏ" POEZİYA MƏCLİSİNİN ÜZVLƏRİNƏ MÜRACİƏT	114
HİCRAN DƏRDİ	116
UCALDAN BİZİ.....	117
SÖZ QANANA	118
QƏLBƏN HEYRAN	119
SKELETƏ DÖNÜR BƏDƏN	120
BOĞACAQ KƏLƏF	121
QƏSDDİ.....	122
BU DÜNYADAN.....	123
GƏRƏK MAYƏSİ	125
HALALDIR ÇÖRƏK.....	126
NAKƏSƏ	126
ALINDI BƏLKƏ.....	127
MEHRİBAN.....	127
QORQUD YADİGARI	127
O, ALACAQDIR.....	128
LƏZZƏT ALSIN.....	128
OFA XANIM.....	129
TƏMİZ MAYƏSİ.....	130
KEÇ GÜNAHIMDAN	131
FİTNƏ-QƏRƏZƏ	133
ÇIXAR QARŞINA	134
TANRI QORUSUN.....	135
QALAR ADIN	136
HÖRMƏTİN.....	136
QOCALIQ	137
GÖZLƏYİR AMAN.....	140
HEYRAN	140

MURAD DA.....	141
OLSUN.....	141
QƏSD EDİR.....	142
KİM KÖMƏK EDƏR?.....	143
TAPARAM.....	144
BÜTÜN HƏR YANA.....	144
ŞEYTAN XİSLƏTLİLƏRƏ.....	145
HAMIYA SÖYLƏ	146
RUH.....	147
NƏFS.....	148
TANRIDAN ARZUM	149
YAZIRAM	150
ZİNƏT	150
TƏBİƏTİ QORUYAQ	151
TANRIDIR, O DA	152
MƏKKƏ ZİYARƏTİNDƏ OLANLARA	153
YANIB AĞLAYIR.....	154
ELƏYİR TALAN	155
BƏXTİYAR OLSUN	156
QƏLBİMİ ÇALMA.....	157
HƏR YOLLA OLURSA	159
ZƏHMƏTİM BADA	160
ÖZ ƏLİNDƏDİR.....	160
MUĞAM	161
UCALIRLAR	161
O GÜN GƏLƏCƏK	162
VERMƏYƏK BADA.....	163
ETİBARIM VAR	164
GÜLÜMÜZ	165
VERƏCƏK ZAMAN	166
SAZ.....	167

UĞURLU YOLDAN.....	168
TANRI QORUYAR	169
OĞLUMA NƏSİHƏT	170
BÖHRANDAN.....	172
MİN CÜR HƏNGAMA	173
ƏLLƏRİNİZİ.....	174
KÖMƏK.....	174
KƏSİLDİ BAŞI	175
AZ DANIŞ, AZ YE	176
ÇÖRƏK	177
CANA DƏRMAN	178
GÖZƏL CANLARA	179
ANLAYAN	180
AŞIRDIB BƏNDİ.....	180
CANIN SAĞLIĞIN.....	181
NADAN.....	182
AY SONAM.....	184
AY MARALIM	185
AYRILIQ.....	186
İNAN	187
NEYLƏR.....	188
QARA TELLİ.....	189
"CEYRAN"	190
ŞEYDA BÜLBÜLÜM.....	191
"XALLI CEYRAN".....	192
AY BAKILI QIZ	193
QADINLAR	194
GÖZÜDÜR.....	195
BAYATILAR	196
DÖRDLÜKLƏR.....	205
BEYTLƏR.....	208

Əvəz Süleymanov
(Tağıyev Əvəz Süleyman oğlu)
Hicran dərdi (şeyrlər)
Bakı–2009

Kompyuter tərtibatı
M.Orucov

Yığılmağa verilmiş 8.04.2009
Çapa imzalanmış 13.05.2009
Formatı 84x108 1/32
Tiraj 500 nüs.
Həcmi 13,75.
Qiyməti müqavilə ilə.